

Bruxelles, 19 noiembrie 2021
(OR. en)

14151/21

**Dosar interinstituțional:
2021/0366(COD)**

**FORETS 78
AGRI 566
ENV 914
CLIMA 399
PROCIV 149
JUR 653
DEVGEN 210
RELEX 997
UD 284
PROBA 53
FAO 42
SUSTDEV 162
IA 185
CODEC 1507**

NOTĂ DE ÎNȘOȚIRE

Sursă:	Secretara Generală a Comisiei Europene, sub semnătura dnei Martine DEPREZ, Directoare
Data primirii:	18 noiembrie 2021
Destinatar:	DI Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, Secretarul General al Consiliului Uniunii Europene
Nr. doc. Csie:	COM(2021) 706 final
Subiect:	Propunere de REGULAMENT AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI privind punerea la dispoziție pe piața Uniunii a anumitor produse de bază și produse asociate cu defrișările și degradarea pădurilor, precum și exportul acestora din Uniune și de abrogare a Regulamentului (UE) nr. 995/2010

În anexă, se pune la dispoziția delegațiilor documentul COM(2021) 706 final.

Anexă: COM(2021) 706 final

COMISIA
EUROPEANĂ

Bruxelles, 17.11.2021
COM(2021) 706 final

2021/0366 (COD)

Propunere de

REGULAMENT AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI

privind punerea la dispoziție pe piața Uniunii a anumitor produse de bază și produse asociate cu defrișările și degradarea pădurilor, precum și exportul acestora din Uniune și de abrogare a Regulamentului (UE) nr. 995/2010

(Text cu relevanță pentru SEE)

{SEC(2021) 395 final} - {SEC(2021) 396 final} - {SWD(2021) 325 final} -
{SWD(2021) 326 final} - {SWD(2021) 327 final} - {SWD(2021) 328 final} -
{SWD(2021) 329 final}

EXPUNERE DE MOTIVE

1. CONTEXTUL PROPUNERII

- **Temeiurile și obiectivele propunerii**

Defrișările și degradarea pădurilor au loc într-un ritm alarmant, intensificând schimbările climatice și declinul biodiversității. Principalul factor determinant al defrișărilor și al degradării pădurilor este **extinderea terenurilor agricole** pentru a obține produse de bază precum carne de vită, lemn, ulei de palmier, soia, cacao sau cafea. Se preconizează că o populație mondială în creștere și cererea tot mai mare de produse agricole, în special de produse de origine animală, vor spori cererea de terenuri agricole și vor exercita o presiune suplimentară asupra pădurilor, în timp ce schimbarea tiparelor climatice va afecta producția de alimente, necesitând reorientarea către o producție durabilă care să nu determine accentuarea defrișărilor și a degradării pădurilor.

UE este un consumator important de produse de bază asociate cu defrișările și degradarea pădurilor și nu dispune de norme specifice și eficiente pentru a reduce contribuția sa la aceste fenomene. Prin urmare, obiectivul acestei inițiative este de a reduce nivelul defrișărilor și al degradării pădurilor cauzate de consumul și de producția UE. Se preconizează că aceasta va reduce, la rândul său, emisiile de GES și declinul biodiversității la nivel global. Inițiativa vizează **reducerea la minimum a consumului de produse provenite din lanțuri de aprovizionare asociate cu defrișări sau cu degradarea pădurilor**, precum și creșterea cererii de produse de bază și alte produse legale care „nu implică defrișări” și comercializarea acestora la nivelul UE.

- **Coerența cu dispozițiile deja existente în domeniul de politică vizat**

Propunerea a fost anunțată pentru prima dată în **Comunicarea Comisiei din 2019 privind intensificarea acțiunii UE pentru protejarea și refacerea pădurilor la nivel mondial**¹ (denumită în continuare „comunicarea din 2019”), în care Comisia s-a angajat la „evaluarea măsurilor suplimentare, cu sau fără caracter normativ, care vizează cererea, pentru a asigura condiții de concurență echitabile și o înțelegere comună cu privire la lanțurile de aprovizionare care nu implică defrișări, pentru a crește gradul de transparență a lanțului de aprovizionare și pentru a reduce la minimum riscul defrișărilor și al degradării pădurilor asociat cu importurile de produse de bază în UE”. Acest angajament a fost confirmat ulterior în Pactul verde european², precum și în Strategia UE privind biodiversitatea pentru 2030³ și în Strategia „De la fermă la consumator”⁴, ultimele două anunțând o propunere legislativă corespunzătoare în 2021. Propunerea face parte integrantă din obiectivele generale ale Pactului verde european și ale tuturor inițiativelor elaborate în temeiul acestuia și este

¹ Comunicare a Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor, *Intensificarea acțiunii UE pentru protejarea și refacerea pădurilor la nivel mondial*, COM(2019) 352 final.

² Comunicare a Comisiei către Parlamentul European, Consiliul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor, *Pactul verde european*, COM/2019/640 final.

³ Comunicare a Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor, *Strategia UE privind biodiversitatea pentru 2030 - Readucerea naturii în viețile noastre*, COM/2020/380 final.

⁴ Comunicare a Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor, *O Strategie „De la fermă la consumator” pentru un sistem alimentar echitabil, sănătos și ecologic*, COM/2020/381 final.

coerentă cu acestea. În special, aceasta este complementară celorlalte măsuri propuse în comunicarea din 2019, și anume: (1) **lucrul în parteneriat cu țările producătoare** pentru a aborda cauzele profunde ale despăduririlor și a promova gestionarea durabilă a pădurilor și (2) **cooperarea internațională cu principalele țări consumatoare** pentru a reduce la minimum pierderile și pentru a promova adoptarea unor măsuri similare în scopul evitării introducerii pe piață a produselor provenite din lanțuri de aprovizionare asociate cu defrișările și degradarea pădurilor.

Prin urmare, Comisia va continua să lucreze în parteneriat cu țările producătoare, oferind noi tipuri de sprijin și stimulente în ceea ce privește protejarea pădurilor, îmbunătățirea guvernantei și a regimului funciar, creșterea gradului de asigurare a respectării legii și promovarea gestionării durabile a pădurilor, a agriculturii reziliente la schimbările climatice, a intensificării și diversificării durabile, a agroecologiei și a agrosilviculturii.

Actualul cadru legislativ al UE abordează doar parțial problema defrișărilor. Planul de acțiune al UE referitor la asigurarea respectării legislației, guvernanta și schimburi comerciale în domeniul forestier (**FLEGT**), **care datează din 2003**,⁵ constituie principala politică a UE de combatere a exploatării forestiere ilegale și a comerțului aferent. Deși **planul de acțiune FLEGT abordează exploatarea forestieră ilegală și comerțul aferent, acesta nu abordează și defrișările ca atare**. Un element-cheie al planului de acțiune FLEGT este un sistem voluntar care să garanteze că numai lemnul recoltat în mod legal este importat în UE din țările care au convenit să participe la acest sistem. Cadrul juridic intern al UE pentru acest regim este Regulamentul privind asigurarea respectării legislației, guvernanta și schimburi comerciale în domeniul forestier (**Regulamentul FLEGT**)⁶, care stabilește un sistem de licențe ce stă la baza acordurilor de parteneriat voluntar FLEGT. Un alt element-cheie al planului de acțiune FLEGT este **Regulamentul UE privind lemnul (EUTR)**⁷, care interzice introducerea pe piața UE a lemnului și a produselor din lemn recoltat ilegal și stabilește obligații pentru operatorii care introduc lemn pe piață pentru prima dată. Atât Regulamentul FLEGT, cât și Regulamentul EUTR au făcut obiectul unei verificări a adecvării, iar opțiunile de politică prezentate în acest regulament se bazează, de asemenea, pe constatările verificării adecvării.

Pe baza experienței și a lecțiilor învățate în contextul planului de acțiune FLEGT și al Regulamentului FLEGT, Comisia va stabili parteneriate în domeniul forestier cu țările partenere relevante, după caz. Principalul obiectiv al parteneriatelor în domeniul forestier va fi protejarea, refacerea și/sau asigurarea utilizării durabile a pădurilor într-un mod cuprinzător și integrat pentru a îndeplini prioritățile Pactului verde european, precum și obiectivele UE în materie de cooperare pentru dezvoltare, cum ar fi reducerea sărăciei, buna guvernanta, drepturile omului. Acestea vor promova guvernanta în domeniul forestier și reformele în materie de politici pentru a continua gestionarea durabilă a pădurilor și vor contribui la stoparea defrișărilor și a degradării pădurilor.

⁵ Comunicare a Comisiei către Consiliu și Parlamentul European – Asigurare a respectării legislației, guvernanta și schimburi comerciale în domeniul forestier (FLEGT) – Propunere pentru un plan de acțiune al UE [COM(2003) 251 final].

⁶ Regulamentul (CE) nr. 2173/2005 al Consiliului din 20 decembrie 2005 privind instituirea unui regim de licențe FLEGT pentru importurile de lemn în Comunitatea Europeană.

⁷ Regulamentul (UE) nr. 995/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 octombrie 2010 de stabilire a obligațiilor care revin operatorilor care introduc pe piață lemn și produse din lemn.

- **Coerența cu alte domenii de politică ale Uniunii**

Comunicarea din 2019 stabilește obiectivul general de protejare și îmbunătățire a stării de sănătate a pădurilor existente, în special a pădurilor primare, precum și a suprafețelor împădurite din ce în ce mai durabile, cu o biodiversitate bogată, la nivel mondial. În contextul Pactului verde european, atât Strategia UE privind biodiversitatea pentru 2030, cât și Strategia „De la fermă la consumator” caracterizează prezenta propunere legislativă și alte măsuri de evitare sau de minimizare a introducerii pe piața UE a produselor provenite din lanțuri de aprovizionare asociate cu defrișarea sau degradarea pădurilor, ca fiind importante pentru îndeplinirea obiectivelor acestora. Printre alte inițiative relevante se numără, de exemplu, comunicarea „O viziune pe termen lung pentru zonele rurale ale UE”⁸.

Noua **strategie a UE pentru păduri** confirmă faptul că măsurile deja identificate în comunicarea din 2019 au stabilit cadrul de bază pentru acțiunea globală a UE, inclusiv prezenta inițiativă legislativă, și vor fi luate în considerare în mod corespunzător și consecvent la elaborarea politicilor interne.

Prezentul regulament va fi complementar inițiativei legislative privind **guvernanța corporativă durabilă (GCD)**, care vizează îmbunătățirea cadrului de reglementare al UE privind dreptul societăților comerciale și guvernanța corporativă. Inițiativa GCD se întemeiază pe o abordare orizontală care vizează impactul negativ asupra drepturilor omului și asupra mediului, acționând pe baza comportamentului întreprinderilor în raport cu propriile operațiuni și lanțuri valorice ale acestora. În timp ce regimul GCD va aborda operațiunile comerciale și lanțurile valorice în general, abordarea defrișărilor se axează pe produse și lanțuri de aprovizionare cu produse specifice. Prin urmare, deși obiectivele generale ale celor două inițiative pot fi comune și complementare, obiectivele specifice sunt diferite.

Se intenționează ca obligația de diligență a inițiativei GCD să se aplice unei serii de întreprinderi mari din UE din diferite sectoare (cu un regim mai bine direcționat pentru anumite întreprinderi mijlocii), iar întreprinderile din afara UE să fie, de asemenea, vizate. Inițiativa legislativă privind defrișările are un obiectiv foarte specific de a limita introducerea pe piața UE a produselor asociate defrișărilor, iar cerințele sale vor fi, în anumite domenii, mai specifice în comparație cu sarcinile generale în temeiul inițiativei GCD. Aceasta include totodată o interdicție care se va aplica tuturor operatorilor care introduc produsele relevante pe piață, inclusiv întreprinderilor din UE și din afara UE, indiferent de forma și de dimensiunea lor juridică. În cazul în care cerințele inițiativei privind GCD depășesc cerințele Regulamentului privind defrișările, acestea se aplică împreună.

Prezenta inițiativă nu va viza în mod specific **sectorul financiar și investițiile**. Inițiativele existente în domeniul finanțării durabile, cum ar fi punerea în aplicare a Regulamentului UE privind taxonomia și viitoarea Directivă privind raportarea de către întreprinderi de informații privind durabilitatea, CSRD (actuala Directivă privind prezentarea de informații nefinanciare, NFRD) sunt adecvate pentru a aborda impactul defrișărilor din sectoarele financiar și de investiții, completând și sprijinind astfel această inițiativă legislativă privind defrișările.

CSRD și Regulamentul privind taxonomia impun obligații de divulgare și întreprinderilor nefinanciare: CSRD prevede publicarea standardelor de raportare sectorială până în octombrie 2023; în temeiul Regulamentului UE privind taxonomia, au fost deja stabilite

⁸ Comunicare a Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor, *O viziune pe termen lung pentru zonele rurale ale UE – Către zone rurale mai puternice, conectate, reziliente și prospere până în 2040*, COM(2021) 345 final.

criterii tehnice în temeiul actului delegat privind atenuarea schimbărilor climatice și adaptarea la acestea pentru silvicultură, în timp ce publicarea criteriilor pentru agricultură a fost amânată. Ambele activități economice pot fi vizate în temeiul actelor delegate pentru celelalte patru obiective de mediu.

De asemenea, se preconizează că prezenta propunere de regulament va fi aplicată împreună cu Directiva privind energia din surse regenerabile⁹ în ceea ce privește unele produse de bază utilizate ca biocombustibili sau pentru a produce biocombustibili, cum ar fi peletele din lemn sau produsele derivate din soia și uleiul de palmier. Obiectivele celor două seturi de norme ale UE sunt complementare, deoarece ambele abordează obiectivele generale de combatere a schimbărilor climatice și a declinului biodiversității. Această inițiativă legislativă stabilește cerințe pentru introducerea pe piața UE a produselor de bază și a altor produse legate de defrișări și de degradarea pădurilor, cu scopul de a reduce nivelul defrișărilor în frunte cu UE. Directiva privind energia din surse regenerabile stabilește, printre altele, norme privind criteriile de durabilitate pentru ca biocombustibilii, biolichidele și biomasa să fie considerate durabile și specifică obiective pentru ca UE să atingă un obiectiv privind energia din surse regenerabile de cel puțin 32 % până în 2030.

În ceea ce privește interacțiunea lor practică, produsele de bază și alte produse care intră în domeniul de aplicare al ambelor acte vor face obiectul cerințelor privind accesul general pe piață și pentru a fi contabilizate ca energie din surse regenerabile. Aceste cerințe sunt compatibile și se susțin reciproc. În cazul specific al sistemelor de certificare pentru produsele care prezintă riscuri reduse din perspectiva schimbării indirecte a destinației terenurilor (ILUC) în conformitate cu Regulamentul (UE) 2019/807 al Comisiei de completare a Directivei (UE) 2018/2001¹⁰, „în ceea ce privește stabilirea materiilor prime care prezintă riscuri ridicate din perspectiva schimbării indirecte a destinației terenurilor, în cazul cărora se observă o expansiune semnificativă a suprafeței de producție în detrimentul terenurilor care stochează cantități ridicate de carbon și certificarea biocombustibililor, a biolichidelor și a combustibililor din biomasă care prezintă riscuri reduse din perspectiva schimbării indirecte a destinației terenurilor”, aceste sisteme de certificare pot fi utilizate și de către operatori și comercianți în cadrul sistemelor lor due diligence pentru a obține informațiile solicitate prin prezentul regulament pentru a îndeplini unele dintre cerințele în materie de trasabilitate și informare prevăzute la articolul 9 din prezentul regulament. La fel ca în cazul oricărui alt sistem de certificare, utilizarea acestora nu aduce atingere responsabilității juridice și obligațiilor care le revin operatorilor și comercianților în temeiul prezentului regulament de acțiune cu prudență.

2. TEMEI JURIDIC, SUBSIDIARITATE ȘI PROPORȚIONALITATE

• Temei juridic

Competența UE de a acționa în domeniul defrișărilor și al degradării pădurilor decurge din articolele prevăzute în Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE) referitoare la

⁹ Directiva (UE) 2018/2001 a Parlamentului European și a Consiliului din 11 decembrie 2018 privind promovarea utilizării energiei din surse regenerabile (JO L 328/82 din 21.12.2018, p. 82).

¹⁰ Regulamentul delegat (UE) 2019/807 al Comisiei din 13 martie 2019 de completare a Directivei (UE) 2018/2001 a Parlamentului European și a Consiliului în ceea ce privește stabilirea materiilor prime care prezintă riscuri ridicate din perspectiva schimbării indirecte a destinației terenurilor, în cazul cărora se observă o expansiune semnificativă a suprafeței de producție în detrimentul terenurilor care stochează cantități ridicate de carbon și certificarea biocombustibililor, a biolichidelor și a combustibililor din biomasă care prezintă riscuri reduse din perspectiva schimbării indirecte a destinației terenurilor (JO L 133, 21.5.2019, p. 1).

protecția mediului. În conformitate cu articolul 191 alineatul (1) din TFUE, „conservarea, protecția și îmbunătățirea calității mediului, ocrotirea sănătății persoanelor, utilizarea prudentă și rațională a resurselor naturale, promovarea pe plan internațional a unor măsuri destinate să contracareze problemele de mediu la scară regională sau mondială și în special lupta împotriva schimbărilor climatice” sunt definite ca obiective ale politicii Uniunii în domeniul mediului. Adoptarea la nivelul Uniunii a unor măsuri care vizează combaterea defrișărilor și a degradării pădurilor va contribui la reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră (GES), la creșterea rezistenței la schimbările climatice și la reducerea impactului uman asupra biodiversității, furnizând astfel o contribuție semnificativă la fiecare dintre obiectivele politicii de mediu. Prin urmare, articolul 192 din TFUE ar trebui utilizat ca temei juridic al propunerii.

Asemenea altor aspecte de mediu, consecințele defrișărilor dintr-un anumit domeniu pot avea un impact global. Prin urmare, este oportun ca atât produsele naționale, cât și produsele puse în liberă circulație sau exportate să fie vizate de propunere în contextul temeiului juridic propus. Acest aspect va permite respectarea articolului 191 alineatul (2) din TFUE, care impune ca politica Uniunii în domeniul mediului să urmărească un nivel ridicat de protecție, precum și a articolului 3 alineatul (3) din Tratatul privind Uniunea Europeană (TUE), conform căruia promovarea unui nivel înalt de protecție și de îmbunătățire a calității mediului este definită ca fiind unul dintre obiectivele Uniunii.

Potrivit articolului 192 alineatul (1) din TFUE, „Parlamentul European și Consiliul, hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară și după consultarea Comitetului Economic și Social și a Comitetului Regiunilor, decid cu privire la acțiunile pe care Uniunea urmează să le întreprindă în vederea realizării obiectivelor menționate la articolul 191”.

- **Subsidiaritatea (în cazul competențelor neexclusive)**

Principalii factori determinanți ai defrișărilor și ai degradării pădurilor sunt legați atât de piața UE, cât și de comerțul internațional. O acțiune la nivelul UE se impune pentru a aborda amprenta consumului UE și aspectele legate de comerțul internațional într-un mod coordonat și armonizat, asigurând, în același timp, securitatea și claritatea juridică, necesare bunei funcționări a pieței UE. În absența unei abordări armonizate, mai multe state membre ar lua măsuri de restricționare a comerțului intern, perturbând astfel funcționarea pieței interne. Aceasta ar avea un impact grav asupra funcționării pieței UE, ar pune în pericol capacitatea operatorilor europeni de a se aproviziona cu alte produse/produse de bază care intră în domeniul de aplicare al prezentului regulament și ar submina credibilitatea măsurilor UE. Alte state membre ar putea decide să nu adopte nicio măsură care să limiteze impactul potențial al măsurilor adoptate de alte state membre în ceea ce privește defrișările.

Lanțurile de aprovizionare pentru produsele care fac obiectul inițiativei au caracter internațional și, foarte adesea, global. Experiența UE în materie de abordare a aspectelor complexe ale lanțului de aprovizionare (de exemplu, care decurg din legislația privind exploatarea forestieră ilegală) arată că asigurarea unor condiții de concurență echitabile pentru operatori în ceea ce privește cerințele care trebuie îndeplinite înainte de introducerea produselor (produse de bază și produse derivate) pe piața UE pentru prima dată este esențială.

Absența unor norme aplicabile la nivel european îi pune pe operatorii economici responsabili care sunt pregătiți să își pună în ordine lanțurile de aprovizionare într-un dezavantaj concurențial și recompensează comportamentul nesustenabil. Prin urmare, deși mediul este o competență partajată între UE și statele membre, sunt necesare măsuri la nivelul UE pentru a asigura o interpretare comună a lanțurilor de aprovizionare care nu implică defrișări și

degradare a pădurilor, pentru a spori transparența acestor lanțuri de aprovizionare, precum și pentru a permite, prin amploarea acțiunii, un impact semnificativ asupra defrișărilor.

În măsura în care prezenta inițiativă vizează atât mărfurile puse în liberă circulație, cât și pe cele exportate de pe piața Uniunii, acțiunea la nivelul Uniunii ar fi mai eficace decât acțiunea la nivel național, deoarece ar preveni un posibil impact negativ asupra funcționării pieței interne și asupra aspectelor comerciale. Prin urmare, acțiunea UE poate completa și consolida eforturile naționale ale statelor membre. Dacă UE nu ar acționa, problema defrișărilor și a degradării pădurilor legate de consumul UE ar persista și s-ar deteriora și mai mult. Aceasta ar putea afecta negativ eforturile UE în domeniul protecției biodiversității și al schimbărilor climatice la nivel mondial.

- **Proportionalitatea**

Prin această inițiativă legislativă, UE își intensifică acțiunile de combatere a defrișărilor și a degradării pădurilor prin instituirea unui cadru de reglementare care se dorește a fi ambițios și realizabil și care să stimuleze tranziția către lanțuri de aprovizionare durabile în toate țările producătoare, în interiorul sau în afara UE. Astfel, UE ar deveni un organism credibil de stabilire a standardelor la nivel mondial. Beneficiile monetare minime compensează în mod clar costurile. Inițiativa este, de asemenea, în concordanță cu gravitatea și caracterul imperios al problemei pe care urmărește să o abordeze, precum și cu prioritățile Pactului verde european.

Această inițiativă legislativă vizează reducerea la minimum a contribuției UE la fenomenul defrișărilor și al degradării pădurilor. Acest obiectiv va fi atins prin instituirea unui sistem de due diligence pe niveluri, obligatoriu, bazat pe o definiție a produselor care nu implică defrișări, coroborat cu un sistem de evaluare comparativă. Potrivit analizei realizate în „Evaluarea impactului privind reducerea la minimum a riscului de defrișare și de degradare a pădurilor asociat produselor introduse pe piața UE” (denumită în continuare „evaluarea impactului”), se preconizează că aceste măsuri vor fi cele mai eficace în ceea ce privește reducerea nivelului defrișărilor în frunte cu UE și cele mai eficiente dintre cele examinate în contextul elaborării prezentei inițiative. Constatările evaluării impactului demonstrează că opțiunile obligatorii din punct de vedere juridic (cum ar fi cerința în materie de produse care nu implică defrișări, obligația de diligență etc.) ar fi mai eficace decât măsurile fără caracter normativ (cum ar fi obligația de diligență voluntară, etichetarea voluntară sau certificarea privată voluntară). Aceste constatări au fost coroborate de rezultatul consultării publice deschise, în cadrul căreia marea majoritate a părților interesate – asociații de întreprinderi și ONG-uri – a sprijinit un regim obligatoriu de due diligence.

- **Alegerea instrumentului**

Instrumentul propus este un „regulament”, deoarece este necesar să se asigure cel mai înalt nivel de armonizare pentru a evita coexistența unor standarde diferite între statele membre, ceea ce ar submina principiul fundamental al liberei circulații a mărfurilor. Un regulament **va stabili cerințe directe pentru toți operatorii**, asigurând astfel securitatea juridică necesară și posibilitatea punerii în aplicare a unei piețe pe deplin integrate la nivelul UE. De asemenea, un regulament **asigură punerea în aplicare a obligațiilor simultan și similar în toate cele 27 de state membre**. Regulamentul va reduce totodată **incertitudinile cu privire la termene** din cursul procesului de transpunere, tipic asociate unei directive, într-un domeniu în care timpul și securitatea juridică sunt deosebit de importante din cauza creșterii previzionate a dimensiunii pieței și din cauza schimbărilor dinamicii pieței în general.

Instrumentul a fost conceput, de asemenea, ca un sistem dinamic orientat spre viitor pentru a se putea **adapta la evoluțiile pieței și la noile date și dovezi științifice**. În acest scop, **o serie de competențe sunt prevăzute pentru Comisie**, ceea ce va permite elaborarea unor măsuri de punere în aplicare, printre altele, publicarea rezultatului evaluării comparative la nivel de țară și revizuirea produselor de bază care intră în domeniul de aplicare al regulamentului.

3. REZULTATE ALE EVALUĂRILOR EX-POST, CONSULTĂRILOR PĂRȚILOR INTERESATE ȘI EVALUĂRII IMPACTULUI

- **Evaluări ex-post/verificarea adecvării legislației existente**

Prezenta inițiativă se întemeiază pe constatările verificării adecvării Regulamentului UE privind lemnul și a Regulamentului FLEGT, care a fost efectuată concomitent cu evaluarea impactului pentru prezentul regulament.

În ceea ce privește Regulamentul EUTR, verificarea adecvării a arătat că acesta a determinat o îmbunătățire a situației în țările terțe, inclusiv în țările care au ales să nu se angajeze în procesele legate de acordurile de parteneriat voluntare (APV). Principalii parteneri comerciali ai UE au luat măsuri pentru a-și consolida sistemele de guvernare în domeniul forestier și pentru a reduce exploatarea forestieră ilegală în scopul îndeplinirii cerințelor prevăzute în Regulamentul EUTR. Deși îngreunat de o serie de deficiențe în ceea ce privește provocările în materie de proiectare și asigurare a respectării legislației, Regulamentul EUTR a înregistrat unele rezultate pozitive atât în ceea ce privește eficacitatea, cât și eficiența. Acoperirea sa la nivel mondial a oferit UE o bază pentru a colabora îndeaproape cu alte țări consumatoare. Alte țări consumatoare și parteneri comerciali din întreaga lume au adoptat abordări legislative similare Regulamentului UE privind lemnul. În contextul mai larg al defrișărilor, acest aspect este deosebit de important de avut în vedere, deoarece arată că UE, chiar și cu o cotă de piață în scădere, poate avea un impact și poate fi deschizătoare de drumuri la nivel mondial.

În pofida provocărilor întâmpinate în contextul punerii sale în aplicare, constatările verificării adecvării arată că abordarea adoptată pentru Regulamentul EUTR – obligația de diligență – permite flexibilitate pentru a răspunde provocărilor noi și emergente legate de exploatarea forestieră ilegală și de schimbarea ilegală a destinației terenurilor. Cerința generală (obligația de diligență) impusă tuturor operatorilor din UE permite, de asemenea, ca regulamentul să fie flexibil în ceea ce privește modificarea configurației schimburilor comerciale și a profilurilor de risc ale țărilor. Opțiunea propusă va integra și va îmbunătăți cadrul instituit prin Regulamentul UE privind lemnul, care ar urma, astfel, să fie abrogat.

Procedura de diligență necesară instituită în temeiul Regulamentului UE privind lemnul va fi adaptată și îmbunătățită în cadrul prezentului regulament, prin introducerea unor noi caracteristici, cum ar fi declarația privind diligența necesară (articolul 4), cerința privind informațiile geografice sau geolocalizarea, prin corelarea produselor de bază și a altor produse cu parcela de teren de pe care au fost obținute (articolul 9), prin intensificarea cooperării cu autoritățile vamale (articolele 14 și 24), prin nivelurile minime de inspecție (articolul 14), precum și prin evaluarea comparativă la nivel de țară (articolele 25-26).

În ceea ce privește Regulamentul FLEGT, verificarea adecvării a confirmat realizările acordurilor de parteneriat voluntare FLEGT în ceea ce privește participarea sporită a părților interesate și îmbunătățirea cadrelor de guvernare în domeniul forestier în țările partenere și, în același timp, a evidențiat o serie de deficiențe ale acestuia. Comisia a subliniat, de

asemenea, că există dovezi limitate în ceea ce privește contribuția acordurilor de parteneriat voluntare în ansamblu la reducerea nivelului de exploatare forestieră ilegală. Deși sistemul UE instituit în temeiul regulamentului ar fi un instrument eficient de reducere a costurilor de asigurare a conformității pentru operatorii din UE, principalul instrument pentru operaționalizarea sa, și anume APV, nu a dat rezultate. Una dintre principalele probleme în ceea ce privește Regulamentul FLEGT este faptul că principalii parteneri comerciali ai UE nu și-au manifestat interesul de a se angaja în procese legate de APV, ceea ce a determinat ca doar 3 % din importurile de lemn în UE să facă obiectul unui sistem operațional de APV. La mai mult de 15 ani după ce planul de acțiune FLEGT a pus bazele acestor procese în 2003, o singură țară din cele 15 cu care UE s-a angajat într-un proces legat de APV dispune de un sistem operațional de licențe FLEGT și doar o singură țară din cei mai importanți 10 parteneri comerciali ai UE din sectorul lemnului este implicată într-un proces legat de APV.

Pentru a respecta angajamentele bilaterale asumate de Uniunea Europeană și pentru a menține progresele înregistrate cu țările partenere care au instituit un sistem operațional (etapa de acordare a licențelor FLEGT), prezentul regulament include o dispoziție prin care se certifică faptul că lemnul care face obiectul unei licențe FLEGT îndeplinește cerința de legalitate. Unele componente ale APV ar putea fi integrate acolo unde este posibil și ar putea face obiectul acordului între parteneri în cadrul unor programe de cooperare specifice, cum ar fi parteneriatele în domeniul forestier sau altele, pentru a sprijini în continuare guvernanta în domeniul forestier.

- **Consultările cu părțile interesate**

Consultarea publică deschisă (CPD) desfășurată de Comisie în 2020 a beneficiat de aproape 1,2 milioane de răspunsuri. Majoritatea părților interesate au convenit asupra necesității unei intervenții la nivelul UE pentru a reduce contribuția UE la fenomenul defrișărilor și al degradării pădurilor la nivel mondial. Majoritatea părților interesate au convenit, de asemenea, asupra stabilirii unei definiții a produselor care nu implică defrișări la nivelul UE, ca o cerință a intervenției politice.

În ceea ce privește măsurile de politică, CPD a indicat un sprijin puternic pentru opțiunile obligatorii din punct de vedere juridic (cerința în materie de produse care nu implică defrișări, obligația de diligență, certificarea publică obligatorie etc.), în vreme ce măsurile fără caracter normativ, voluntare, cum ar fi obligația de diligență voluntară, etichetarea voluntară sau certificarea privată voluntară au fost considerate inefficiente. Majoritatea covârșitoare a părților interesate – asociații de întreprinderi și ONG-uri – au sprijinit un regim obligatoriu de diligență, deși detaliile preferate ale acestui sistem variază de la un respondent la altul. Concluziile detaliate ale consultărilor cu părțile interesate, inclusiv feedbackul privind evaluarea inițială a impactului, constatările CPD și rezultatul consultării specifice a părților interesate, sunt incluse în anexa 2 la evaluarea impactului.

În conformitate cu anunțul făcut în comunicarea din 2019, în Pactul verde european, în Strategia UE privind biodiversitatea pentru 2030 și în Strategia „De la fermă la consumator”, prezenta inițiativă se concentrează asupra pădurilor. Parlamentul European și ONG-urile au pledat pentru includerea altor ecosisteme. Pe baza experienței cu legislația existentă, o astfel de extindere a domeniului de aplicare a fost considerată prematură, întrucât lipsa experienței practice ar fi în detrimentul caracterului eficace și executoriu al măsurilor de politică evaluate în prezentul. Cu toate acestea, necesitatea și fezabilitatea extinderii domeniului său de aplicare pentru a acoperi și alte ecosisteme vor fi evaluate în cadrul unei revizuirii timpurii.

- **Obținerea și utilizarea expertizei**

Pentru a sprijini analiza diferitelor opțiuni, Comisia a atribuit un **contract de sprijin** experților externi, pentru a realiza două studii intitulate „Evaluarea impactului măsurilor care vizează cererea pentru combaterea defrișărilor” și „Studiu de sprijin pentru o verificare a adecvării regulamentelor EUTR și FLEGT”. Aceste studii au furnizat o parte din analiza și datele care stau la baza opțiunilor de politică prezentate în evaluarea impactului și, la rândul lor, în prezentul regulament. Această inițiativă se bazează, de asemenea, pe constatările unui al treilea studiu care s-a axat pe „Sisteme de certificare și verificare în sectorul forestier și pentru produsele pe bază de lemn”, care a fost realizat concomitent cu evaluarea impactului.

Comisia a utilizat, de asemenea, contribuțiile furnizate în cadrul reuniunilor Grupului de experți al Comisiei/Platformei multipartite privind protejarea și refacerea pădurilor la nivel mondial, inclusiv regulamentele EUTR și FLEGT. De la lansarea foii de parcurs pentru această inițiativă legislativă în februarie 2020, grupul s-a reunit de nouă ori în diferite configurații și a inclus patru ateliere specifice pentru a colecta contribuții cu privire la opțiunile de politică analizate în cadrul evaluării impactului.

Pe lângă studiile de sprijin menționate anterior, reuniunile grupului de experți și consultările cu părțile interesate, Comisia a acordat, de asemenea, o atenție deosebită Rezoluției Parlamentului European din 22 octombrie 2020 conținând recomandări adresate Comisiei privind un cadru juridic al UE pentru stoparea și inversarea defrișărilor la nivel mondial în frunte cu UE [2020/2006 (INL)], precum și pozițiilor exprimate de Consiliul UE, în special concluziilor Consiliului privind comunicarea din 2019¹¹.

- **Evaluarea impactului**

Un număr total de 17 măsuri de politică au fost luate în considerare în cadrul examinării inițiale a viabilității efectuate în contextul evaluării pregătitoare a impactului. Această listă inițială a măsurilor potențiale a acoperit o gamă largă de intervenții posibile, inclusiv instrumente cu sau fără caracter normativ. Examinarea viabilității a evaluat fiecare măsură de politică în funcție de o serie de criterii, cum ar fi fezabilitatea juridică, tehnică, politică și proporționalitatea, eficacitatea și eficiența potențială a acestora, precum și feedbackul primit de la părțile interesate, de la statele membre ale UE și de la țările terțe.

Pe baza examinării viabilității, cinci opțiuni de politică au fost reținute și analizate în detaliu: (1) o procedură obligatorie îmbunătățită de due diligence; (2) un sistem de evaluare comparativă și o listă a operatorilor care încalcă normele, coroborat cu un sistem secvențial obligatoriu îmbunătățit de due diligence; (3) o certificare publică obligatorie coroborată cu o cerință îmbunătățită de due diligence; (4) etichetare obligatorie coroborată cu o cerință îmbunătățită de due diligence; (5) o cerință în materie de produse care nu implică defrișări în vederea introducerii pe piața UE, susținută de sisteme de evaluare comparativă și de sisteme de carduri la nivel național.

Toate opțiunile de politică luate în considerare se bazează pe elemente comune: (1) o definiție a produselor care nu implică defrișări, bazată pe definiția FAO, pe care acestea trebuie să o respecte; precum și o cerință suplimentară ca produsele să fie legale în conformitate cu legislația țării de producție; (2) un domeniu de aplicare al produselor, care este revizuit și

¹¹ Concluziile Consiliului și ale guvernelor statelor membre reunite în cadrul Consiliului privind comunicarea intitulată „Intensificarea acțiunii UE pentru protejarea și refacerea pădurilor la nivel mondial” – Concluziile Consiliului (15151/19 din 16 decembrie 2019).

actualizat periodic, concentrându-se pe produsele de bază având cele mai mari cote asociate cu defrișarea la nivelul UE (carne de vită, ulei de palmier, soia, lemn, cacao și cafea) și pe produsele conexe. (3) o interdicție de a introduce pe piața UE produse de bază și alte produse asociate fenomenului defrișărilor și degradării pădurilor și care nu au fost obținute în conformitate cu legislația aplicabilă și relevantă a țărilor producătoare. Opțiunile 2-4 sunt coroborate cu o cerință obligatorie de diligență, astfel cum s-a propus în cadrul opțiunii 1.

Opțiunea preferată a fost numărul 2. Aceasta coroborează o cerință de diligență necesară cu un sistem de evaluare comparativă la nivel de țară care va clasifica țările luând în considerare defrișările și degradarea pădurilor asociate produselor de bază relevante, alături de criterii legate de implicarea țărilor în combaterea fenomenului defrișărilor și al degradării pădurilor. Vor exista trei categorii de țări – cu risc scăzut, standard și ridicat. Obligațiile operatorilor și ale autorităților statelor membre vor varia în funcție de nivelul de risc pe care îl reprezintă țara de producție, cu obligații simplificate de due diligence pentru țările cu risc scăzut și cu un control sporit pentru țările cu risc ridicat.

Se preconizează că opțiunea preferată ar preveni defrișările cauzate de consumul și producția din UE a celor șase produse de bază incluse în domeniul de aplicare, cu beneficii preconizate care depășesc cu mult suprafața de 71 920 de hectare de pădure mai puțin afectată anual de defrișările și degradarea pădurilor în frunte cu UE până în 2030. Aceasta ar însemna, de asemenea, o reducere de cel puțin 31,9 milioane de tone metrice de emisii de carbon în atmosferă în fiecare an, ca urmare a consumului și a producției de produse de bază relevante în UE, ceea ce s-ar putea traduce prin economii de cel puțin 3,2 miliarde EUR pe an. În plus, se preconizează că această opțiune va contribui în mod decisiv la protejarea biodiversității care, la rândul său, este strâns legată de prevenirea schimbărilor climatice.

Această opțiune ar trebui să contribuie, de asemenea, la realizarea obiectivelor specifice ale intervenției UE, și anume crearea unor condiții de concurență echitabile pentru întreprinderile care își desfășoară activitatea pe piața UE; reducerea la minimum a consumului de produse provenite din lanțuri de aprovizionare asociate cu defrișări sau cu degradarea pădurilor; precum și creșterea cererii de produse de bază și alte produse legale care „nu implică defrișări” și comercializarea acestora la nivelul UE. Micii fermieri care realizează produsele de bază relevante se pot confrunta cu provocări legate de adaptare. Se preconizează că toți acești factori vor fi atenuați până la data-limită propusă, și anume 2020, deoarece majoritatea produselor care fac în prezent obiectul tranzacțiilor ar proveni de pe terenuri date în exploatare înainte de 2020.

- **Caracterul adecvat al reglementărilor și simplificarea**

Se preconizează că acest regulament va crea condiții de concurență echitabile pentru întreprinderile care își desfășoară activitatea pe piața UE. Producătorii care pun în aplicare practici de producție mai durabile și lanțuri de aprovizionare transparente se așteaptă să câștige cote pe piața UE și să își sporească competitivitatea în comparație cu producătorii care cauzează defrișări, indiferent de dimensiunea lor. Principalul factor determinant pentru costurile obligațiilor de diligență este complexitatea lanțurilor de aprovizionare și riscurile asociate cu țara de origine, și nu dimensiunea întreprinderilor.

În timp ce punerea în aplicare a procedurilor privind diligența necesară (și, acolo unde este necesar, schimbarea lanțurilor de aprovizionare) poate fi mai dificilă pentru IMM-uri, cerința de diligență necesară coroborată cu evaluarea comparativă ar permite IMM-urilor și

comercianților să beneficieze de costuri mai mici ale procedurilor simplificate de diligență, optând pentru produsele care provin din lanțuri de aprovizionare cu risc scăzut.

Propunerea include un „sistem de informare și comunicare” (articolul 29) care ar permite prelucrarea electronică a informațiilor atât între autoritățile competente, cât și între acestea și operatorii economici. Acest sistem va facilita și va simplifica obligațiile operatorilor și punerea în aplicare de către autoritățile competente.

• **Drepturile fundamentale**

Opțiunea de politică propusă va impune ca produsele să fie obținute în conformitate cu definiția produselor care nu implică defrișări și cu legislația țării de producție. Aceasta implică faptul că legislația în domeniul muncii, al mediului și al drepturilor omului aplicabilă în țara de producție (atât la nivel național, cât și internațional) va trebui să fie luată în considerare atunci când se evaluează conformitatea produselor cu prezenta inițiativă. Aceasta include drepturile popoarelor indigene, care sunt prevăzute a contribui la protejarea drepturilor comunităților locale vulnerabile.

La nivelul Uniunii, propunerea respectă Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, în special articolul 2 (dreptul la viață), articolul 8 (protecția datelor cu caracter personal), articolul 16 (libertatea de a desfășura o activitate comercială), articolul 17 (dreptul de proprietate) și articolul 37 (protecția mediului).

În conformitate cu articolul 52 alineatul (1) din cartă, orice restrângere a exercițiului drepturilor și libertăților recunoscute prin cartă în prezenta propunere legislativă trebuie să fie prevăzută de lege și să respecte substanța acestor drepturi și libertăți. Prin respectarea principiului proporționalității, pot fi impuse restrângeri numai în cazul în care acestea sunt necesare și numai dacă răspund efectiv obiectivelor de interes general recunoscute de Uniune sau necesității protejării drepturilor și libertăților celorlalți. Asigurarea unui nivel ridicat de protecție a mediului și îmbunătățirea calității mediului constituie cu precădere un obiectiv de interes general recunoscut prin cartă, care ar putea justifica limitări ale altor drepturi fundamentale.

4. IMPLICAȚII BUGETARE

Fișa financiară legislativă anexată la prezenta propunere stabilește implicațiile în ceea ce privește resursele bugetare, umane și administrative.

Un buget total de 16 519 000 EUR este prevăzut pentru instituirea și punerea în aplicare a regulamentului în primii cinci ani de funcționare (2023-2027 fiind perioada prevăzută cu titlu provizoriu). Acesta include un buget de 6 650 000 EUR la rubrica 7 din cadrul financiar multianual (CFM) alocat pentru resurse umane (cinci noi angajați în cadrul DG ENV responsabili de punerea în aplicare a regulamentului și a cooperării internaționale, doi noi angajați în cadrul DG INTPA responsabili de cooperarea și dezvoltarea în domeniu și 1 angajat în cadrul DG TAXUD responsabil de punerea în aplicare a obligațiilor vamale), precum și pentru alte cheltuieli administrative. De asemenea, include un buget de 9 869 000 EUR la rubrica 3 din CFM. Acesta din urmă vizează sprijinirea diverselor sarcini de punere în aplicare legate de dispozițiile legislative care vor fi îndeplinite de serviciile Comisiei în perioada 2022-2027, inclusiv achizițiile publice și eventualele acorduri administrative.

5. ALTE ELEMENTE

- **Planurile de implementare și mecanismele de monitorizare, evaluare și raportare**

Autoritățile statelor membre (în special autoritățile competente, astfel cum sunt descrise în capitolul 3) sunt responsabile de punerea în aplicare a prezentului regulament. În acest scop, autoritățile elaborează planuri de inspecție pe baza unei abordări axate pe riscuri, ținând seama de nivelul de risc atribuit prin sistemul de evaluare comparativă la nivel de țară. Cadrul de raportare prevăzut la articolul 20 se întemeiază pe experiența Regulamentului EUTR și vizează consolidarea revizuirii activității de monitorizare a statelor membre, a conținutului și a calității controalelor, precum și a monitorizării acestora.

Sistemul ar trebui revizuit după trei ani de funcționare deplină, pentru a identifica eventualele probleme și îmbunătățiri potențiale, și, ulterior, o dată la cinci ani. Articolul 32 prevede în mod specific că prima revizuire ar trebui să includă o evaluare a necesității și fezabilității extinderii domeniului de aplicare al regulamentului la alte ecosisteme. În plus, în termen de cel mult doi ani de la intrarea în vigoare, Comisia va efectua o primă revizuire a anexei I, pe baza indicațiilor furnizate de dovezi științifice.

- **Explicații detaliate cu privire la prevederile specifice ale propunerii**

- *Articolul 1: Obiectul și domeniul de aplicare*

Articolul 1 alineatul (1) stabilește domeniul de aplicare *rationae materiae* al regulamentului prin definirea „produselor de bază relevante” (și anume carne de vită, cacao, cafea, ulei de palmier, soia și lemn) și a altor produse relevante (și anume cele enumerate în anexa I, care conțin, au fost hrănite sau au fost obținute cu produse de bază relevante), cărora li se va aplica prezentul regulament. De asemenea, acesta clarifică faptul că regulamentul se va aplica în egală măsură acțiunilor de introducere și punere la dispoziție pe piața Uniunii, precum și exportului din Uniune.

Alineatul (2) clarifică aplicarea *rationae temporis* a prezentului regulament, stabilind că acesta nu va fi aplicabil produselor de bază și altor produse relevante introduse pe piața Uniunii sau exportate de pe aceasta care au fost obținute înainte de data intrării în vigoare, astfel cum se prevede la articolul 36.

- *Articolul 2: Definiții*

Articolul 2 prevede definițiile utilizate în restul părții dispozitive a regulamentului. Printre acestea se numără definițiile [alineatele (1)-(8)] care se impun pentru ca obiectivul principal al instrumentului să devină operațional, de exemplu defrișare, pădure, plantații, care nu implică defrișări și produs. Definițiile se bazează, în măsura posibilului, pe concepte elaborate la nivel internațional, în special în cadrul Organizației Națiunilor Unite pentru Alimentație și Agricultură (FAO).

Formularea definiției produselor care nu implică defrișări este una dintre inovațiile majore ale regulamentului propus în raport cu Regulamentul UE privind lemnul. Rezultatele evaluării impactului relevă faptul că, potrivit previziunilor, stabilirea unei cerințe comune pentru produsele de bază și alte produse, indiferent de țara lor de producție, va spori eficacitatea intervenției politice prin prevenirea lacunelor asociate cu defrișările legale și prin facilitarea punerii în aplicare prin monitorizare electronică la distanță. În plus, se preconizează că definiția produselor care nu implică defrișări va preîntâmpina crearea unor stimulente

necorespunzătoare pentru țările partenere, care, în caz contrar, ar putea fi tentate să reducă standardele de mediu pentru a facilita accesul produselor lor la UE dacă în propunere ar fi instituite doar controale de legalitate.

Definiția produselor care nu implică defrișări stabilește o dată-limită de 31 decembrie 2020. Aceasta înseamnă că niciun produs de bază și niciun alt produs care intră în domeniul de aplicare al regulamentului nu ar putea intra sau ieși de pe piața UE dacă ar fi obținut de pe un teren care face obiectul defrișărilor sau al degradării pădurilor după această dată. Data propusă reduce la minimum întreruperea lanțurilor de aprovizionare și potențialele efecte negative în țările partenere. Aceasta corespunde angajamentelor internaționale de stopare a defrișărilor, astfel cum sunt incluse, de exemplu, în obiectivele de dezvoltare durabilă (obiectivul 15.2.)

Restul definițiilor [alineatele (9)-(30)] se referă la titularii de obligații și la activitățile reglementate, cum ar fi operatorul, comerciantul, introducerea pe piață, punerea la dispoziție pe piață etc. În măsura posibilului, acestea se bazează pe concepte deja existente în dreptul Uniunii, în legislația vamală și privind piața internă relevantă și abordează, de asemenea, aspecte specifice apărute în contextul punerii în aplicare a Regulamentului UE privind lemnul. Definițiile au fost ușor modificate în ceea ce privește evaluarea impactului, cu scopul de a spori precizia juridică a acestora și de a ține seama de noile evoluții ale legislației UE în domeniu.

- *Articolul 3: Interdicții*

Articolul 3 reprezintă piatra de temelie a regulamentului, subliniind în mod clar interdicția de a introduce sau de a pune la dispoziție pe piața Uniunii sau de a exporta de pe piața Uniunii produsele de bază și alte produse relevante care intră în domeniul de aplicare și care nu sunt conforme cu prezentul regulament, însoțite de clarificarea faptului că o declarație privind diligența necesară se impune întotdeauna în contextul desfășurării unor astfel de activități comerciale. Trimiterea la defrișări (a) și la legalitate (b) este necesară pentru a permite abordarea cuprinzătoare a principalelor obiective ale prezentului regulament.

Interdicția de la (c) le completează pe celelalte prin crearea unei obligații generale de a depune declarații privind diligența necesară atunci când sunt introduse pe piață produse de bază și alte produse relevante. Această interdicție asigură faptul că operatorii își cunosc obligațiile de a acționa cu prudență și sunt descurajați să omită procedurile privind obligația de diligență. Pe baza experienței EUTR, această cerință va facilita punerea în aplicare și, dacă este necesar, acțiunile în justiție în scopul remedierii sau sancționării unor astfel de încălcări.

- *Articolul 4: Obligațiile operatorilor*

Articolul 4 definește obligațiile ce le revin operatorilor în temeiul regulamentului. Acesta descrie procedura privind obligația de diligență și servește astfel drept normă generală privind obligațiile operatorilor. Alineatul (1) impune operatorilor obligația de a efectua diligența necesară pentru toate produsele de bază și celelalte produse relevante în scopul de a asigura conformitatea acestora cu interdicția prevăzută la articolul 3 literele (a) și (b) și de a depune o declarație privind diligența necesară înainte de a le introduce pe piața Uniunii sau de a le exporta de pe piața Uniunii. Informațiile necesare prevăzute în declarația privind diligența necesară sunt prezentate în anexa II.

Alineatul (2) prezintă procedura specifică ce reglementează depunerea declarațiilor privind diligența necesară. După ce concluzionează cu privire la conformitatea produsului de bază sau

a produsului relevant cu regulamentul, operatorul trebuie să depună în cadrul sistemului de informații o declarație privind diligența necesară (a se vedea articolul 31) înainte ca produsul de bază sau produsul să fie introdus pe piață. În cazul produselor de bază și a altor produse relevante care sunt plasate în regim de punere în liberă circulație sau export, în declarația vamală trebuie să se facă trimitere la declarația privind diligența necesară, care va permite cooperarea strânsă ce se impune între autoritățile vamale și autoritățile competente. În conformitate cu alineatul (3), operatorii își asumă răspunderea pentru conformitatea produselor prin redactarea unei declarații privind diligența necesară. Alineatul (4) impune în mod explicit operatorilor să evite acțiunile de introducere pe piață sau de export fără depunerea în prealabil a unei declarații privind diligența necesară. Alineatul (5) prevede aceeași obligație în cazul în care (1) produsele de bază sau alte produse relevante nu îndeplinesc cerințele referitoare la produsele „care nu implică defrișări” sau în materie de „legalitate” sau (2) în cazul în care, potrivit principiului due diligence, se concluzionează că riscul de neconformitate nu este neglijabil sau (3) în cazul în care procedura privind obligația de diligență nu a fost finalizată. Alineatul (6) prevede în sarcina operatorilor obligația de a lua măsuri și de a informa autoritățile competente în cazul în care noi informații devin disponibile după încheierea procedurii privind obligația de diligență și depunerea declarației.

- *Articolul 6: Obligațiile comercianților*

În sensul prezentului regulament, la fel ca în Regulamentul UE privind lemnul, un comerciant poate fi definit ca „orice persoană fizică sau juridică ce, în cursul unei activități comerciale, pune la dispoziție pe piața Uniunii produse de bază și alte produse relevante” [articolul 2 litera (j)]. În general, comercianții sunt supuși unor obligații mai puțin stricte decât operatorii, deoarece, până la momentul în care un comerciant poate dispune de produse de bază sau de alte produse relevante, acestea sunt deja introduse pe piață. Cu toate acestea, comercianții, în special marii comercianți, au o influență semnificativă asupra lanțurilor de aprovizionare și joacă un rol important în asigurarea faptului că produsele de bază și alte produse relevante nu implică defrișări.

Acesta este motivul pentru care prezentul articol face distincție între obligația aplicabilă marilor comercianți care nu sunt întreprinderi mici și mijlocii (IMM-uri) și obligațiile aplicabile comercianților care sunt IMM-uri. În conformitate cu alineatele (2) și (3), comercianții care sunt IMM-uri au obligația de a ține o evidență a furnizorilor și clienților lor, de a păstra informațiile respective timp de cel puțin cinci ani și de a pune aceste informații la dispoziția autorităților competente, la cerere. Se estimează că această cerință implică doar costuri neglijabile, deoarece este de așteptat ca astfel de informații să facă parte din condițiile de funcționare normală. Comercianții care sunt IMM-uri trebuie, de asemenea, să ia măsuri și să informeze autoritățile competente în cazul în care noi informații devin disponibile cu privire la neconformitatea produselor de bază și a altor produse ale acestora [alineatul (4)].

În schimb, marii comercianți care nu sunt IMM-uri sunt supuși aceluiași obligații ca și operatorii [alineatul (5)]. Prin urmare, marii comercianți trebuie să prezinte o declarație privind diligența necesară în conformitate cu articolul 4, devenind astfel răspunzători pentru conformitatea produsului de bază sau a produsului relevant cu prezentul regulament. În plus, aceștia fac obiectul aceleiași proceduri privind obligația de diligență ca și operatorii: pe lângă colectarea de informații, aceștia trebuie să efectueze proceduri de evaluare a riscurilor în conformitate cu articolul 5 și, dacă este necesar, de atenuare a riscurilor în conformitate cu articolul 10. Comercianții care sunt IMM-uri sunt exceptați de la aceste obligații. În mod similar, marii comercianți fac obiectul aceluiași controale asupra operatorilor, astfel cum se

prevede la articolul 15, în timp ce comercianții care sunt IMM-uri fac obiectul controalelor menționate la articolul 16.

- *Articolul 8: Obligația de diligență*

Articolul 8 descrie procedura privind obligația de diligență ce revine operatorilor în conformitate cu articolul 4 alineatul (1) și comercianților care nu sunt IMM-uri în conformitate cu articolul 6 alineatul (5). Orice procedură privind obligația de diligență ar trebui să garanteze că riscul ca produsele de bază sau alte produse relevante neconforme să fie introduse sau exportate de pe piața UE este neglijabil. În acest scop, operatorii și comercianții care nu sunt IMM-uri trebuie să colecteze toate informațiile relevante (astfel cum se menționează la articolul 9) – etapa întâi a procesului privind obligația de diligență. Pe baza acestor informații, ei trebuie să identifice și să evalueze riscul unei posibile neconformități a produselor de bază și a altor produse relevante cu cerințele prezentului regulament [articolul 10 alineatele (1)-(4) și articolul 10 alineatul (6)] – etapa a doua a procesului privind obligația de diligență. Dacă este necesar, aceștia trebuie să atenueze în mod adecvat aceste riscuri la un nivel neglijabil [articolul 10 alineatul (5)] – etapa a treia a procesului privind obligația de diligență.

Principiul diligenței necesare trebuie aplicat înainte de orice acțiune de introducere pe piața UE a produselor de bază și a altor produse relevante sau înainte de exportul de pe piața UE. În cazul în care concluzia evaluării riscurilor este aceea că riscul ca produsele de bază sau alte produse neconforme să intre pe piața UE nu este neglijabil, operatorul trebuie să ia măsuri de atenuare a riscurilor care sunt adecvate pentru a reduce riscul la un nivel neglijabil. Dacă nu există acces la legislația aplicabilă sau la alte informații relevante, riscul nu poate fi evaluat pe deplin și, prin urmare, nu poate fi atenuat la un nivel neglijabil. Dacă riscul nu poate fi atenuat la un nivel neglijabil, operatorul nu introduce produsele de bază sau alte produse relevante pe piața UE [articolul 10 alineatul (1)].

- *Articolul 9: Cerințe în materie de informare*

O inovație majoră în comparație cu Regulamentul UE privind lemnul este obligația de informare geografică prevăzută la articolul 9, care impune operatorilor să colecteze coordonatele geografice (sau geolocalizarea în funcție de latitudine și longitudine) ale tuturor parcelelor de teren de pe care au fost obținute produsele de bază și alte produse relevante. Întrucât defrișările sunt legate de schimbarea destinației terenurilor, monitorizarea defrișărilor necesită o legătură precisă între produsul de bază sau un alt produs introdus sau exportat de pe piața UE și parcela de teren pe care a fost cultivat sau de pe care a fost obținut.

Indicarea parcelei de teren sau a exploatației unde a fost obținut produsul permite utilizarea imaginilor și poziționării prin satelit – instrumente digitale disponibile pe scară largă și gratuite – pentru a verifica dacă un produs de bază sau un alt produs este sau nu conform. Informațiile geografice privind parcela de teren și monitorizarea prin satelit reprezintă o combinație testată pe teren care s-a dovedit în trecut a avea capacitatea de a reduce nivelul defrișărilor într-o anumită zonă și se preconizează că va spori eficacitatea intervenției politice, fraudă în lanțurile de aprovizionare fiind totodată mai greu de realizat și mai ușor de depistat. Uniunea și-a elaborat propria tehnologie de poziționare, de navigație și de sincronizare prin satelit (PNT) (EGNOS/Galileo) și propriul sistem de observare și monitorizare a Pământului (Copernicus). Atât EGNOS/Galileo, cât și Copernicus furnizează servicii avansate care oferă utilizatorilor publici și privați beneficii economice importante. Prin urmare, imaginile și

poziționarea prin satelit care rezultă din utilizarea programelor EGNOS/Galileo și Copernicus pot face parte din informațiile utilizate pentru verificarea conformității.

Informațiile geografice care leagă produsele de parcela de teren sunt deja utilizate de sectorul industrial și de organizațiile de certificare, precum și de legislația UE relevantă. Directiva (UE) 2018/2001 prevede furnizarea de informații privind „zona de aprovizionare” pentru țările problematice. O serie de norme ale UE asigură trasabilitatea cărnii de vită „de la naștere până la moarte”, inclusiv prin mijloace precum crotaliile, pașapoartele pentru bovine și o bază de date computerizată.

- *Articolul 10: Evaluarea și atenuarea riscurilor*

Articolul 10 prezintă măsurile care se impun a fi întreprinse pentru a evalua și a atenua riscul introducerii pe piață a produselor de bază și a altor produse relevante asociate cu defrișările și degradarea pădurilor. Astfel, articolul respectiv descrie în detaliu criteriile și modalitățile de efectuare a evaluării și a atenuării riscurilor – respectiv etapa 2 și etapa 3 din cadrul procedurii privind obligația de diligență, astfel cum au fost prezentate la articolul 8. Articolul 10 alineatul (1) clarifică scopul evaluării riscurilor, și anume identificarea posibilei neconformități a produselor de bază și a altor produse relevante cu prezentul regulament și stabilește principala obligație a operatorilor de a nu introduce pe piață produsul de bază sau alt produs relevant, cu excepția cazului în care aceștia pot face dovada caracterului neglijabil al riscului de neconformitate. Noțiunea de risc neglijabil este definită la articolul 2 alineatul (18) ca fiind situația în care o evaluare completă atât a informațiilor specifice produsului, cât și a informațiilor generale privind conformitatea produselor de bază sau a altor produse relevante cu articolul 3 litera (a) și cu articolul 3 litera (b) nu prezintă motive de îngrijorare.

Deși se bazează pe criteriile de evaluare a riscurilor prevăzute în Regulamentul UE privind lemnul, alineatul (2) aduce o serie de precizări și oferă operatorilor indicații suplimentare cu privire la elementele care trebuie avute în vedere, reflectând faptul că prezentul regulament vizează atât aspectul legalității, cât și aspectul durabilității (și anume, produse care nu implică defrișări). Dincolo de nivelul de risc stabilit de sistemul de evaluare comparativă la nivel de țară, lista include informații privind țara/zona de producție, caracteristicile produselor de bază, ale altor produse relevante și ale lanțului de aprovizionare, precum și alte informații suplimentare relevante, cum ar fi certificarea sau alte instrumente de verificare de către terți, cu condiția îndeplinirii cerințelor în materie de informare prevăzute la articolul 9.

- *Articolul 12: Procedura simplificată privind obligația de diligență*

Articolul 12 descrie obligațiile care decurg din aprovizionarea cu produse de bază și alte produse relevante dintr-o țară sau dintr-o anumită parte a acesteia care a fost evaluată ca prezentând un grad scăzut de risc în conformitate cu evaluarea comparativă a țării prezentată în capitolul 4. Atunci când țara de producție sau anumite părți ale acesteia prezintă un grad scăzut de risc în temeiul evaluării comparative, operatorii se supun în continuare obligației prevăzute la articolul 9 – etapa 1 din cadrul procedurii privind obligația de diligență, și anume aceea de a colecta informații, documente și date care să demonstreze că produsele de bază și alte produse relevante sunt în conformitate cu articolul 3 din prezentul regulament. Cu toate acestea, ele sunt exceptate de la obligația parcurgerii celei de a doua și a treia etape din cadrul procesului privind obligația de diligență, și anume evaluarea și atenuarea riscurilor, astfel cum sunt descrise la articolul 10. Prin urmare, în acest caz, operatorii nu sunt obligați, în principiu, să demonstreze că riscul de neconformitate este neglijabil.

Cu toate acestea, în cazul în care operatorului i se aduc la cunoștință, de exemplu prin colectarea de informații, orice informații privind riscul specific de neconformitate, toate obligațiile prevăzute la articolul 8 și, prin urmare, toate cele trei etape ale procedurii privind obligația de diligență trebuie îndeplinite [articolul 12 alineatul (2)].

- *Articolul 14: Obligații de efectuare a controalelor*

Articolul 14 prevede obligațiile generale ce revin autorităților competente în temeiul regulamentului. Alineatele (1) și (2) prevăd principala obligație a autorităților competente de a efectua controale asupra operatorilor și comercianților în scopul evaluării conformității acestora cu cerințele privind obligația de diligență și, de asemenea, de a stabili dacă produsele de bază și alte produse relevante introduse sau puse la dispoziție pe piața Uniunii sau exportate de pe piață sunt conforme cu regulamentul. Alineatul (3) se referă la planul bazat pe riscuri, un instrument-cheie care ar trebui să ghideze controalele efectuate de autoritatea competentă. Planurile referitoare la controale ar trebui să includă criterii de risc pentru efectuarea analizei de risc a declarațiilor privind diligența necesară. Planurile ar trebui să fie revizuite periodic în funcție de rezultatele punerii lor în aplicare. Operatorii și comercianții care prezintă un istoric consecvent al conformității ar trebui să facă obiectul controalelor cu frecvență redusă.

Alineatul (4) impune autorităților competente să efectueze analiza de risc a declarațiilor privind diligența necesară prin tehnici de prelucrare electronică a datelor integrate în sistemul de informații instituit la articolul 31.

Alineatul (5) prevede că analiza de risc ar trebui să permită autorităților competente să identifice operatorii sau comercianții, ori produsele de bază și alte produse relevante care trebuie să facă obiectul controalelor.

Alineatul (6) prevede obligația autorităților competente de a lua măsuri imediate în cazul în care analiza de risc relevă faptul că anumite produse de bază și alte produse prezintă un risc ridicat de neconformitate. O astfel de acțiune poate implica măsuri provizorii de suspendare a introducerii sau a punerii la dispoziție pe piață a produselor de bază și a altor produse. În cazul mărfurilor care intră sau ies de pe piața Uniunii și de îndată ce interfața electronică prevăzută la articolul 26 alineatul (1) devine funcțională, autoritățile competente pot solicita autorităților vamale suspendarea punerii în liberă circulație sau a exportului mărfurilor care prezintă un grad ridicat de risc.

Suspendările temporare ale produselor de bază și ale altor produse care prezintă un grad ridicat de risc ar trebui să permită autorităților competente efectuarea controalelor care se impun, având ca obiect conformitatea produselor de bază și a altor produse. Alineatul (7) prevede o perioadă inițială de suspendare de 3 zile lucrătoare, care poate fi prelungită dacă autoritățile competente necesită o perioadă suplimentară de timp.

Alineatul (8) prevede obligația autorităților competente de a face schimb de informații și de a coordona elaborarea criteriilor de risc incluse în planurile referitoare la controale. Acest aspect ar trebui să promoveze o aplicare uniformă a regulamentului și să îi îmbunătățească eficacitatea.

Alineatul (9) prevede o obligație importantă în sarcina statelor membre, și anume aceea de a asigura efectuarea unor controale eficace prin intermediul autorităților lor competente. Cei doi parametri utilizați garantează verificarea unui anumit număr de operatori și comercianți, impunând în același timp un anumit procent din valoarea de piață pentru fiecare categorie de produse de bază și alte produse. Abordările unidimensionale, cum ar fi verificarea unui număr redus de operatori și comercianți având o cotă mare de piață sau verificarea unui număr mai mare de mici operatori și comercianți având o cotă de piață neglijabilă, nu ar conferi

prezentului regulament eficacitatea necesară și, prin urmare, sunt excluse în alineatul (5). Procentele de acoperire sunt necesare pentru a permite un control cuprinzător al pieței, care să descurajeze eventualele situații de încălcare.

Alineatul (10) vizează sistemul de evaluare comparativă la nivel de țară și prevede necesitatea efectuării unui control sporit (articolul 20) de către autoritățile competente în ceea ce privește produsele de bază și alte produse fabricate în țări cu grad ridicat de risc sau în anumite părți ale acestora. Astfel, acesta corelează sarcinile ce revin autorităților competente cu sistemul tripartit de evaluare comparativă (astfel cum este descris la articolul 27).

Fără a aduce atingere importanței controalelor efectuate în conformitate cu planul lor bazat pe riscuri, alineatul (11) indică în mod clar faptul că autoritățile competente trebuie să efectueze în egală măsură controale în afara domeniului de aplicare al unor astfel de planuri, atunci când intră în posesia unor dovezi sau a altor informații relevante cu privire la o posibilă situație de nerespectare a prezentului regulament.

- *Articolul 15: Controale asupra operatorilor*

Acest articol prevede obligația ce revine autorităților competente în ceea ce privește controalele care trebuie efectuate asupra operatorilor. Acesta se întemeiază pe articolul 10 alineatul (3) din Regulamentul UE privind lemnul, furnizând însă clarificări și orientări suplimentare cu privire la criteriile specifice controalelor care trebuie efectuate de autoritatea competentă pentru o mai bună analiză a documentației relevante a sistemului due diligence utilizat și pentru o mai bună evaluare a riscului de neconformitate. Existența unor standarde clare pentru autoritățile competente în ceea ce privește verificarea conformității este un element esențial pentru asigurarea aplicării eficace și uniforme a prezentului regulament la nivelul Uniunii.

Alineatul (2) face distincție între măsurile obligatorii și cele facultative. Printre măsurile obligatorii menționate la literele (a)-(d) se numără verificări ale documentației și ale procedurilor privind obligația de diligență care nu necesită analize tehnice ale produselor sau alte activități desfășurate la fața locului de către autoritățile competente. Printre măsurile facultative menționate la literele (e)-(h) se numără verificări la fața locului și controale tehnice și științifice adecvate pentru a stabili locul exact în care a fost obținut produsul de bază sau alt produs relevant și dacă acesta nu a implicat defrișări.

- *Articolul 19: Raportarea*

Articolul 19 subliniază obligațiile de raportare ale statelor membre cu privire la punerea în aplicare a regulamentului propus. Acest articol se întemeiază pe articolul 20 din Regulamentul UE privind lemnul (Raportarea), astfel cum a fost modificat ulterior prin Regulamentul 2019/1010, care a aliniat obligațiile de raportare în domeniul legislației de mediu¹². Prin urmare, articolul 19 confirmă faptul că statele membre trebuie să raporteze anual cu privire la aplicarea prezentului regulament [alineatul (1)] și că serviciile Comisiei vor pune la dispoziția publicului, anual, o situație generală la nivelul Uniunii realizată pe baza datelor transmise de statele membre [alineatul (3)].

Alineatul (2) aduce o serie de precizări referitoare la informațiile pe care statele membre trebuie să le furnizeze pentru a consolida obligațiile de raportare și pentru a permite Comisiei

¹² Regulamentul (UE) 2019/1010 al Parlamentului European și al Consiliului din 5 iunie 2019 privind alinierea obligațiilor de raportare în domeniul legislației legate de mediu și de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 166/2006 și (UE) nr. 995/2010 ale Parlamentului European și ale Consiliului, a Directivelor 2002/49/CE, 2004/35/CE, 2007/2/CE, 2009/147/CE și 2010/63/UE ale Parlamentului European și ale Consiliului, a Regulamentelor (CE) nr. 338/97 și (CE) nr. 2173/2005 ale Consiliului și a Directivei 86/278/CEE a Consiliului (JO L 170/126 din 25.6.2019).

să analizeze cu mai multă acuratețe calitatea activităților de monitorizare desfășurate de statele membre. Acest lucru este în conformitate cu constatările Raportului special nr. 21/2021 al Curții de Conturi Europene, care a evidențiat deficiențele sistemului de raportare în temeiul Regulamentului UE privind lemnul¹³ și va permite Comisiei să abordeze în mod eficace recomandarea Curții de a consolida modul în care examinează controalele efectuate de statele membre¹⁴.

- *Articolul 20: Control sporit*

În cazul în care produsele de bază și alte produse relevante provin dintr-o țară sau dintr-o anumită parte a acesteia care a fost evaluată ca prezentând un grad ridicat de risc în conformitate cu sistemul de evaluare comparativă la nivel de țară prezentat în capitolul 5, acestea fac obiectul unui control sporit efectuat de autoritățile competente în cauză. Spre deosebire de articolul 12, articolul 20 nu prevede un set diferit de obligații în materie de diligență ce revin operatorilor sau comercianților.

Autoritățile competente se asigură că, în ceea ce privește controalele pe care le efectuează anual, acestea vizează cel puțin 15 % dintre operatori, precum și 15 % din cantitatea de produse de bază și alte produse relevante fabricate în țări sau în anumite părți ale acestora care prezintă un grad ridicat de risc.

Ar trebui subliniat faptul că, în conformitate cu articolul 27, la intrarea în vigoare a regulamentului, tuturor țărilor li se va atribui un nivel standard de risc. Prin urmare, obligațiile de mai sus vor reveni autorităților competente de îndată ce o țară sau anumite părți ale acesteia care prezintă un grad ridicat de risc figurează pe lista care urmează să fie publicată de Comisie în conformitate cu articolul 27 alineatul (1) și atâta timp cât produsele de bază și alte produse relevante fabricate într-o țară sau în anumite părți ale acesteia care prezintă un grad ridicat de risc sunt introduse sau puse la dispoziție pe piața lor.

- *Articolul 22: Măsuri de supraveghere a pieței*

Articolul 22 prevede obligația autorităților competente de a acționa fără întârziere odată ce au stabilit că un produs de bază sau un alt produs relevant nu este conform cu prezentul regulament. În acest caz, autoritățile competente solicită operatorului sau comerciantului în cauză să ia măsuri corective adecvate și proporționale pentru a pune capăt situației de neconformitate.

Alineatul (2) prezintă posibilele măsuri corective pe care operatorul sau comerciantul poate fi obligat să le ia. Această dispoziție decurge în mod specific din articolul 16 din Regulamentul privind supravegherea pieței¹⁵; în conformitate cu articolul 3 din acest regulament, „rechemare” înseamnă „orice măsură care are drept scop returnarea unui produs care a fost

¹³ Raportul special nr. 21/2021 al CCE: „Finanțarea din partea UE pentru biodiversitate și pentru schimbările climatice în pădurile din UE: rezultate pozitive, dar limitate”. A se vedea în special punctul 36, unde Curtea a statuat după cum urmează: „Raportările în temeiul regulamentului nu furnizează informații care să permită Comisiei să analizeze calitatea activităților de monitorizare desfășurate de statele membre, normele naționale care definesc exploatarea forestieră ilegală sau procedurile folosite pentru controale. De asemenea, ea nu impune statelor membre să își susțină răspunsurile prin documente justificative care să îi permită să verifice acuratețea sau exhaustivitatea informațiilor”.

¹⁴ A se vedea Recomandarea nr. 2 litera (a): „Comisia ar trebui: (a) să analizeze posibilitatea de a elabora propuneri legislative care să urmărească consolidarea modului în care examinează controalele efectuate de statele membre în ceea ce privește Regulamentul privind lemnul”.

¹⁵ Regulamentul (UE) 2019/1020 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 iunie 2019 privind supravegherea pieței și conformitatea produselor și de modificare a Directivei 2004/42/CE și a Regulamentelor (CE) nr. 765/2008 și (UE) nr. 305/2011 (JO L 169/1 din 25.6.2019).

deja pus la dispoziția utilizatorului final; în vreme ce „retragere” înseamnă „orice măsură care are drept scop împiedicarea punerii la dispoziție pe piață a unui produs în lanțul de aprovizionare”.

- *Articolul 23: Sancțiuni*

Articolul 23 prevede obligația statelor membre de a stabili norme referitoare la sancțiunile aplicabile în cazul încălcării prezentului regulament. Existența și aplicarea unor sancțiuni eficace, proporționale și disuasive în cadrul sistemelor naționale reprezintă un element esențial pentru a asigura punerea în aplicare eficace și uniformă a prezentului regulament la nivelul Uniunii.

Prin urmare, alineatul (2) prevede lista sancțiunilor care urmează să fie stabilite în sistemele juridice naționale. Această listă include amenzi, confiscarea produselor de bază și a altor produse relevante, precum și confiscarea veniturilor, suspendarea sau interzicerea activităților economice relevante și excluderea de la procedurile de achiziții publice a operatorilor și a comercianților care încalcă regulamentul. Legislația statelor membre trebuie să prevadă un quantum variabil al amenzilor în funcție de cifra de afaceri anuală a operatorului sau a comerciantului care a încălcat regulamentul. Acest aspect este deosebit de relevant, deoarece îi descurajează pe marii operatori și comercianți care nu sunt IMM-uri să încalce regulamentul. Prin urmare, servește scopului de a institui sancțiuni eficace, proporționale și disuasive.

- *Articolul 24: Controale*

Articolul 24 prevede normele privind controalele asupra produselor de bază și a altor produse relevante plasate sub regimul vamal „punere în liberă circulație” sau „export”.

Alineatul (2) prevede responsabilitatea autorităților competente de verificare a respectării prezentului regulament, inclusiv în ceea ce privește produsele de bază sau alte produse care intră sau ies din Uniune. Acesta clarifică, de asemenea, interacțiunea cu dispozițiile Regulamentului (UE) nr. 952/2013 și ale Regulamentului (UE) 2019/1020. Alineatul (3) identifică rolul central al autorităților vamale, care constă în controlarea declarării corecte a produselor de bază și a altor produse relevante care intră sau ies de pe piața Uniunii.

Declarația privind diligența necesară în legătură cu un produs de bază sau cu un alt produs relevant care intră sau iese din Uniune trebuie înregistrată în sistemul de informații menționat la articolul 31. În conformitate cu alineatul (4), sistemul de informații menționat va atribui apoi un număr de referință declarației privind diligența necesară, care va fi pusă la dispoziția autorităților vamale în momentul depunerii declarației vamale de punere în liberă circulație sau de export pentru respectivul produs de bază sau un alt produs relevant, cu excepția cazului în care declarația privind diligența necesară este depusă în conformitate cu articolul 26 alineatul (2).

Alineatul (5) prevede că, atunci când este depusă o declarație vamală de punere în liberă circulație sau de export pentru un produs de bază sau un alt produs relevant care intră sau iese de pe piața Uniunii, autoritățile vamale trebuie să verifice statutul declarației privind diligența necesară referitoare la respectivul produs de bază sau la un alt produs relevant prin intermediul interfeței electronice menționate la articolul 26 alineatul (1).

Alineatul (6) prevede că, în cazul în care analiza riscurilor efectuată de autoritățile competente în conformitate cu articolul 14 alineatul (4) stabilește că un produs de bază sau un alt produs relevant prezintă un risc ridicat de neconformitate cu cerințele prezentului regulament, statutul

declarației privind diligența necesară referitoare la respectivul produs de bază sau la un alt produs relevant este modificat în consecință în sistemul de informații. În astfel de circumstanțe, autoritățile vamale ar trebui să suspende punerea în liberă circulație sau exportul produsului de bază sau al altui produs relevant.

Alineatul (7) precizează condițiile în care autoritățile vamale ar trebui să permită punerea în liberă circulație sau exportul unui produs de bază sau al unui alt produs relevant.

Alineatul (8) prevede direcția de acțiune în cazul în care autoritățile competente ajung la concluzia că un produs de bază sau un alt produs relevant care intră sau iese de pe piața Uniunii nu este conform cu prezentul regulament. În acest caz, autoritățile competente ar trebui să modifice în consecință statutul declarației privind diligența necesară corespunzătoare în sistemul de informații, având totodată posibilitatea de a indica în respectivul sistem că se opun plasării produsului de bază sau a altui produs relevant sub alte regimuri vamale.

După notificarea statutului respectiv, autoritățile vamale nu ar trebui să permită punerea în liberă circulație sau exportul produsului de bază sau al altui produs relevant și ar trebui să includă o notificare în sistemul de prelucrare a datelor vamale și, dacă este posibil, pe orice document care însoțește produsul de bază sau alt produs relevant.

În cazul în care produsul de bază sau alt produs relevant este declarat ulterior ca fiind plasat sub alte regimuri vamale și cu condiția ca autoritățile competente să nu fi ridicat obiecții cu privire la o astfel de plasare, notificarea trebuie inclusă în declarațiile vamale de către operatori și înregistrată, în aceleași condiții, în sistemul de prelucrare a datelor vamale și, dacă este posibil, pe documentele de însoțire utilizate în legătură cu oricare dintre aceste regimuri.

În conformitate cu alineatul (10), autoritățile vamale pot distruge sau scoate din uz în alt mod un produs de bază sau un alt produs relevant neconform, la cererea autorităților competente sau în cazul în care consideră această acțiune ca fiind necesară și proporțională. Costul unei astfel de măsuri este suportat de deținătorul produsului de bază sau al unui alt produs relevant.

- *Articolul 25: Schimbul de informații și cooperarea între autorități*

Acest articol prevede obligația autorităților competente, a autorităților vamale și a Comisiei de a colabora în contextul punerii regulamentului în aplicare [alineatul (1)].

Alineatele (2) și (3) stabilesc o legătură cu mecanismele de cooperare și schimb de informații în temeiul Regulamentului (UE) nr. 952/2013.

- *Articolul 26: Interfețe electronice*

Alineatul (1) prevede obligația Comisiei de a crea o interfață electronică pentru conectarea Mediului aferent ghișeului unic al UE la sistemul de informații instituit în temeiul articolului 31. Alineatul (2) stabilește funcționalitatea de bază a unei astfel de interfețe, iar alineatul (3) împuternicește Comisia să adopte acte de punere în aplicare pentru a defini datele detaliate ale interfeței și funcționarea acesteia.

- *Articolul 27: Evaluarea țărilor*

Articolul 27 introduce sistemul de evaluare comparativă la nivel de țară, care este o caracteristică esențială a prezentului regulament. Obiectivul evaluării comparative este de a impulsiona țările să asigure o mai bună protecție și guvernare a pădurilor, să faciliteze comerțul și să calibreze mai bine eforturile de asigurare a respectării legislației, sprijinind autoritățile competente să își direcționeze resursele către domeniile în care nevoile sunt cele

mai stringente, precum și să diminueze costurile de asigurare a conformității suportate de întreprinderi.

Prin intermediul sistemului de evaluare comparativă, Comisia va evalua riscul fabricării de către țări sau anumite părți ale acestora a produselor de bază și a altor produse relevante care implică defrișări. Sistemul de evaluare comparativă va atribui fiecărei țări sau anumitor părți ale acesteia unul dintre cele trei niveluri posibile de risc: risc scăzut, standard și ridicat. La intrarea în vigoare a regulamentului, tuturor țărilor li se va atribui un nivel standard de risc. Evaluarea se va baza pe criteriile prevăzute la alineatul (2).

Alineatul (3) prezintă procedura care trebuie urmată de Comisie înainte de schimbarea categoriei de risc existente pentru o țară sau anumite părți ale acesteia. Aceasta va include invitația adresată țării de a răspunde în timp util și de a furniza informații considerate utile, inclusiv cu privire la măsurile luate de țara respectivă pentru remedierea situației.

Comisia va face publică clasificarea riscului de țară prin adoptarea actelor de punere în aplicare ale Comisiei și va actualiza lista acolo unde este necesar, în contextul apariției unor noi dovezi științifice care o impun. Obligațiile operatorilor și ale autorităților competente ale statelor membre sunt diferențiate în funcție de nivelul de risc al țării de producție sau al anumitor părți ale acesteia, cu obligații simplificate de due diligence pentru operatorii care se aprovizionează din țări sau anumite părți ale acestora cu risc scăzut (articolul 12) și cu un control sporit pentru autoritățile competente care efectuează controale ale produselor de bază și ale altor produse relevante fabricate în țări sau în anumite părți ale acestora care prezintă un grad ridicat de risc (articolul 20).

- *Articolul 29: Suspiciuni motivate ale persoanelor fizice sau juridice*

În conformitate cu articolele 15 și 16, o autoritate competentă poate efectua controale asupra operatorilor și comercianților atunci când se află în posesia unor informații relevante, inclusiv pe baza unor suspiciuni motivate ale unor părți terțe. În conformitate cu articolul 2 punctul 21, „suspiciune motivată” înseamnă „o cerere întemeiată, bazată pe informații obiective și verificabile privind nerespectarea prezentului regulament și care poate necesita intervenția autorităților competente”.

Suspiciunile motivate pot viza transporturi, furnizori, operatori, comercianți anume sau orice situație survenită în țări de producție specifice care generează riscuri legate de introducerea pe piață a unui produs de bază sau a unui alt produs relevant și care, prin urmare, poate necesita intervenția autorităților competente. Suspiciunile motivate au făcut parte și din sistemul instituit prin Regulamentul UE privind lemnul [articolul 10 alineatul (2)]. Articolul 29 se întemeiază pe aceste experiențe și clarifică obligațiile autorității competente de a evalua suspiciunile motivate și de a lua măsurile operaționale necesare care se pot impune pentru a detecta încălcările și pentru a preîntâmpina introducerea și circulația ulterioară pe piața internă.

Suspiciunile motivate au, de asemenea, un caracter relevant pentru operatori și comercianți. Articolul 4 alineatul (6) din prezentul regulament prevede obligația unui operator care a fost informat, printr-o suspiciune motivată, cu privire la neconformitatea produsului de bază sau a altui produs relevant, de a aduce fără întârziere acest fapt la cunoștința autorității competente relevante din țara în care produsul a fost introdus pe piață sau din care a fost exportat. Aceeași obligație se aplică comercianților, indiferent de dimensiunea acestora [articolul 6 alineatele (4) și (5)]. Articolul 10 alineatul (2) litera (i) prevede, de asemenea, că existența unei suspiciuni motivate ar trebui să fie avută în vedere drept criteriu de evaluare a riscurilor.

- *Articolul 31: Sistemul de informații „Registru”*

Articolul 31 prevede obligația Comisiei de a institui un sistem de informații prin intermediul căruia declarațiile privind diligența necesară prevăzute la articolul 4 alineatul (2) trebuie să fie puse la dispoziția autorităților competente.

Alineatul (2) prevede funcțiile minime necesare ale sistemului, inclusiv, printre altele, legătura acestuia cu vămile prin intermediul Mediului aferent ghișeului unic al UE pentru vâmi. Alineatul (3) conferă Comisiei sarcina de a stabili normele privind funcționarea sistemului prin intermediul unui act de punere în aplicare.

Alineatele (4) și (5) vizează accesul la sistemul de informații. Ca bază de date centrală pentru punerea în aplicare a regulamentului, operatorii și comercianții, precum și autoritățile competente au acces la sistem, proceduri detaliate în acest sens fiind stabilite în funcție de obligațiile ce le revin. Accesul publicului larg la date se face în mod anonimizat.

- *Articolul 32: Revizuire*

Articolul 32 prevede normele care reglementează revizuirea regulamentului. Alineatul (1) prevede un prim proces de revizuire care are loc în termen de cel mult doi ani de la intrarea în vigoare, finalizându-se cu un raport și cu eventuale propuneri legislative de modificare a regulamentului. Această primă revizuire se va concentra asupra necesității și fezabilității extinderii domeniului de aplicare al regulamentului la alte ecosisteme în afară de păduri și la mai multe produse de bază.

Revizuirea generală prevăzută la alineatul (2) va avea loc în termen de cinci ani de la data prevăzută la articolul 32 alineatul (2), și anume după 12 luni de la intrarea în vigoare. Această dispoziție anticipează și conținutul primei revizuirii generale, care va include o evaluare a oportunității de a introduce noi instrumente de facilitare a comerțului și a impactului primilor ani de aplicare a prezentului regulament în rândul fermierilor.

În cele din urmă, alineatul (3) se axează asupra revizuirii produselor relevante enumerate în anexa 1. Această revizuire va avea loc la doi ani de la intrarea în vigoare a regulamentului și ulterior, la intervale regulate, făcând astfel posibilă o sferă progresivă de aplicare a produselor. Modificarea listei de produse incluse în anexa 1 se va realiza prin intermediul unui act delegat [alineatul (4)].

- *Articolul 36: Intrare în vigoare și data aplicării*

Prezentul regulament se aplică de la data intrării sale în vigoare. Cu toate acestea, alineatul (2) prevede că articolele 3-12, 14-22, 24, 29 și 30 se aplică după 12 luni de la intrarea în vigoare a prezentului regulament. Cu toate acestea, alineatul (3) prevede că aceste articole se aplică după 24 de luni de la intrarea în vigoare a prezentului regulament operatorilor care sunt microîntreprinderi înființate până la 31 decembrie 2020, cu excepția produselor care intră sub incidența anexei la Regulamentul (UE) nr. 995/2010 (Regulamentul UE privind lemnul).

Aceste întârzieri în punerea în aplicare creează o perioadă de tranziție în care obligațiile operatorilor și ale comercianților, precum și obligațiile autorităților competente de a efectua controale nu se aplică. O astfel de perioadă de tranziție, care este mai lungă pentru microîntreprinderi, va acorda operatorilor și comercianților suficient timp pentru a se adapta la obligațiile ce le revin în temeiul regulamentului.

Propunere de

REGULAMENT AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI

privind punerea la dispoziție pe piața Uniunii a anumitor produse de bază și produse asociate cu defrișările și degradarea pădurilor, precum și exportul acestora din Uniune și de abrogare a Regulamentului (UE) nr. 995/2010

(Text cu relevanță pentru SEE)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 192,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ parlamentelor naționale,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European¹,

având în vedere avizul Comitetului Regiunilor²,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară,

întrucât:

- (1) Pădurile oferă o mare varietate de beneficii economice, sociale și de mediu, inclusiv lemn și produse forestiere nelemnoase, precum și servicii de mediu esențiale pentru umanitate, dat fiind că adăpostesc cea mai mare parte a biodiversității terestre a Pământului. Acestea mențin funcțiile ecosistemului, contribuie la protejarea sistemului climatic, furnizează aer curat și au un rol esențial în ceea ce privește purificarea apelor și a solurilor, precum și retenția de apă. În plus, pădurile asigură subzistența și veniturile pentru aproximativ o treime din populația lumii, iar distrugerea lor are consecințe grave asupra mijloacelor de trai ale persoanelor cele mai vulnerabile, inclusiv ale populațiilor indigene și comunităților locale care depind în foarte mare măsură de ecosistemele forestiere³. În plus, defrișările și degradarea pădurilor reduc nivelul absorbantilor esențiali de carbon și sporesc probabilitatea ca noi boli să se răspândească de la animale la oameni.
- (2) Defrișările și degradarea pădurilor au loc într-un ritm alarmant. Organizația Națiunilor Unite pentru Alimentație și Agricultură estimează că 420 de milioane de hectare de

¹ JO C , , p. .

² JO C , , p. .

³ Comunicarea Comisiei din 23 iulie 2019 intitulată „Intensificarea acțiunii UE pentru protejarea și refacerea pădurilor la nivel mondial”, COM(2019) 352 final.

pădure – aproximativ 10 % din arealul pădurilor existente astăzi la nivel mondial, depășind suprafața Uniunii Europene – au fost pierdute în întreaga lume în perioada 1990-2020⁴. Defrișările și degradarea pădurilor sunt, la rândul lor, factori determinanți importanți ai încălzirii globale și ai declinului biodiversității – cele mai importante două provocări de mediu ale epocii noastre. Cu toate acestea, în fiecare an, planeta continuă să piardă 10 milioane de hectare de pădure.

- (3) Defrișările și degradarea pădurilor contribuie în mai multe moduri la criza climatică globală. Cel mai important, acestea sporesc nivelul emisiilor de gaze cu efect de seră prin incendiile forestiere asociate, eliminând permanent capacitățile de absorbție a carbonului, diminuând reziliența zonei afectate la schimbările climatice și reducând în mod substanțial biodiversitatea acesteia. Numai defrișările generează 11 % din volumul emisiilor de gaze cu efect de seră⁵.
- (4) Degradarea climatică determină declinul biodiversității la nivel mondial, iar declinul biodiversității agravează schimbările climatice, acestea având o legătură indisolubilă, astfel cum au confirmat studiile recente. Biodiversitatea contribuie la atenuarea schimbărilor climatice. Insectele, păsările și mamiferele acționează ca polenizatori, dispersoare de semințe și pot contribui la stocarea carbonului într-un mod mai eficient, direct sau indirect. Pădurile asigură totodată o realimentare continuă a resurselor de apă și prevenirea secetei și a efectelor dăunătoare ale acesteia asupra comunităților locale, inclusiv asupra populațiilor indigene. Reducerea drastică a gradului de despădurire și degradare a pădurilor și refacerea sistemică a pădurilor și a altor ecosisteme reprezintă unica și cea mai mare oportunitate oferită de natură în vederea atenuării schimbărilor climatice.
- (5) Biodiversitatea este esențială pentru reziliența ecosistemelor și a serviciilor aferente, atât la nivel local, cât și la nivel global. Mai mult de jumătate din produsul intern brut mondial depinde de natură și de serviciile pe care le oferă. Trei mari sectoare economice – construcții, agricultură, industria alimentară și a băuturilor – toate depind în mare măsură de natură. Declinul biodiversității constituie o amenințare la adresa ciclurilor hidrologice și a sistemelor noastre alimentare durabile, punându-ne în pericol securitatea alimentară și nutriția. Peste 75 % din tipurile de culturi alimentare de la nivel mondial se bazează pe zoogamie. În plus, mai multe sectoare industriale se bazează pe diversitatea genetică și pe serviciile ecosistemice ca factori de producție esențiali, în special pentru medicamente.
- (6) Schimbările climatice, declinul biodiversității și despăduririle sunt preocupări de maximă importanță la nivel mondial, care afectează supraviețuirea umanității și condițiile de viață durabile pe Pământ. Accelerarea schimbărilor climatice, declinul biodiversității și degradarea mediului, însoțite de exemple concrete ale efectelor devastatoare ale acestora asupra naturii, a condițiilor de viață ale oamenilor și a economiilor locale, au dus la recunoașterea tranziției verzi ca obiectiv definitoriu al timpului nostru și o chestiune de echitate între generații.

⁴ FAO, *Global Forest Resource Assessment* (Evaluarea resurselor forestiere globale) 2020, p. XII, <https://www.fao.org/documents/card/en/c/ca9825en>.

⁵ IPCC, *Schimbările climatice și terenurile: un raport special al IPCC privind schimbările climatice, deșertificarea, degradarea terenurilor, gestionarea durabilă a terenurilor, securitatea alimentară și fluxurile de gaze cu efect de seră în ecosistemele terestre*, <https://www.ipcc.ch/srccl/>.

- (7) Consumul la nivelul Uniunii este un important factor determinant al defrișării și degradării pădurilor la scară globală. Potrivit evaluării impactului inițiativei, s-a estimat că, în lipsa unei intervenții de reglementare adecvate, consumul și producția celor șase produse de bază incluse în domeniul de aplicare la nivelul UE (lemn, carne de vită, soia, ulei de palmier, cacao și cafea) vor determina creșterea gradului de defrișare cu aproximativ 248 000 de hectare anual, până în 2030.
- (8) În ceea ce privește situația pădurilor la nivelul UE, Raportul din 2020 privind starea pădurilor din Europa⁶ arată că, în perioada 1990-2020, suprafața pădurilor din Europa a crescut cu 9 %, cantitatea de carbon stocată în biomasă a crescut cu 50 %, iar aprovizionarea cu lemn a crescut cu 40 %. Cu toate acestea, mai puțin de 5 % din suprafețele împădurite la nivel european sunt considerate neperturbate sau naturale, potrivit raportului din 2020 privind starea mediului, publicat de Agenția Europeană de Mediu⁷.
- (9) În 2019, Comisia a adoptat mai multe inițiative pentru a aborda crizele de mediu la nivel mondial, inclusiv acțiuni specifice în domeniul defrișărilor. În comunicarea sa intitulată „Intensificarea acțiunii UE pentru protejarea și refacerea pădurilor la nivel mondial”⁸, Comisia a identificat ca prioritate reducerea amprenteii asupra terenurilor a consumului din Uniune și încurajarea, în Uniune, a consumului de produse provenite din lanțuri de aprovizionare care nu implică defrișări. În comunicarea sa din 11 decembrie 2019 intitulată „Pactul verde european”⁹, Comisia a prezentat o nouă strategie de creștere care are drept scop transformarea Uniunii într-o societate echitabilă și prosperă, cu o economie modernă, competitivă și eficientă din punctul de vedere al utilizării resurselor, în care să nu existe emisii nete de gaze cu efect de seră în 2050 și în care creșterea economică să fie decuplată de utilizarea resurselor, nelăsând pe nimeni în urmă. Pactul urmărește, de asemenea, să protejeze, să conserve și să consolideze capitalul natural al Uniunii, precum și să protejeze sănătatea și bunăstarea cetățenilor și a generațiilor viitoare împotriva riscurilor legate de mediu și a impacturilor aferente. În plus, Pactul verde european urmărește să ofere cetățenilor și generațiilor viitoare, printre altele, aer proaspăt, apă curată, sol sănătos și biodiversitate. În acest scop, Strategia UE privind biodiversitatea pentru 2030¹⁰, Strategia „De la fermă la consumator”¹¹, Strategia UE pentru păduri¹², planul de acțiune al UE privind reducerea la zero a poluării¹³ și alte strategii relevante¹⁴

⁶ Forest Europe – *Ministerial Conference on the Protection of Forests in Europe, State of Europe's Forests 2020* (Conferința Ministerială privind Protecția Pădurilor din Europa, Starea pădurilor din Europa în 2020), <https://foresteurope.org/state-europes-forests-2020/>.

⁷ Agenția Europeană de Mediu, *State of the Environment 2020* (Starea mediului), <https://www.eea.europa.eu/soer/publications/soer-2020>.

⁸ COM(2019) 352 final.

⁹ Comunicare a Comisiei către Parlamentul European, Consiliul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor, Pactul verde european, COM(2019) 640 final.

¹⁰ Comunicare a Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor, Strategia UE privind biodiversitatea pentru 2030. Readucerea naturii în viețile noastre, COM(2020) 380 final.

¹¹ Comunicare a Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor, O Strategie „De la fermă la consumator” pentru un sistem alimentar echitabil, sănătos și ecologic, COM(2020) 381 final.

¹² Comunicare a Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor, O nouă strategie a UE pentru păduri și sectorul forestier, COM(2013) 659 final.

¹³ Comunicare a Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor, Calea către o planetă sănătoasă pentru toți - Plan de acțiune al UE: „Către reducerea la zero a poluării aerului, apei și solului”, COM(2021) 400 final.

elaborate în cadrul Pactului verde european subliniază în continuare importanța acțiunilor privind protecția și reziliența pădurilor. În special, strategia UE privind biodiversitatea vizează protejarea naturii și inversarea tendinței de degradare a ecosistemelor. În cele din urmă, strategia UE în domeniul bioeconomiei¹⁵ îmbunătățește protecția mediului și a ecosistemelor, răspunzând în același timp cererii tot mai mari de alimente, hrană pentru animale, energie, materiale și produse, căutând noi modalități de a produce și de a consuma.

- (10) Statele membre și-au exprimat în mod repetat îngrijorarea cu privire la problema persistentă a defrișărilor. Acestea au subliniat că, întrucât actualele politici și acțiuni la nivel mondial în materie de conservare, refacere și gestionare durabilă a pădurilor nu sunt suficiente pentru a stopa defrișările și degradarea pădurilor, se impune o acțiune consolidată la nivelul Uniunii pentru a contribui într-un mod mai eficient la realizarea obiectivelor de dezvoltare durabilă (ODD), în temeiul Agendei 2030 pentru dezvoltare durabilă, care a fost adoptată de toate statele membre ale Organizației Națiunilor Unite în 2015. Consiliul a sprijinit în mod specific anunțul Comisiei din comunicarea intitulată „Intensificarea acțiunii UE pentru protejarea și refacerea pădurilor la nivel mondial”, și anume că va evalua măsuri suplimentare, cu sau fără caracter normativ, precum și că va prezenta propuneri corespunzătoare¹⁶.
- (11) Parlamentul European a evidențiat faptul că distrugerea permanentă a pădurilor la nivel mondial este legată, în mare măsură, de expansiunea producției agricole – în special prin transformarea pădurilor în terenuri agricole destinate obținerii unei serii de produse de bază și de alte produse care fac obiectul unei cereri ridicate. La 22 octombrie 2020, Parlamentul a adoptat o rezoluție¹⁷ în conformitate cu articolul 225 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE), prin care solicită Comisiei să prezinte, în temeiul articolului 192 alineatul (1) din TFUE, o propunere de „cadru juridic al UE pentru stoparea și inversarea defrișărilor la nivel mondial în frunte cu UE”.
- (12) Combaterea defrișărilor și a degradării pădurilor constituie o parte importantă a pachetului de măsuri care se impun pentru reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră și pentru respectarea angajamentului asumat de Uniune în cadrul Pactului verde european, a Acordului de la Paris din 2015 privind schimbările climatice¹⁸, precum și a angajamentului obligatoriu din punct de vedere juridic asumat în temeiul Legii europene a climei de a atinge neutralitatea climatică până în 2050 și de a reduce

¹⁴ De exemplu, Comunicare a Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor, *O viziune pe termen lung pentru zonele rurale ale UE – Către zone rurale mai puternice, conectate, reziliente și prospere până în 2040*, COM(2021) 345 final.

¹⁵ Comunicare a Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor, *O bioeconomie durabilă pentru Europa: consolidarea legăturilor dintre economie, societate și mediu: strategia actualizată în domeniul bioeconomiei, Strategia actualizată în domeniul bioeconomiei*, COM(2018) 273 final.

¹⁶ Concluziile Consiliului referitoare la comunicarea intitulată „Intensificarea acțiunii UE pentru protejarea și refacerea pădurilor la nivel mondial” (16 decembrie 2019) 15151/19. Disponibilă la adresa: <https://www.consilium.europa.eu/media/41860/st15151-en19.pdf>.

¹⁷ Rezoluția Parlamentului European din 22 octombrie 2020 conținând recomandări adresate Comisiei privind un cadru juridic al UE pentru stoparea și inversarea defrișărilor la nivel mondial în frunte cu UE [2020/2006(INL)], disponibilă la adresa https://www.europarl.europa.eu/doceo/document/TA-9-2020-0285_RO.html.

¹⁸ Ratificat de UE la 5 octombrie 2016 și intrat în vigoare la 4 noiembrie 2016.

emisiile de gaze cu efect de seră cu cel puțin 55 % până în 2030 în comparație cu nivelurile din 1990.

- (13) Expansiunea agricolă generează aproape 90 % din volumul defrișărilor la nivel mondial, mai mult de jumătate din volumul pierderilor suprafețelor împădurite fiind o consecință a conversiei pădurilor în terenuri cultivate, în timp ce pășunatul animalelor este responsabil pentru pierderea acestora într-o pondere de aproape 40 %¹⁹.
- (14) În perioada 1990-2008, Uniunea a importat și a consumat o treime din produsele agricole comercializate la nivel mondial și asociate cu defrișările. În perioada respectivă, consumul la nivelul Uniunii a fost responsabil pentru 10 % din volumul defrișărilor la nivel mondial asociate cu producția de bunuri sau servicii. Chiar dacă ponderea relativă a consumului la nivelul UE este în scădere, acesta este un factor major disproporționat care contribuie la fenomenul defrișărilor. Prin urmare, Uniunea ar trebui să ia măsuri pentru a reduce la minimum defrișările și degradarea pădurilor la nivel mondial determinate de consumul său de anumite produse de bază și alte produse și, astfel, să încerce să își reducă contribuția la emisiile de gaze cu efect de seră și la declinul biodiversității la nivel mondial, precum și să promoveze modele durabile de producție și consum în Uniune și în întreaga lume. Pentru a avea cel mai mare impact, politica Uniunii ar trebui să vizeze influențarea pieței mondiale, nu numai a lanțurilor de aprovizionare către Uniune. Parteneriatele și cooperarea internațională eficientă cu țările producătoare și consumatoare au un caracter fundamental în acest sens.
- (15) Stoparea defrișărilor și a degradării pădurilor este o componentă esențială a ODD. Prezentul regulament ar trebui să contribuie în special la îndeplinirea obiectivelor privind viața terestră (ODD 15), acțiunile climatice (ODD 13), consumul și producția responsabile (ODD 12), eradicarea foametei (ODD 2) și sănătatea și bunăstarea (ODD 3). Obiectivul relevant 15.2 de stopare a defrișărilor până în 2020 nu a fost îndeplinit, subliniind caracterul urgent al unor acțiuni ambițioase și eficiente.
- (16) Prezentul regulament ar trebui, de asemenea, să răspundă Declarației de la New York privind pădurile²⁰, o declarație politică fără caracter juridic obligatoriu care vizează aprobarea unui calendar global pentru reducerea la jumătate a volumului pierderii pădurilor naturale până în 2020 și depunerea eforturilor pentru a-i pune capăt până în 2030. Declarația a fost aprobată de zeci de guverne, multe dintre cele mai mari întreprinderi din lume, precum și de societatea civilă influentă și de organizații indigene. De asemenea, a solicitat sectorului privat să îndeplinească obiectivul de eliminare a defrișărilor din producția de produse agricole de bază, cum ar fi uleiul de palmier, soia, hârtia și produsele din carne de vită până cel târziu în 2020, obiectiv care nu a fost atins. În plus, regulamentul ar trebui să contribuie la Planul strategic pentru păduri al Organizației Națiunilor Unite pentru perioada 2017-2030²¹, al cărui prim obiectiv global privind pădurile este reprezentat de inversarea pierderii suprafețelor împădurite la nivel mondial prin gestionarea durabilă a pădurilor, inclusiv prin protecție, refacere, împădurire și reîmpădurire, precum și intensificarea eforturilor de prevenire a degradării pădurilor și de sporire a contribuției pădurilor la schimbările climatice.

¹⁹ Noul sondaj global FAO privind teledetecția, 6 noiembrie 2021 – Sondajul FAO privind teledetecția arată că, pe măsură ce expansiunea agricolă generează defrișări la nivel mondial, pădurile tropicale sunt supuse presiunilor.

²⁰ <https://unfccc.int/news/new-york-declaration-on-forests>.

²¹ https://www.un.org/esa/forests/wp-content/uploads/2016/12/UNSPF_AdvUnedited.pdf.

- (17) Prezentul regulament ar trebui, de asemenea, să răspundă Declarației liderilor de la Glasgow din 2021 privind pădurile și utilizarea terenurilor²², prin care se recunoaște că „pentru a ne îndeplini obiectivele în materie de utilizare a terenurilor, climă, biodiversitate și dezvoltare durabilă, atât la nivel global, cât și la nivel național, vor fi necesare acțiuni transformatoare ulterioare în domeniile interconectate ale producției și consumului durabile; dezvoltarea infrastructurii; comerț, finanțe și investiții; precum și sprijin pentru micii fermieri, popoarele indigene și comunitățile locale”. În declarația respectivă, semnatarii au subliniat, de asemenea, că își vor consolida eforturile comune de facilitare a politicilor comerciale și de dezvoltare, la nivel internațional și intern, care promovează dezvoltarea durabilă și producția și consumul durabile de produse de bază, care funcționează în beneficiul reciproc al țărilor și care nu contribuie la fenomenul defrișărilor și al degradării terenurilor.
- (18) În calitate de membru al Organizației Mondiale a Comerțului (OMC), Uniunea s-a angajat să promoveze un sistem comercial multilateral universal, bazat pe norme, deschis, transparent, previzibil, incluziv, nediscriminatoriu și echitabil în cadrul OMC, precum și o politică comercială deschisă, durabilă și fermă. Prin urmare, domeniul de aplicare al prezentului regulament va include atât produsele de bază și alte produse fabricate în Uniune, cât și produsele de bază și alte produse importate în Uniune.
- (19) Prezentul regulament are în vedere și **Comunicarea Comisiei intitulată „O politică comercială deschisă, durabilă și fermă”²³**, în care se afirmă că, odată cu noile provocări interne și externe și, în special odată cu un nou model de creștere mai durabilă, astfel cum a fost definit în Pactul verde european și în Strategia digitală europeană, UE necesită o nouă strategie de politică comercială – care să sprijine realizarea obiectivelor sale de politică internă și externă și să promoveze o mai mare sustenabilitate în conformitate cu angajamentul său de a pune în aplicare pe deplin obiectivele de dezvoltare durabilă ale ONU. Politica comercială trebuie să își joace pe deplin rolul în redresarea în urma pandemiei de COVID-19 și în transformările ecologice și digitale ale economiei și către construirea unei Europe mai reziliente la nivel mondial.
- (20) Prezentul regulament ar trebui să vină în completare a altor măsuri propuse în Comunicarea Comisiei intitulată „Intensificarea acțiunii UE pentru protejarea și refacerea pădurilor la nivel mondial”²⁴, în special: (1) lucrul în parteneriat cu țările producătoare pentru a le sprijini în abordarea cauzelor profunde ale despăduririlor, cum ar fi guvernanta deficitară, asigurarea inefficientă a respectării legii și corupția și (2) consolidarea cooperării internaționale cu principalele țări consumatoare pentru a promova adoptarea unor măsuri similare în scopul evitării introducerii pe piețele lor a produselor provenite din lanțuri de aprovizionare asociate cu defrișările și degradarea pădurilor.
- (21) Comisia trebuie să lucreze în continuare în parteneriat cu țările producătoare și, în general, să colaboreze cu organizațiile și organisme internaționale și trebuie să își consolideze sprijinul și stimulentele în ceea ce privește protejarea pădurilor și tranziția către fabricarea unor produse care nu implică defrișări, recunoscând rolul popoarelor

²² <https://ukcop26.org/glasgow-leaders-declaration-on-forests-and-land-use/>.

²³ Comunicare a Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor, Revizuirea politicii comerciale – O politică comercială deschisă, durabilă și fermă, COM(2021) 66 final, 18 februarie 2021.

²⁴ COM(2019) 352 final.

indigene, îmbunătățirea guvernantei și a regimului funciar, creșterea gradului de asigurare a respectării legii și promovarea gestionării durabile a pădurilor, a agriculturii reziliente la schimbările climatice, a intensificării și diversificării durabile, a agroecologiei și a agrosilviculturii. În acest sens, Comisia ar trebui să recunoască rolul popoarelor indigene în ceea ce privește protejarea pădurilor. Pe baza experienței și a lecțiilor învățate în contextul inițiativelor deja existente, Uniunea și statele membre ar trebui să lucreze în parteneriat cu țările producătoare, la cererea acestora, pentru a exploata multifuncționalitățile pădurilor, pentru a le sprijini în tranziția către gestionarea durabilă a pădurilor și pentru a aborda provocările globale, venind în același timp în întâmpinarea nevoilor locale și acordând atenție provocărilor cu care se confruntă micii fermieri, în conformitate cu Comunicarea intitulată „Intensificarea acțiunii UE pentru protejarea și refacerea pădurilor la nivel mondial”. Abordarea bazată pe parteneriat ar trebui să sprijine țările producătoare în ceea ce privește protejarea, refacerea și utilizarea durabilă a pădurilor, contribuind astfel la obiectivul prezentului regulament de a reduce defrișările și degradarea pădurilor.

- (22) O altă acțiune importantă anunțată în comunicare este înființarea observatorului UE privind defrișările, degradarea pădurilor și modificările suprafeței împădurite la nivel mondial, precum și factorii asociați („observatorul UE”), lansat de Comisie pentru a îmbunătăți monitorizarea modificărilor suprafeței împădurite la nivel mondial și a factorilor asociați. În plus, pe baza instrumentelor de monitorizare deja existente, inclusiv a produselor Copernicus, observatorul UE va facilita accesul entităților publice, al consumatorilor și al întreprinderilor la informații privind lanțurile de aprovizionare, furnizând date și informații ușor de înțeles care să coreleze defrișările, degradarea pădurilor și modificările suprafețelor împădurite la nivel mondial cu cererea de produse de bază și alte produse/comercializarea acestora la nivelul UE. Observatorul UE va sprijini astfel în mod direct punerea în aplicare a prezentului regulament prin furnizarea de dovezi științifice cu privire la defrișările și degradarea pădurilor la nivel mondial și comerțul asociat acestora. Observatorul UE va colabora îndeaproape cu organizațiile internaționale relevante, cu institutele de cercetare și cu țările terțe.
- (23) Cadrul legislativ existent al UE se axează pe combaterea exploatării forestiere ilegale și pe comerțul asociat acestora și nu abordează direct problema defrișărilor. Acesta constă în Regulamentul (UE) nr. 995/2010 al Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a obligațiilor care revin operatorilor care introduc pe piață lemn și produse din lemn²⁵ și în Regulamentul (CE) nr. 2173/2005 al Consiliului privind instituirea unui regim de licențe pentru asigurarea respectării legislației, guvernantei și schimburi comerciale în domeniul forestier (FLEGT) pentru importurile de lemn în Comunitatea Europeană²⁶. Ambele regulamente au fost evaluate în cadrul unei verificări a adecvării, care a stabilit că, deși legislația a avut un impact pozitiv asupra guvernantei în domeniul forestier, obiectivele celor două regulamente – și anume reducerea exploatării forestiere ilegale și a comerțului asociat acestora și reducerea consumului de lemn recoltat ilegal în UE – nu au fost îndeplinite²⁷, concluzionându-se că axarea exclusivă pe legalitatea lemnului nu a fost suficientă pentru a îndeplini obiectivele stabilite.

²⁵ JO L 295, 12.11.2010, p. 23.

²⁶ JO L 347, 30.12.2005, p. 1.

²⁷ https://ec.europa.eu/info/law/better-regulation/have-your-say/initiatives/11630-Illegal-logging-evaluation-of-EU-rules-fitness-check-_ro.

- (24) Rapoartele disponibile confirmă faptul că o parte semnificativă a defrișărilor în curs este legală în conformitate cu legislația țării de producție. Potrivit estimărilor din cadrul unui raport recent²⁸, în perioada 2013-2019, aproximativ 30 % din volumul defrișărilor destinate agriculturii comerciale în țările tropicale aveau caracter legal. Datele disponibile tind să se concentreze asupra țărilor cu o guvernare deficitară – ponderea globală a defrișărilor ilegale ar putea fi mai mică, dar furnizează deja date clare care indică faptul că excluderea defrișărilor legale în țara de producție subminează eficacitatea măsurilor de politică.
- (25) Evaluarea impactului posibilelor măsuri de politică pentru abordarea defrișărilor și a degradării pădurilor în frunte cu Uniunea, concluziile Consiliului și rezoluția din 2020 a Parlamentului European identifică în mod clar necesitatea de a stabili defrișările și degradarea pădurilor drept criterii directe pentru viitoarele măsuri adoptate de Uniune. Prin urmare, noul cadru juridic al Uniunii ar trebui să abordeze atât aspectul legalității, cât și dacă fabricarea produselor de bază și a altor produse relevante implică sau nu defrișări.
- (26) Definiția produselor care „nu implică defrișări” ar trebui să fie suficient de largă pentru a viza atât defrișările, cât și degradarea pădurilor, ar trebui să asigure claritate juridică și să fie măsurabilă pe baza unor date cantitative, obiective și recunoscute la nivel internațional.
- (27) Regulamentul ar trebui să vizeze produsele de bază al căror consum la nivelul Uniunii este cel mai relevant în ceea ce privește contribuția la fenomenul defrișărilor și al degradării pădurilor la nivel mondial și pentru care o intervenție la nivel de politică a Uniunii ar putea aduce cele mai mari beneficii per valoare unitară a comerțului. O analiză amplă a literaturii de specialitate, și anume a surselor primare care estimează impactul consumului UE asupra defrișărilor la nivel mondial și legătura dintre amprenta respectivă și anumite produse de bază, a fost efectuată în cadrul studiului de fundamentare a evaluării impactului și a făcut obiectul verificării încrucișate prin consultări ample cu părțile interesate. Acest proces s-a finalizat cu elaborarea unei prime liste de opt produse de bază. Lemnul a fost inclus direct în domeniul de aplicare, întrucât făcea deja obiectul Regulamentului UE privind lemnul. Lista produselor de bază a fost apoi redusă și mai mult prin intermediul unei analize a eficienței în cadrul evaluării impactului. Această analiză a eficienței a comparat hectarele de defrișări legate de consumul UE, potrivit estimărilor furnizate într-un document de cercetare recent²⁹, pentru fiecare dintre aceste produse de bază, cu valoarea medie corespunzătoare a importurilor UE. Potrivit documentului de cercetare utilizat pentru analiza eficienței, șase produse de bază reprezintă cea mai mare pondere a defrișărilor în frunte cu UE din totalul celor opt produse de bază analizate în respectivul document de cercetare: ulei de palmier (33,95 %), soia (32,83 %), lemn (8,62 %), cacao (7,54 %), cafea (7,01 %) și carne de vită (5,01 %).
- (28) Ținând seama de faptul că utilizarea produselor de bază și a altor produse relevante reciclate ar trebui să fie încurajată și că includerea unor astfel de produse de bază și a altor produse în domeniul de aplicare al prezentului regulament ar impune operatorilor o sarcină disproporționată, produsele de bază și alte produse uzate care și-au încheiat

²⁸ https://www.forest-trends.org/wp-content/uploads/2021/05/Illicit-Harvest-Complicit-Goods_rev.pdf.

²⁹ Pendrill F., Persson U. M., Kastner, T. 2020.

ciclul de viață și care altfel ar fi eliminate ca deșeuri ar trebui excluse din domeniul de aplicare al prezentului regulament.

- (29) Prezentul regulament ar trebui să prevadă obligații privind produsele de bază și alte produse relevante pentru a combate în mod eficace defrișările și degradarea pădurilor și pentru a promova lanțurile de aprovizionare care nu implică defrișări.
- (30) Numeroase organizații și organisme internaționale (de exemplu Organizația Națiunilor Unite pentru Alimentație și Agricultură, Grupul interguvernamental privind schimbările climatice, Programul Organizației Națiunilor Unite pentru Mediu, Acordul de la Paris, Uniunea Internațională pentru Conservarea Naturii, Convenția privind diversitatea biologică) au elaborat lucrări pe tema defrișărilor și a degradării pădurilor, iar definițiile din prezentul regulament se întemeiază pe acestea.
- (31) O dată-limită se impune a fi stabilită în scopul de a servi drept bază pentru a evalua dacă terenurile în cauză au făcut obiectul defrișărilor sau al degradării pădurilor, ceea ce înseamnă că niciun produs de bază și niciun alt produs care intră în domeniul de aplicare al prezentului regulament nu ar putea intra pe piața Uniunii sau nu ar putea fi exportat dacă ar fi obținut pe un teren care face obiectul defrișărilor sau al degradării pădurilor după data respectivă. Aceasta ar trebui să aibă în vedere verificarea și monitorizarea corespunzătoare, să respecte angajamentele internaționale existente, cum ar fi ODD și Declarația de la New York privind pădurile, reducând astfel la minimum perturbările bruște ale lanțurilor de aprovizionare, eliminând în același timp orice stimulent de accelerare a activităților care contribuie la fenomenul defrișărilor și al degradării pădurilor în vederea intrării în vigoare a prezentului regulament.
- (32) Pentru a consolida contribuția Uniunii la stoparea defrișărilor și a degradării pădurilor și pentru a se asigura că produsele de bază și alte produse din lanțurile de aprovizionare asociate defrișărilor și degradării pădurilor nu sunt introduse pe piața Uniunii, produsele de bază și alte produse relevante nu ar trebui să fie introduse sau puse la dispoziție pe piața Uniunii și nici exportate de pe piața Uniunii, cu excepția cazului în care nu implică defrișări și au fost obținute în conformitate cu legislația relevantă a țării de producție. Pentru o confirmare în acest sens, produsele ar trebui să fie întotdeauna însoțite de o declarație privind diligența necesară.
- (33) Pe baza unei abordări sistemice, operatorii ar trebui să ia măsurile adecvate pentru a se asigura că produsele de bază și alte produse relevante pe care intenționează să le introducă pe piața Uniunii respectă cerințele în materie de legalitate și care vizează produsele ce nu implică defrișări prevăzute în prezentul regulament. În acest scop, operatorii ar trebui să instituie și să pună în aplicare proceduri privind obligația de diligență. Procedura privind obligația de diligență prevăzută în prezentul regulament ar trebui să includă trei elemente: cerințe în materie de informare, măsuri de evaluare și de atenuare a riscurilor. Procedurile privind obligația de diligență ar trebui să fie concepute astfel încât să ofere acces la informații privind sursele și furnizorii produselor de bază și ai altor produse introduse pe piața Uniunii, inclusiv informații care să demonstreze că sunt îndeplinite cerințele privind absența defrișărilor și a degradării pădurilor și cerințele în materie de legalitate, printre altele prin identificarea țării și a zonei de producție, inclusiv a coordonatelor de geolocalizare a parcelelor de teren relevante. Aceste coordonate de geolocalizare care se bazează pe sincronizare, poziționare și/sau observarea Pământului ar putea utiliza datele și serviciile spațiale furnizate în cadrul programului spațial al Uniunii (EGNOS/Galileo și Copernicus). Pe

baza acestor informații, operatorii ar trebui să realizeze o evaluare a riscului. În cazul identificării unui risc, operatorii ar trebui să îl atenueze pentru a prezenta riscuri zero sau neglijabile. Numai după finalizarea etapelor necesare ale procedurii privind obligația de diligență și după ce s-a concluzionat că există riscuri zero sau neglijabile în raport cu faptul că produsul de bază sau alt produs relevant nu este conform cu prezentul regulament, operatorului i s-ar putea permite să introducă produsul de bază sau alt produs relevant pe piața Uniunii ori să îl exporte.

- (34) Operatorii trebuie să își asume în mod oficial responsabilitatea pentru conformitatea produselor de bază sau a altor produse relevante pe care intenționează să le introducă pe piața Uniunii sau să le exporte, prin punerea la dispoziție a unor declarații privind diligența necesară. Prezentul regulament trebuie să pună la dispoziție un model pentru astfel de declarații. Se preconizează că acesta va facilita punerea în aplicare a prezentului regulament prin intermediul autorităților competente și al instanțelor judecătorești și că va asigura un grad sporit de respectare a dispozițiilor de către operatori.
- (35) Pentru a recunoaște bunele practici, certificarea sau alte sisteme verificate de părți terțe ar putea fi utilizate în cadrul procedurii de evaluare a riscurilor, însă acestea nu ar trebui să înlocuiască responsabilitatea operatorului în ceea ce privește diligența necesară.
- (36) Comercianții ar trebui să fie responsabili pentru colectarea și păstrarea informațiilor, asigurând transparența lanțului de aprovizionare cu produse de bază și alte produse relevante pe care le pun la dispoziție pe piață. Marii comercianți care nu sunt întreprinderi mici și mijlocii (IMM-uri) au o influență semnificativă asupra lanțurilor de aprovizionare și joacă un rol important în asigurarea faptului că nu implică defrișări și, prin urmare, ar trebui să le revină aceleași obligații ca și în cazul operatorilor.
- (37) Pentru a promova transparența și a facilita asigurarea respectării legislației, operatorii care nu sunt IMM-uri ar trebui să prezinte anual rapoarte publice cu privire la sistemul lor due diligence, inclusiv cu privire la măsurile adoptate în vederea îndeplinirii obligațiilor.
- (38) Alte instrumente legislative ale UE care stabilesc cerințe privind diligența necesară în cadrul lanțului valoric în ceea ce privește impactul negativ asupra drepturilor omului sau asupra mediului ar trebui să se aplice în măsura în care prezentul regulament nu conține dispoziții specifice care au obiectiv, caracter și efect similare, care ar putea fi adaptate în lumina viitoarelor modificări legislative. Existența prezentului regulament nu ar trebui să excludă aplicarea altor instrumente legislative ale UE care prevăd cerințe privind diligența necesară în cadrul lanțului valoric. În cazul în care astfel de alte instrumente legislative ale UE prevăd dispoziții mai specifice sau adaugă cerințe la dispozițiile prevăzute în prezentul regulament, respectivele dispoziții ar trebui să se aplice în coroborare cu cele prevăzute în prezentul regulament. În plus, în cazul în care prezentul regulament conține dispoziții mai specifice, acestea nu ar trebui interpretate într-un mod care subminează aplicarea efectivă a altor instrumente legislative ale UE privind diligența necesară sau realizarea obiectivului lor general.
- (39) Operatorii care intră în domeniul de aplicare al altor instrumente legislative ale UE care stabilesc cerințe privind diligența necesară în cadrul lanțului valoric în ceea ce privește impactul negativ asupra drepturilor omului sau asupra mediului ar trebui să fie

în măsură să îndeplinească obligațiile de raportare în temeiul prezentului regulament prin includerea informațiilor care se impun atunci când raportează în temeiul celui alt instrument legislativ al UE.

- (40) Responsabilitatea pentru asigurarea aplicării prezentului regulament ar trebui să revină statelor membre, iar autoritățile lor competente ar trebui să se asigure că acesta este respectat pe deplin. O aplicare uniformă a prezentului regulament în ceea ce privește produsele de bază și alte produse relevante care intră sau ies de pe piața Uniunii poate fi realizată numai prin schimbul sistematic de informații și cooperarea dintre autoritățile competente, autoritățile vamale și Comisie.
- (41) Punerea în aplicare și asigurarea respectării eficiente și eficace a prezentului regulament au un caracter esențial în vederea atingerii obiectivelor acestuia. În acest scop, Comisia ar trebui să instituie și să gestioneze un sistem de informații pentru a sprijini operatorii și autoritățile competente în ceea ce privește prezentarea și accesarea informațiilor necesare referitoare la produsele de bază și la alte produse relevante introduse pe piață. Operatorii ar trebui să încarce declarațiile privind diligența necesară în sistemul de informații. Sistemul de informații ar trebui să fie accesibil autorităților competente și autorităților vamale pentru a facilita îndeplinirea obligațiilor ce le revin în temeiul prezentului regulament. Sistemul de informații ar trebui să fie în egală măsură accesibil unui public mai larg, datele anonimizate fiind furnizate într-un format deschis și prelucrabil automat, în conformitate cu politica Uniunii în materie de date deschise.
- (42) În ceea ce privește produsele de bază relevante care intră sau ies de pe piața Uniunii, autorităților competente le revine sarcina de a verifica conformitatea produselor de bază și a altor produse relevante cu obligațiile prevăzute în prezentul regulament, în vreme ce rolul autorităților vamale este de a se asigura că trimiterea la o declarație privind diligența necesară este pusă la dispoziție în declarația vamală, dacă este cazul, și, în plus, din momentul creării interfeței electronice pentru efectuarea schimbului de informații între autoritățile vamale și autoritățile competente, de a verifica statutul declarației privind diligența necesară în urma efectuării unei analize inițiale a riscului de către autoritățile competente în cadrul sistemului de informații, precum și de a acționa în consecință (și anume, de a suspenda sau de a refuza un produs de bază sau un alt produs dacă acest lucru se impune având în vedere statutul din sistemul de informații). Această organizare specifică a controalelor înlătură aplicarea capitolului VII din Regulamentul (UE) 2019/1020 în ceea ce privește aplicarea și asigurarea respectării prezentului regulament.
- (43) Statele membre ar trebui să asigure disponibilitatea permanentă a unor resurse financiare adecvate pentru a pune personalul și echipamentele necesare la dispoziția autorităților competente. Controalele eficiente sunt solicitante în ceea ce privește resursele și ar trebui să se asigure resurse stabile, la un nivel corespunzător nevoilor de asigurare a aplicării legislației în orice moment. Statele membre trebuie să aibă posibilitatea de a suplimenta finanțarea publică prin recuperarea costurilor suportate de la operatorii economici relevanți atunci când se efectuează controale în legătură cu produsele de bază și cu alte produse care au fost găsite neconforme.
- (44) Prezentul regulament nu aduce atingere altor acte legislative ale Uniunii având ca obiect produsele de bază și alte produse care intră sau ies de pe piața Uniunii, în special dispozițiilor Codului vamal al Uniunii în ceea ce privește competențele

autorităților vamale și controalele vamale. Importatorilor trebuie să li se reamintească că articolele 220, 254, 256, 257 și 258 din Regulamentul (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului prevăd că produsele care intră pe piața Uniunii care necesită o prelucrare suplimentară sunt plasate sub regimul vamal corespunzător care să permită prelucrarea respectivă. În general, punerea în liberă circulație sau exportul nu ar trebui considerată ca fiind o dovadă a conformității cu dreptul Uniunii, deoarece aceasta nu include neapărat un control complet al conformității.

- (45) Pentru a optimiza și a înlesni procesul de control al produselor de bază și al altor produse relevante care intră sau ies de pe piața Uniunii, se impune crearea unor interfețe electronice care să permită transferul automat de date între sistemele vamale și sistemul de informații al autorităților competente. Mediul aferent ghișeului unic al UE pentru vămi este candidatul firesc pentru sprijinirea unor astfel de transferuri de date. Interfețele ar trebui să fie automatizate la scară largă și ușor de utilizat, iar sarcina suplimentară pentru autoritățile vamale ar trebui să fie limitată. În plus, având în vedere diferențele limitate dintre datele care trebuie declarate în declarația vamală și, respectiv, în declarația privind diligența necesară, este oportun să se propună, de asemenea, o abordare de tip „business-to-government” (schimb de date între întreprinderi și administrațiile publice), prin care comercianții și operatorii economici să pună la dispoziție declarația privind diligența necesară în ceea ce privește un produs de bază sau un alt produs relevant prin intermediul mediului aferent ghișeului unic național pentru vămi, iar această declarație să fie transmisă automat către sistemul informatic utilizat de autoritățile competente. Autoritățile vamale și autoritățile competente ar trebui să contribuie la stabilirea datelor care trebuie transmise și a oricăror alte cerințe tehnice.
- (46) Riscul ca produsele de bază și alte produse neconforme să fie introduse pe piața Uniunii variază în funcție de produsul de bază și de alt produs, precum și de țara de origine și de producție. Operatorii care se aprovizionează cu produse de bază și cu alte produse din țări sau din anumite părți ale acestora care prezintă un risc scăzut de cultivare, recoltare sau fabricare a produselor de bază relevante, prin încălcarea prezentului regulament, ar trebui să facă obiectul unui număr mai mic de obligații, reducând astfel costurile de asigurare a conformității și sarcina administrativă. Produsele de bază și alte produse care provin din țări sau din anumite părți ale acestora prezentând un grad ridicat de risc ar trebui să facă obiectul unui control sporit din partea autorităților competente.
- (47) Din acest motiv, Comisia ar trebui să evalueze riscul de defrișare și de degradare a pădurilor la nivelul unei țări sau al anumitor părți ale acesteia pe baza unei serii de criterii care reflectă atât date cantitative, obiective și recunoscute la nivel internațional, cât și indicații conform cărora țările sunt implicate activ în combaterea defrișărilor și a degradării pădurilor. Informațiile referitoare la evaluarea comparativă ar trebui să le faciliteze operatorilor din Uniune exercitarea diligenței necesare și autorităților competente monitorizarea și asigurarea respectării normelor, oferind, în același timp, un stimulent țărilor producătoare pentru a spori sustenabilitatea sistemelor lor de producție agricolă și pentru a-și reduce impactul defrișărilor. Acest aspect ar trebui să contribuie la creșterea transparenței și a sustenabilității lanțurilor de aprovizionare. Sistemul de evaluare comparativă ar trebui să se bazeze pe o clasificare pe trei niveluri a țărilor, și anume care prezintă un risc scăzut, standard sau ridicat. Pentru a asigura un nivel adecvat de transparență și claritate, Comisia ar trebui, în special, să facă publice

datele utilizate pentru evaluarea comparativă, motivele propunerii de modificare a clasificării și răspunsul țării în cauză. În ceea ce privește produsele de bază și alte produse relevante care provin din țări sau din anumite părți ale acestora identificate ca prezentând un grad scăzut de risc, operatorii ar trebui să poată aplica procedura simplificată privind obligația de diligență, iar autoritățile competente ar trebui să fie obligate să aplice un control sporit asupra produselor de bază și a altor produse relevante care provin din țări sau din anumite părți ale acestora identificate ca prezentând un grad ridicat de risc. Comisia ar trebui să fie împuternicită să adopte măsuri de punere în aplicare pentru a stabili țările sau părțile acestora care prezintă un risc scăzut sau ridicat de fabricare a produselor de bază și a altor produse relevante care nu sunt conforme cu prezentul regulament.

- (48) Autoritățile competente ar trebui să efectueze periodic controale asupra operatorilor și comercianților pentru a verifica dacă aceștia îndeplinesc efectiv obligațiile prevăzute în prezentul regulament. Autoritățile competente ar trebui, de asemenea, să efectueze controale atunci când sunt în posesia unor informații relevante și pe baza acestora, inclusiv suspiciuni motivate ale unor terțe părți. Pentru o acoperire cuprinzătoare a produselor de bază și a altor produse relevante, a operatorilor și a comercianților în cauză și a volumului cotei de produse de bază și de alte produse deținute de aceștia, se impune aplicarea unei duble abordări. Prin urmare, autoritățile competente ar trebui să aibă obligația de a verifica un anumit procent de operatori și comercianți, acoperind în același timp și un anumit procent de produse de bază și alte produse relevante. Respectivetele procente ar trebui să fie mai mari în cazul produselor de bază și al altor produse relevante care provin din țări sau din anumite părți ale acestora prezentând un grad ridicat de risc.
- (49) Controalele efectuate de autoritățile competente asupra operatorilor și comercianților ar trebui să vizeze sistemele due diligence și conformitatea produselor de bază și a altor produse relevante cu dispozițiile prezentului regulament. Controalele trebuie să se bazeze pe un plan pentru controale bazat pe riscuri. Planul trebuie să conțină criterii de risc care să permită autorităților competente să efectueze o analiză de risc a declarațiilor privind diligența necesară, prezentate de operatori și de comercianți. Criteriile de risc trebuie să țină seama de riscul de despădurire asociat cu produsele de bază și cu alte produse relevante din țara de producție, de situația anterioară privind respectarea obligațiilor prevăzute în prezentul regulament de către operatori și comercianți, precum și de orice alte informații relevante aflate la dispoziția autorităților competente. Analiza de risc a declarațiilor privind diligența necesară trebuie să permită autorităților competente identificarea operatorilor, a comercianților și a produselor de bază și a altor produse relevante care vor face obiectul controlului și trebuie efectuată utilizând tehnici de prelucrare electronică a datelor în sistemul de informații care colectează declarațiile privind diligența necesară.
- (50) În cazul în care analiza de risc a declarațiilor privind diligența necesară indică un risc ridicat de neconformitate a anumitor produse de bază și a altor produse relevante, autoritățile competente ar trebui să fie în măsură să ia măsuri provizorii imediate pentru a preveni introducerea sau punerea lor la dispoziție pe piața Uniunii. În cazul în care astfel de produse de bază și alte produse relevante intră sau ies de pe piața Uniunii, autoritățile competente ar trebui să solicite autorităților vamale suspendarea punerii în liberă circulație sau a exportului lor pentru a permite autorităților competente să efectueze controalele care se impun. O astfel de solicitare ar trebui să fie comunicată prin intermediul sistemului de interfață între autoritățile vamale și

autoritățile competente. Suspendarea acțiunilor de introducere sau punere la dispoziție pe piața Uniunii, de punere în liberă circulație sau export ar trebui să fie limitată la trei zile lucrătoare, cu excepția cazului în care autoritățile competente necesită o perioadă suplimentară de timp pentru a evalua conformitatea produselor de bază și a altor produse relevante cu prezentul regulament. În acest caz, autoritățile competente ar trebui să ia măsuri provizorii suplimentare pentru a prelungi perioada de suspendare sau pentru a solicita o astfel de prelungire autorităților vamale în cazul produselor de bază și a altor produse relevante care intră sau ies de pe piața Uniunii.

- (51) Planul pentru controale ar trebui să fie actualizat periodic, pe baza rezultatelor punerii sale în aplicare. Operatorii care prezintă un istoric consecvent al conformității ar trebui să facă obiectul controalelor cu frecvență redusă.
- (52) Pentru a asigura punerea în aplicare și asigurarea aplicării efective a prezentului regulament, statele membre ar trebui să aibă competența de a retrage și de a rechema produsele de bază și alte produse relevante neconforme, precum și de a lua măsurile corective adecvate. De asemenea, acestea ar trebui să se asigure că încălcările prezentului regulament de către operatori și comercianți fac obiectul unor sancțiuni eficace, proporționale și disuasive.
- (53) Având în vedere caracterul internațional al defrișărilor, al degradării pădurilor și al comerțului asociat, autoritățile competente ar trebui să coopereze între ele, cu autoritățile vamale ale statelor membre, cu Comisia, precum și cu autoritățile administrative ale țărilor terțe. De asemenea, autoritățile competente ar trebui să coopereze și cu autoritățile competente în materie de supraveghere și asigurare a respectării altor instrumente legislative ale UE care stabilesc cerințe privind diligența necesară în cadrul lanțului valoric în ceea ce privește impactul negativ asupra drepturilor omului sau asupra mediului.
- (54) Deși prezentul regulament abordează defrișările și degradarea pădurilor, astfel cum se prevede în Comunicarea din 2019 intitulată „Intensificarea acțiunii UE pentru protejarea și refacerea pădurilor la nivel mondial”, protejarea pădurilor nu ar trebui să conducă la conversia sau degradarea altor ecosisteme naturale. Ecosistemele precum zonele umede, savanele și turbăriile au un caracter deosebit de important în contextul eforturilor globale de combatere a schimbărilor climatice, precum și al altor obiective de dezvoltare durabilă, conversia sau degradarea acestora necesitând o atenție deosebită. Pentru a aborda acest aspect, Comisia ar trebui să evalueze necesitatea și fezabilitatea extinderii domeniului de aplicare la alte ecosisteme și la produse de bază suplimentare în termen de doi ani de la intrarea în vigoare. În același timp, Comisia ar trebui să efectueze și o revizuire a produselor relevante enumerate în anexa I la prezentul regulament prin intermediul unui act delegat.
- (55) Pentru a se asigura faptul că cerințele în materie de informare pe care operatorii trebuie să le respecte și care sunt prevăzute în prezentul regulament își păstrează caracterul relevant și sunt în conformitate cu evoluțiile științifice și tehnologice, competența de a adopta acte în conformitate cu articolul 290 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene ar trebui delegată Comisiei în ceea ce privește completarea cerințelor în materie de informare care se impun pentru procedura privind obligația de diligență, informațiile și criteriile de evaluare și de atenuare a riscurilor pe care operatorii trebuie să le respecte, menționate în prezentul regulament și în lista bunurilor prevăzută în anexa I la prezentul regulament. Este deosebit de important ca,

în cursul lucrărilor sale pregătitoare, Comisia să organizeze consultări adecvate, inclusiv la nivel de experți, și ca respectivele consultări să se desfășoare în conformitate cu principiile stabilite în Acordul interinstituțional din 13 aprilie 2016 privind o mai bună legislație. În special, pentru a asigura participarea egală la pregătirea actelor delegate, Parlamentul European și Consiliul ar trebui să primească toate documentele în același timp cu experții din statele membre, iar experții acestor instituții ar trebui să aibă acces sistematic la reuniunile grupurilor de experți ale Comisiei însărcinate cu pregătirea actelor delegate.

- (56) Regulamentul (UE) nr. 995/2010 interzice introducerea pe piața Uniunii a lemnului recoltat ilegal și a produselor din lemn derivate din acesta. Respectivul regulament prevede în sarcina operatorilor care introduc lemn pentru prima dată pe piață obligația de a acționa cu prudență, iar în sarcina comercianților obligația de a ține o evidență care să permită trasabilitatea furnizorilor și clienților acestora. Regulamentul ar trebui să mențină obligația de a asigura legalitatea produselor de bază și a altor produse relevante, inclusiv a lemnului și a produselor din lemn, introduse pe piața Uniunii, precum și să o completeze cu cerința privind durabilitatea. Prin urmare, respectivul regulament și regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 607/2012 al Comisiei aferent devin redundante prin prezentul regulament și ar trebui abrogate.
- (57) Regulamentul (CE) nr. 2173/2005 stabilește procedurile Uniunii pentru punerea în aplicare a unui regim de licențe FLEGT prin intermediul acordurilor bilaterale de parteneriat voluntare (APV) cu țările producătoare de lemn. Pentru a respecta angajamentele bilaterale asumate de Uniunea Europeană și pentru a menține progresele înregistrate cu țările partenere care au instituit un sistem operațional (etapa de acordare a licențelor FLEGT), prezentul regulament ar trebui să includă o dispoziție prin care se certifică faptul că lemnul și produsele pe bază de lemn care fac obiectul unei licențe FLEGT valabile îndeplinesc cerința de legalitate în temeiul prezentului regulament.
- (58) Deși prezentul regulament abordează defrișările și degradarea pădurilor, astfel cum se prevede în Comunicarea din 2019 intitulată „Intensificarea acțiunii UE pentru protejarea și refacerea pădurilor la nivel mondial”, protejarea pădurilor nu ar trebui să conducă la conversia sau degradarea altor ecosisteme naturale. Ecosistemele precum zonele umede, savanele și turbăriile au un caracter deosebit de important în contextul eforturilor globale de combatere a schimbărilor climatice, precum și al altor obiective de dezvoltare durabilă, conversia sau degradarea acestora necesitând o atenție deosebită. Prin urmare, în termen de 2 ani de la intrarea în vigoare a prezentului regulament ar trebui efectuată o evaluare a necesității și a fezabilității extinderii domeniului de aplicare al prezentului regulament la alte ecosisteme decât pădurile.
- (59) În cazul în care, în sensul prezentului regulament, este necesar să se prelucreze date cu caracter personal, acestea trebuie tratate în conformitate cu legislația Uniunii privind protecția datelor cu caracter personal. Orice prelucrare a datelor cu caracter personal în temeiul prezentului regulament face obiectul Regulamentului (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului³⁰ și, respectiv, al

³⁰ Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (Regulamentul general privind protecția datelor) (JO L 119, 4.5.2016, p. 1).

Regulamentului (UE) 2018/1725 al Parlamentului European și al Consiliului³¹, după caz.

- (60) Deoarece obiectivul prezentului regulament, și anume combaterea defrișărilor și a degradării pădurilor prin reducerea contribuției consumului în Uniune, nu poate fi realizat în mod satisfăcător de către statele membre în mod individual și, prin urmare, având în vedere amploarea acțiunii sale, obiectivul în cauză poate fi realizat mai bine la nivelul Uniunii, Uniunea poate adopta măsuri, în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este prevăzut la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este prevăzut la articolul respectiv, prezentul regulament nu depășește ceea ce este necesar pentru realizarea acestui obiectiv.
- (61) Operatorii, comercianții și autoritățile competente ar trebui să beneficieze de o perioadă rezonabilă de timp pentru a se putea pregăti pentru îndeplinirea cerințelor din prezentul regulament,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Capitolul 1

Dispoziții generale

Articolul 1

Obiectul și domeniul de aplicare

Prezentul regulament stabilește norme privind introducerea și punerea la dispoziție pe piața Uniunii, precum și exportul de pe piața Uniunii a anumitor produse, și anume carne de vită, cacao, cafea, ulei de palmier, soia și lemn (denumite în continuare „produse de bază relevante”) și a altor produse enumerate în anexa I care conțin, au fost hrănite sau au fost obținute cu produse de bază relevante (denumite în continuare „alte produse relevante”), vizând

- (a) reducerea la minimum a contribuției Uniunii la fenomenul defrișărilor și al degradării pădurilor la nivel mondial;
- (b) reducerea contribuției Uniunii Europene la emisiile de gaze cu efect de seră și la declinul biodiversității la nivel mondial.

Regulamentul nu se aplică produselor de bază și altor produse relevante introduse pe piața Uniunii care au fost obținute înainte de data prevăzută la articolul 36 alineatul (1).

³¹ Regulamentul (UE) 2018/1725 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 octombrie 2018 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile, organele, oficiile și agențiile Uniunii și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 45/2001 și a Deciziei nr. 1247/2002/CE (JO L 295, 21.11.2018, p. 39).

Articolul 2

Definiții

În sensul prezentului regulament, se aplică următoarele definiții:

- (1) „defrișare” înseamnă conversia pădurilor în exploatații agricole, indiferent dacă este sau nu provocată de oameni;
- (2) „pădure” înseamnă un teren care se întinde pe mai mult de 0,5 hectare, cu copaci mai înalți de 5 metri și cu un coronament de peste 10 % sau cu copaci care pot atinge aceste praguri in situ; se exclud plantațiile agricole și terenurile dedicate în principal unei întrebuințări agricole sau urbane;
- (3) „plantații agricole” înseamnă arboreturile din sistemele de producție agricolă, precum plantațiile de pomi fructiferi, plantațiile de palmieri de ulei, livezile de măsline și sistemele agroforestiere atunci când culturile sunt crescute sub coronament. Sunt incluse toate plantațiile de produse de bază prevăzute în anexa I, altele decât lemnul;
- (4) „plantație forestieră” înseamnă o pădure plantată care este gestionată intensiv și care, la plantare și la maturitatea arboretului, îndeplinește toate criteriile următoare: una sau două specii, clasă de vârstă omogenă și spațiere regulată. Aceasta include plantațiile cu ciclu scurt de producție pentru lemn, fibre și energie electrică și exclude pădurile plantate în scopul protejării sau al refacerii ecosistemelor, precum și pădurile create prin plantare sau însămânțare care, la maturitatea arboretului, seamănă sau se apropie de pădurile care se regenerează în mod natural;
- (5) „pădure plantată” înseamnă o pădure formată în principal din arbori, creată prin plantare și/sau însămânțare deliberată, cu condiția să se preconizeze că arborii plantați sau însămânțați vor constitui mai mult de cincizeci la sută din arborii în picioare la maturitate; include crângurile de arbori care au fost plantați sau însămânțați inițial;
- (6) „degradare a pădurilor” înseamnă operațiuni de recoltare care nu sunt sustenabile și care cauzează o reducere sau o pierdere a productivității biologice sau economice și a complexității ecosistemelor forestiere, având ca rezultat reducerea pe termen lung a ofertei globale de beneficii pe care le oferă pădurile, printre care se numără lemnul, biodiversitatea și alte produse sau servicii;
- (7) „operațiuni de recoltare durabile” înseamnă recoltare care se desfășoară ținându-se seama de menținerea calității solului și a biodiversității în scopul reducerii la minimum a efectelor negative, astfel încât să se evite recoltarea buturugilor și a rădăcinilor, degradarea pădurilor primare sau transformarea acestora în plantații forestiere, precum și recoltarea pe soluri vulnerabile; reduce la minimum defrișările la scară largă și asigură praguri adecvate la nivel local pentru extracția lemnului mort și cerințe de utilizare a unor sisteme de exploatare forestieră care să reducă la minimum impactul asupra calității solului, inclusiv tasarea solului, precum și asupra caracteristicilor biodiversității și a habitatelor;
- (8) „care nu implică defrișări” înseamnă

- (a) că produsele de bază și alte produse relevante, inclusiv cele utilizate pentru sau conținute în produsele relevante, au fost obținute de pe terenuri care nu au făcut obiectul defrișărilor după 31 decembrie 2020 și
- (b) că lemnul a fost recoltat din pădure fără a cauza degradarea pădurilor după 31 decembrie 2020;
- (9) „produs” înseamnă cultivat, recoltat, crescut, hrănit sau obținut pe parcela de teren relevantă;
- (10) „introducere pe piață” înseamnă punere la dispoziție pentru prima oară a unui produs de bază sau a unui alt produs pe piața Uniunii;
- (11) „punere la dispoziție pe piață” înseamnă orice furnizare a unui produs de bază sau a unui alt produs pentru distribuție, consum sau utilizare, pe piața Uniunii, în cursul unei activități comerciale, în schimbul unei plăți sau gratuit;
- (12) „operator” înseamnă orice persoană fizică sau juridică ce, în cursul unei activități comerciale, introduce pe piața Uniunii produse de bază și alte produse relevante sau le exportă de pe piața Uniunii;
- (13) „comerciant” înseamnă orice persoană fizică sau juridică din lanțul de aprovizionare, alta decât operatorul, care, în cursul unei activități comerciale, pune la dispoziție pe piața Uniunii produse de bază și alte produse relevante;
- (14) „țară de origine” înseamnă o țară sau un teritoriu astfel cum este definit la articolul 60 din Regulamentul (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului³²;
- (15) „țară de producție” înseamnă țara sau teritoriul în care a fost obținut produsul de bază relevant sau alt produs relevant utilizat la fabricarea unui produs sau conținut în acesta;
- (16) „risc neglijabil” înseamnă o evaluare completă atât a informațiilor specifice produsului, cât și a informațiilor generale privind conformitatea produselor de bază sau a altor produse relevante care nu prezintă motive de îngrijorare cu articolul 3 litera (a) și cu articolul 3 litera (b).
- (17) „reprezentant autorizat” înseamnă orice persoană fizică sau juridică stabilită în Uniune care a primit un mandat scris din partea unui operator pentru a acționa în numele acestuia în legătură cu sarcini specificate legate de obligațiile ce revin operatorului în temeiul prezentului regulament;
- (18) „produse neconforme” înseamnă produse de bază și alte produse relevante care nu au fost obținute într-un mod care „nu implică defrișări” sau care nu au fost produse în conformitate cu legislația relevantă a țării de producție sau ambele;
- (19) „parcelă de teren” înseamnă o extindere a terenului în cadrul unei singure proprietăți imobiliare, astfel cum este recunoscută de legislația țării de producție, și care

³² Regulamentul (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 octombrie 2013 de stabilire a Codului vamal al Uniunii (JO L 269, 10.10.2013, p. 1).

beneficiază de condiții suficient de omogene pentru a permite evaluarea la nivel agregat a riscului de defrișare și de degradare a pădurilor asociat cu produsele de bază obținute pe respectiva extindere a terenului;

- (20) „IMM-uri” înseamnă microîntreprinderi și întreprinderi mici și mijlocii, astfel cum sunt definite în Directiva 2013/34/UE³³;
- (21) „suspiciune motivată” înseamnă o cerere întemeiată, bazată pe informații obiective și verificabile privind nerespectarea prezentului regulament și care poate necesita intervenția autorităților competente;
- (22) „autorități competente” înseamnă autoritățile desemnate în temeiul articolului 13 alineatul (1);
- (23) „autorități vamale” înseamnă autoritățile vamale definite la articolul 5 punctul 1 din Regulamentul (UE) nr. 952/2013;
- (24) „punere în liberă circulație” înseamnă procedura prevăzută la articolul 201 din Regulamentul (UE) nr. 952/2013;
- (25) „export” înseamnă procedura prevăzută la articolul 269 din Regulamentul (UE) nr. 952/2013;
- (26) „produse de bază și alte produse relevante care intră pe piața Uniunii” înseamnă produse de bază și alte produse relevante din țări terțe plasate sub regimul vamal de „punere în liberă circulație” și destinate introducerii pe piața Uniunii sau pentru uz comercial sau consum, altul decât personal, în interiorul teritoriului vamal al Uniunii;
- (27) „produse de bază și alte produse relevante care părăsesc piața Uniunii” înseamnă produse de bază și alte produse relevante plasate sub regimul vamal de „export”;
- (28) „legislația relevantă a țării de producție” înseamnă normele aplicabile în țara de producție cu privire la statutul juridic al zonei de producție în ceea ce privește dreptul de folosință asupra terenurilor, protecția mediului, drepturile terților și reglementările comerciale și vamale relevante în temeiul cadrului legislativ aplicabil în țara de producție.

Articolul 3

Interdicții

Produsele de bază și alte produse relevante pot fi introduse sau puse la dispoziție pe piața Uniunii sau exportate de pe piața Uniunii numai dacă sunt îndeplinite toate condițiile următoare:

- (a) nu implică defrișări;

³³ Directiva 2013/34/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 privind situațiile financiare anuale, situațiile financiare consolidate și rapoartele conexe ale anumitor tipuri de întreprinderi, de modificare a Directivei 2006/43/CE a Parlamentului European și a Consiliului și de abrogare a Directivelor 78/660/CEE și 83/349/CEE ale Consiliului Text cu relevanță pentru SEE (JO L 182, 29.6.2013, p. 19).

- (b) au fost produse în conformitate cu legislația relevantă a țării de producție; precum și
- (c) acestea fac obiectul unei declarații privind diligența necesară, astfel cum se prevede la articolul 4 alineatul (2).

Capitolul 2

Obligațiile operatorilor și comercianților

Articolul 4

Obligațiile operatorilor

1. Operatorii trebuie să acționeze cu prudență înainte de a introduce produse de bază și alte produse relevante pe piața Uniunii sau înainte de exportul lor de pe piața Uniunii, pentru a asigura conformitatea acestora cu articolul 3 literele (a) și (b). În acest sens, aceștia trebuie să utilizeze un cadru de proceduri și de măsuri, denumit în continuare „due diligence”, astfel cum este prevăzut la articolul 8.
2. Operatorii care, acționând cu prudență, astfel cum se menționează la articolul 8, ajung la concluzia că produsele de bază și alte produse relevante respectă cerințele prezentului regulament trebuie să pună la dispoziția autorităților competente, prin intermediul sistemului de informații menționat la articolul 31, o declarație privind diligența necesară înainte de a introduce pe piața Uniunii sau de a exporta produsele de bază și alte produse relevante. Declarația respectivă trebuie să confirme faptul că s-a efectuat diligența necesară și că s-a constatat un risc zero sau neglijabil, precum și să conțină informațiile prevăzute în anexa II în ceea ce privește produsele de bază și alte produse relevante.
3. Prin punerea la dispoziție a declarației privind diligența necesară, operatorul își asumă responsabilitatea pentru conformitatea produsului de bază sau a altui produs relevant cu cerințele prezentului regulament. Operatorii trebuie să păstreze evidența declarațiilor privind diligența necesară pentru o perioadă de 5 ani de la data punerii la dispoziție prin intermediul sistemului de informații menționat la articolul 31.
4. Operatorii nu pot introduce pe piața Uniunii produse de bază și alte produse relevante și nici nu le pot exporta fără prezentarea în prealabil a unei declarații privind diligența necesară.
5. Operatorul nu va introduce pe piață produsele de bază și alte produse relevante și nici nu le va exporta dacă se aplică unul sau mai multe dintre următoarele cazuri:
 - (a) produsele de bază și alte produse relevante nu sunt în conformitate cu articolul 3 literele (a) sau (b);

- (b) exercitarea diligenței necesare a evidențiat un risc care nu poate fi neglijat vizând neconformitatea produselor de bază și a altor produse relevante cu articolul 3 literele (a) sau (b);
 - (c) operatorul nu a fost în măsură să finalizeze o procedură privind obligația de diligență în conformitate cu alineatele (1) și (2).
6. Operatorii care au primit informații noi, inclusiv suspiciuni motivate, cu privire la faptul că produsul de bază sau alt produs relevant pe care l-au introdus deja pe piață nu este în conformitate cu cerințele prezentului regulament, trebuie să informeze fără întârziere autoritățile competente din statele membre în care au introdus pe piață produsul de bază sau alt produs relevant. În cazul exporturilor de pe piața Uniunii, operatorii trebuie să informeze autoritatea competentă a statului membru care este țara de producție.
7. Operatorii trebuie să acorde autorităților competente toată asistența necesară pentru a facilita efectuarea controalelor în temeiul alineatului (15), inclusiv în ceea ce privește accesul în sediu și prezentarea documentației sau a registrelor.

Articolul 5

Reprezentanți autorizați

1. Operatorii sau comercianții pot mandata un reprezentant autorizat să pună la dispoziție, în numele lor, declarația privind diligența necesară în temeiul articolului 4 alineatul (2). În acest caz, operatorul sau comerciantul își asumă responsabilitatea pentru conformitatea produsului de bază sau a altui produs relevant cu cerințele prezentului regulament.
2. Reprezentantul autorizat trebuie să furnizeze autorităților competente, la cerere, o copie a mandatului într-o limbă oficială a Uniunii Europene.

Articolul 6

Obligațiile comercianților

1. Comercianții care sunt IMM-uri pot pune la dispoziție pe piață produse de bază și alte produse relevante numai dacă se află în posesia informațiilor solicitate în temeiul alineatului (2).
2. Comercianții care sunt IMM-uri trebuie să colecteze și să păstreze următoarele informații referitoare la produsele de bază și la alte produse relevante pe care intenționează să le pună la dispoziție pe piață:
- (a) numele, denumirea comercială înregistrată sau marca înregistrată, adresa poștală, adresa de e-mail și, dacă este cazul, adresa de internet a operatorilor sau a comercianților care le-au furnizat produsele de bază și alte produse relevante;
 - (b) numele, denumirea comercială înregistrată sau marca înregistrată, adresa poștală, adresa de e-mail și, dacă este cazul, adresa de internet a comercianților cărora le-au furnizat produsele de bază și alte produse relevante.

3. Comercianții care sunt IMM-uri trebuie să păstreze informațiile menționate la prezentul articol timp de cel puțin cinci ani și să le furnizeze, la cerere, autorităților competente.
4. Comercianții care sunt IMM-uri și care au primit informații noi, inclusiv suspiciuni motivate, cu privire la faptul că produsul de bază sau alt produs relevant pe care l-au pus deja la dispoziție pe piață nu este în conformitate cu cerințele prezentului regulament, trebuie să informeze fără întârziere autoritățile competente din statele membre în care au pus la dispoziție pe piață produsul de bază sau alt produs relevant.
5. Comercianții care nu sunt IMM-uri sunt considerați operatori și fac obiectul obligațiilor și dispozițiilor prevăzute la articolele 3, 4, 5, la articolele 8-12, la articolul 14 alineatul (9), la articolele 15 și 20 din prezentul regulament în ceea ce privește produsele de bază și alte produse relevante pe care le pun la dispoziție pe piața Uniunii.
6. Comercianții trebuie să acorde autorităților competente toată asistența necesară pentru a facilita efectuarea controalelor în temeiul alineatului (16), inclusiv în ceea ce privește accesul în sediu și prezentarea documentației sau a registrelor.

Articolul 7

Introducerea pe piață de către operatori stabiliți în țări terțe

În cazul în care o persoană fizică sau juridică stabilită în afara Uniunii introduce pe piața Uniunii produse de bază și alte produse relevante, prima persoană fizică sau juridică stabilită în Uniune care cumpără sau intră în posesia unor astfel de produse de bază și alte produse relevante este considerată operator în sensul prezentului regulament.

Articolul 8

Obligația de diligență

1. Înainte de a introduce pe piață produse de bază și alte produse relevante sau înainte de a le exporta, operatorii trebuie să acționeze cu prudență în ceea ce privește toate produsele de bază și alte produse relevante puse la dispoziție de fiecare furnizor în parte.
2. În sensul prezentului regulament, obligația de diligență include:
 - (a) colectarea informațiilor și a documentelor necesare pentru îndeplinirea cerințelor prevăzute la articolul 9;
 - (b) măsurile de evaluare a riscurilor menționate la articolul 10;
 - (c) măsurile de atenuare a riscurilor menționate la articolul 10.

Articolul 9

Cerințe în materie de informare

1. Operatorii trebuie să colecteze informații, documente și date care să demonstreze conformitatea produselor de bază și a altor produse relevante cu articolul 3. În acest

scop, operatorul trebuie să colecteze, să organizeze și să păstreze pentru o perioadă de 5 ani următoarele informații referitoare la produsele de bază sau la alte produse relevante, susținute de elemente de probă:

- (a) descrierea, inclusiv denumirea comercială și tipul produselor de bază și a altor produse relevante, precum și, după caz, denumirea comună a speciei și denumirea științifică completă a acesteia;
 - (b) cantitatea (exprimată în masă și volum nete sau în număr de unități) de produse de bază și alte produse relevante;
 - (c) identificarea țării de producție;
 - (d) coordonatele geolocalizării, latitudinea și longitudinea tuturor parcelor de teren de pe care au fost obținute produsele de bază și alte produse relevante, precum și data sau perioada corespunzătoare producției;
 - (e) numele, adresa de e-mail și adresa oricărei întreprinderi sau persoane de la care s-au aprovizionat cu produse de bază sau alte produse relevante;
 - (f) numele, adresa de e-mail și adresa oricărei întreprinderi sau persoane căreia i-au fost furnizate produsele de bază sau alte produse relevante;
 - (g) informații adecvate și verificabile conform cărora produsele de bază și alte produse relevante nu implică defrișări;
 - (h) informații adecvate și verificabile conform cărora producția a fost realizată în conformitate cu legislația relevantă a țării de producție, inclusiv orice acord care conferă dreptul de utilizare a zonei respective în vederea obținerii produsului de bază relevant.
2. Operatorul trebuie să pună la dispoziția autorităților competente, la cerere, informațiile, documentele și datele colectate în temeiul prezentului articol.
3. Comisia poate adopta acte delegate în conformitate cu articolul 33 pentru a completa alineatul (1) în ceea ce privește obținerea informațiilor relevante suplimentare care ar putea fi necesare pentru a asigura eficacitatea sistemului due diligence.

Articolul 10

Evaluarea și atenuarea riscurilor

1. Operatorii trebuie să verifice și să analizeze informațiile colectate în conformitate cu articolul 9 și orice alte documente relevante și, pe această bază, să efectueze o evaluare a riscurilor pentru a stabili dacă există riscul ca produsele de bază și alte produse relevante destinate a fi introduse sau exportate de pe piața Uniunii să nu respecte cerințele prezentului regulament. În cazul în care operatorii nu pot demonstra că riscul de neconformitate este neglijabil, aceștia nu vor introduce produsul de bază sau alt produs relevant pe piața Uniunii și nici nu îl vor exporta.
2. Evaluarea riscurilor trebuie să țină seama în special de următoarele criterii de evaluare a riscurilor:

- (a) atribuirea riscului către țara sau anumite părți relevante ale acesteia, în conformitate cu articolul 27;
 - (b) prezența pădurilor în țara și zona de producție a produsului de bază sau a altui produs relevant;
 - (c) prevalența defrișărilor sau a degradării pădurilor în țara, regiunea și zona de producție a produsului de bază sau a altui produs relevant;
 - (d) sursa, fiabilitatea, valabilitatea și corelarea cu alte documente disponibile în ceea ce privește informațiile menționate la articolul 9 alineatul (1);
 - (e) preocupări legate de țara de producție și de origine, cum ar fi nivelul corupției, prevalența falsificării documentelor și a datelor, lipsa aplicării legii, conflictele armate sau prezența sancțiunilor impuse de Consiliul de Securitate al Organizației Națiunilor Unite sau de Consiliul Uniunii Europene;
 - (f) complexitatea lanțului de aprovizionare relevant, în special dificultățile de corelare a produselor de bază și/sau a altor produse cu parcela de teren de pe care au fost obținute;
 - (g) riscul amestecării cu produse de origine necunoscută sau obținute în zone în care au avut sau au loc acțiuni de defrișare sau degradare a pădurilor;
 - (h) concluziile reuniunilor relevante ale grupului de experți al Comisiei, publicate în registrul grupului de experți al Comisiei;
 - (i) suspiciuni motivate, prezentate în temeiul articolului 29;
 - (j) informații suplimentare privind respectarea prezentului regulament, care pot include informații furnizate de sistemele de certificare sau de alte sisteme verificate de terțe părți, inclusiv de sistemele voluntare recunoscute de Comisie în temeiul articolului 30 alineatul (5) din Directiva (UE) 2018/2001³⁴, cu condiția ca informațiile să îndeplinească cerințele prevăzute la articolul 9;
3. Produsele din lemn care intră în domeniul de aplicare al Regulamentului (CE) nr. 2173/2005 al Consiliului și care fac obiectul unei licențe FLEGT valabile în cadrul unui regim de licențe funcțional sunt considerate a fi în conformitate cu articolul 3 litera (b) din prezentul regulament.
4. Cu excepția cazului în care analiza efectuată în conformitate cu alineatul (1) permite operatorului să se asigure că există riscuri zero sau neglijabile ca produsele de bază sau alte produse relevante să nu fie conforme cu cerințele prezentului regulament, operatorul trebuie să adopte, înainte de introducerea produselor de bază și a altor produse relevante pe piața Uniunii sau înainte de exportul acestora, proceduri și măsuri adecvate de reducere a riscului de export în scopul de a asigura riscuri zero sau neglijabile. Aceasta poate include solicitarea de informații, date sau documente suplimentare, efectuarea de anchete sau audituri independente sau alte măsuri referitoare la cerințele în materie de informare prevăzute la articolul 9.

³⁴ Directiva (UE) 2018/2001 a Parlamentului European și a Consiliului din 11 decembrie 2018 privind promovarea utilizării energiei din surse regenerabile (JO L 328/82, 21.12.2018, p. 82).

5. Operatorii trebuie să fie în măsură să demonstreze modul în care informațiile colectate au fost verificate pe baza criteriilor de evaluare a riscurilor prevăzute la alineatul (2), modul în care s-a luat o decizie privind măsurile de atenuare a riscurilor, precum și modul în care operatorul a stabilit gradul de risc.
6. Operatorii trebuie să instituie politici, controale și proceduri adecvate și proporționale de atenuare și gestionare în mod eficace a riscurilor de neconformitate identificate în raport cu produsele de bază și cu alte produse relevante. Printre acestea se numără:
 - (a) practici de gestionare a modelului de risc, raportarea, ținerea evidențelor, controlul intern și gestionarea conformității, inclusiv în cazul operatorilor care nu sunt IMM-uri, numirea unui coordonator al funcției de conformitate la nivel de conducere;
 - (b) o funcție de audit independent pentru a verifica politicile, controalele și procedurile interne menționate la litera (a) în cazul tuturor operatorilor care nu sunt IMM-uri.
7. Evaluările riscurilor trebuie documentate, revizuite cel puțin o dată pe an și puse la dispoziția autorităților competente, la cerere.
8. Comisia poate adopta acte delegate în conformitate cu articolul 33 pentru a completa alineatele (2), (4) și (6) în ceea ce privește obținerea informațiilor relevante, criteriile de evaluare a riscurilor și măsurile de atenuare a riscurilor care ar putea fi necesare pentru a veni în completarea celor menționate la prezentul articol pentru a asigura eficacitatea sistemului due diligence.

Articolul 11

Întreținerea sistemelor due diligence și păstrarea evidențelor

1. Pentru a acționa cu prudență în conformitate cu articolul 8, operatorii trebuie să instituie și să mențină actualizat un sistem due diligence pentru a se asigura că pot garanta conformitatea cu cerințele prevăzute la articolul 3 literele (a) și (b). Sistemul due diligence trebuie revizuit cel puțin o dată pe an și, dacă este necesar, trebuie adaptat la noile evoluții care ar putea influența exercitarea diligenței necesare și ținând seama de acestea. Operatorii trebuie să păstreze o evidență a actualizărilor în sistemul (sistemele) due diligence pentru o perioadă de 5 ani.
2. Cu excepția cazului în care se prevede altfel în alte instrumente legislative ale UE care stabilesc cerințe privind diligența necesară în cadrul lanțului valoric în materie de durabilitate, operatorii care nu sunt IMM-uri trebuie să prezinte anual rapoarte publice pe o scară cât mai largă, inclusiv pe internet, cu privire la sistemul lor due diligence, inclusiv cu privire la măsurile adoptate în vederea îndeplinirii obligațiilor prevăzute la articolul 8. Operatorii care intră, de asemenea, în domeniul de aplicare al altor instrumente legislative ale UE care stabilesc cerințe privind diligența necesară în cadrul lanțului valoric își pot îndeplini obligațiile de raportare în temeiul prezentului alineat prin includerea informațiilor care se impun atunci când raportează în contextul altor instrumente legislative ale UE.

3. Operatorii trebuie să păstreze pentru o perioadă de cel puțin 5 ani întreaga documentație referitoare la diligența necesară, cum ar fi toate registrele, măsurile și procedurile relevante în temeiul articolului 8. La cerere, aceștia trebuie să le pună la dispoziția autorității competente.

Articolul 12

Procedura simplificată privind obligația de diligență

1. Atunci când introduc pe piața Uniunii produse de bază sau alte produse relevante sau când le exportă de pe piața Uniunii, operatorii nu sunt obligați să îndeplinească obligațiile prevăzute la articolul 10 în cazul în care se pot asigura că toate produsele de bază și alte produse relevante au fost obținute în țări sau în anumite părți ale acestora care au fost identificate ca prezentând un risc scăzut în conformitate cu articolul 27.
2. Cu toate acestea, în cazul în care operatorul obține sau i se aduce la cunoștință orice informație care ar indica un risc de neîndeplinire a cerințelor prezentului regulament de către produsele de bază și alte produse relevante, se impune îndeplinirea tuturor obligațiilor prevăzute la articolele 9 și 10.

Capitolul 3

Obligațiile statelor membre și ale autorităților lor competente

Articolul 13

Autoritatea competentă

1. Statele membre trebuie să desemneze autoritatea competentă sau autoritățile competente responsabile cu îndeplinirea obligațiilor ce decurg din prezentul regulament.
2. Până la [trei luni de la data intrării în vigoare a prezentului regulament], statele membre trebuie să transmită Comisiei denumirile, adresele și datele de contact ale autorităților competente, desemnate în conformitate cu alineatul (1). Statele membre trebuie să informeze Comisia, fără întârzieri nejustificate, cu privire la orice modificare a acestor informații.
3. Comisia trebuie să pună la dispoziția publicului pe site-ul său internet lista autorităților competente. Comisia trebuie să actualizeze periodic lista, pe baza actualizărilor relevante primite de la statele membre.
4. Statele membre trebuie să se asigure că autoritățile competente dispun de competențele și resursele adecvate îndeplinirii obligațiilor prevăzute în capitolul 3 din prezentul regulament.

5. Fără a aduce atingere obligației operatorilor de a acționa cu prudență în conformitate cu articolul 8, statele membre pot acorda operatorilor asistență tehnică și de alte tipuri și consiliere, ținând seama de situația IMM-urilor, pentru a facilita respectarea dispozițiilor prezentului regulament.
6. Statele membre pot facilita schimbul și diseminarea informațiilor relevante, în special cu scopul de a oferi asistență operatorilor la evaluarea riscurilor astfel cum se prevede la articolul 9, și privind cele mai bune practici legate de punerea în aplicare a prezentului regulament.
7. Asistența trebuie acordată astfel încât independența, obligațiile legale și responsabilitățile autorităților competente să nu fie compromise în contextul punerii în aplicare a prezentului regulament.

Articolul 14

Obligația de efectuare a controalelor

1. Autoritățile competente trebuie să efectueze controale pentru a stabili dacă operatorii și comercianții își respectă obligațiile ce le revin în temeiul prezentului regulament și dacă produsele de bază și alte produse relevante introduse sau puse la dispoziție pe piața Uniunii sau exportate de pe piață sunt conforme cu cerințele prezentului regulament.
2. Controalele menționate la alineatul (1) trebuie efectuate în conformitate cu articolele 15 și 16.
3. Pentru a efectua controalele menționate la alineatul (1), autoritățile competente trebuie să stabilească un plan întemeiat pe o abordare bazată pe riscuri. Planul trebuie să conțină cel puțin criterii de risc pentru efectuarea analizei de risc în temeiul alineatului (4) și, astfel, să fundamenteze deciziile privind controalele. La stabilirea și revizuirea criteriilor de risc, autoritățile competente trebuie să ia în considerare în special atribuirea riscului către țări sau anumite părți ale acestora în conformitate cu articolul 27, istoricul respectării de către un operator sau comerciant a prezentului regulament și orice alte informații relevante. Pe baza rezultatelor controalelor și a experienței privind punerea în aplicare a planurilor, autoritățile competente trebuie să revizuiască periodic respectivele planuri și criterii de risc pentru a le îmbunătăți eficacitatea. În contextul revizuirii planurilor, autoritățile competente trebuie să stabilească o frecvență redusă a controalelor în cazul operatorilor și al comercianților care au făcut în mod constant dovada respectării depline a cerințelor prevăzute în prezentul regulament.
4. Pentru a pune în aplicare planurile referitoare la controale bazate pe riscuri stabilite în temeiul alineatului (3), autoritățile competente trebuie să efectueze o analiză de risc a informațiilor cuprinse în declarațiile privind diligența necesară care le sunt puse la dispoziție în conformitate cu articolul 4 alineatul (2). Analiza de risc trebuie să utilizeze criteriile de risc incluse în planurile stabilite în temeiul alineatului (3), fiind efectuată prin intermediul tehnicilor de prelucrare electronică a datelor integrate în sistemul de informații prevăzut la articolul 31.

5. Pe baza analizei de risc prevăzute la alineatul (4) și a oricăror alte informații relevante, autoritățile competente trebuie să identifice operatorii și comercianții care vor face obiectul verificării în conformitate cu articolele 15 și 16.
6. Pe baza analizei de risc prevăzute la alineatul (4), autoritățile competente trebuie să identifice, de asemenea, produsele de bază și alte produse relevante care necesită o acțiune imediată deoarece prezintă un risc atât de ridicat de neconformitate cu dispozițiile prezentului regulament încât se impun a fi verificate înainte de a fi introduse sau puse la dispoziție pe piața Uniunii sau exportate. O astfel de identificare trebuie evidențiată în sistemul de informații instituit în temeiul articolului 31 și să aibă drept consecință adoptarea de către autoritățile competente a unor măsuri provizorii imediate în temeiul articolului 21 pentru a suspenda introducerea sau punerea la dispoziție pe piața Uniunii a produselor de bază și a altor produse relevante sau, în cazul produselor de bază sau al altor produse relevante care intră sau ies de pe piața Uniunii și odată cu crearea interfeței electronice menționate la articolul 26 alineatul (1), în cererea de suspendare a punerii lor în liberă circulație sau a exportului în temeiul articolului 24 alineatul (6), adresată autorităților vamale.
7. Suspendările menționate la alineatul (6) se încheie în termen de 3 zile lucrătoare, cu excepția cazului în care autoritățile competente, pe baza rezultatelor controalelor efectuate în perioada respectivă, ajung la concluzia că necesită o perioadă suplimentară de timp pentru a stabili dacă produsele de bază și alte produse relevante respectă cerințele prezentului regulament. În acest caz, autoritățile competente trebuie să prelungească perioada de suspendare prin intermediul unor măsuri provizorii suplimentare adoptate în temeiul articolului 21 sau, în cazul produselor de bază sau al altor produse relevante care intră sau ies de pe piața Uniunii, prin notificarea autorităților vamale cu privire la necesitatea de a menține suspendarea în temeiul articolului 24 alineatul (6).
8. Autoritățile competente trebuie să efectueze schimbul de informații și să coordoneze elaborarea și aplicarea criteriilor de risc menționate la alineatul (3) cu autoritățile competente din alte state membre și cu Comisia, pentru a îmbunătăți eficacitatea punerii în aplicare a prezentului regulament.
9. Fiecare stat membru trebuie să se asigure că cel puțin 5 % dintre operatorii care introduc, pun la dispoziție sau exportă de pe piața Uniunii fiecare dintre produsele de bază relevante de pe piața lor, precum și 5 % din cantitatea corespunzătoare fiecăruia dintre produsele de bază relevante introduse sau puse la dispoziție pe piața lor sau exportate de pe piața lor fac obiectul controalelor anuale efectuate de autoritățile sale competente.
10. În cazul produselor de bază și al altor produse relevante obținute într-o țară sau în anumite părți ale acesteia încadrate în categoria celor care prezintă un risc ridicat în conformitate cu articolul 27, sau dacă există riscul ca produsele de bază sau alte produse relevante obținute în respectivele țări sau în anumite părți ale acestora să intre în lanțul de aprovizionare relevant, autoritatea competentă trebuie să efectueze un control sporit, astfel cum este menționat la articolul 20.
11. Fără a aduce atingere controalelor prevăzute la alineatele (5) și (6), autoritățile competente trebuie să efectueze controalele menționate la alineatul (1) atunci când se află în posesia unor elemente de probă sau a altor informații relevante, inclusiv pe

baza unor suspiciuni motivate exprimate de terți în temeiul articolului 29 cu privire la o posibilă nerespectare a prezentului regulament.

12. Controalele se impun a fi efectuate fără înștiințarea prealabilă a operatorului sau a comerciantului, cu excepția cazului în care o notificare prealabilă din partea operatorului sau a comerciantului este necesară pentru a asigura eficacitatea controalelor.
13. Autoritățile competente trebuie să întocmească și să păstreze registre de evidență a controalelor, indicând în special natura și rezultatele acestora, precum și măsurile luate în caz de neconformitate. Înregistrările aferente tuturor controalelor se păstrează pentru o perioadă de cel puțin 5 ani.

Articolul 15

Controale asupra operatorilor

1. Controalele asupra operatorilor presupun, printre altele:
 - (a) examinarea sistemului due diligence, incluzând procedurile de evaluare și de atenuare a riscurilor;
 - (b) examinarea documentației și a registrelor care demonstrează funcționarea corespunzătoare a sistemului due diligence;
 - (c) examinarea documentației și a evidențelor care demonstrează conformitatea unui anumit produs sau a unui produs de bază pe care operatorul l-a introdus, intenționează să îl introducă sau să îl exporte de pe piața Uniunii cu cerințele prezentului regulament;
 - (d) examinarea declarațiilor privind diligența necesară;
precum și, dacă este cazul,
 - (e) examinarea la fața locului a produselor de bază și a altor produse relevante în vederea stabilirii conformității acestora cu documentația utilizată în vederea acționării cu prudență;
 - (f) orice mijloace tehnice și științifice adecvate pentru a stabili locul exact în care a fost obținut produsul de bază sau alt produs relevant, inclusiv testarea izotopilor;
 - (g) orice mijloace tehnice și științifice adecvate pentru a stabili dacă produsul de bază sau alt produs relevant nu implică defrișări, inclusiv date de observare a Pământului, cum ar fi cele din cadrul programului și al instrumentelor Copernicus, și
 - (h) controale prin sondaj, printre care audituri pe teren, inclusiv, după caz, în țări terțe, prin cooperarea cu autoritățile administrative ale țărilor terțe.

Articolul 16

Controale asupra comercianților

1. Controalele asupra comercianților presupun, printre altele:
 - (a) examinarea documentației și a registrelor care demonstrează conformitatea cu articolul 6 alineatul (2);
 - (b) după caz, controale prin sondaj, inclusiv audituri pe teren.

Articolul 17

Recuperarea costurilor de către autoritățile competente

1. Statele membre își pot autoriza autoritățile competente să solicite de la operatori sau comercianți totalitatea costurilor aferente activităților lor în ceea ce privește cazurile de neconformitate.
2. Costurile menționate la alineatul (1) pot include costurile de efectuare a testărilor, costurile de stocare și costurile activităților legate de produsele care sunt identificate ca fiind neconforme și care fac obiectul unor măsuri corective înainte de punerea lor în liberă circulație, de introducerea lor pe piață sau de exportul de pe piața Uniunii.

Articolul 18

Cooperare și schimb de informații

1. Autoritățile competente trebuie să coopereze între ele, cu autoritățile din alte state membre, cu Comisia și, dacă este necesar, cu autoritățile administrative din țări terțe pentru a asigura respectarea dispozițiilor prezentului regulament.
2. În vederea aplicării și asigurării respectării prezentului regulament, autoritățile competente trebuie să încheie acorduri administrative cu Comisia în ceea ce privește transmiterea informațiilor și efectuarea investigațiilor.
3. Autoritățile competente trebuie să facă schimb de informații necesare pentru punerea în aplicare a prezentului regulament. Aceasta include acordarea accesului la date și schimbul de date privind operatorii și comercianții, inclusiv declarații privind diligența necesară cu autoritățile competente din alte state membre, pentru a facilita asigurarea respectării prezentului regulament.
4. Autoritățile competente trebuie să semnaleze fără întârziere autorităților competente din alte state membre și Comisiei atunci când constată încălcări ale prezentului regulament și deficiențe grave care pot afecta mai multe state membre. Autoritățile competente trebuie să informeze, cu precădere, autoritățile competente din alte state membre atunci când identifică pe piață un produs de bază sau un alt produs relevant care nu este conform cu prezentul regulament, pentru a permite retragerea de la vânzare sau rechemarea unui astfel de produs de bază sau a unui alt produs în toate statele membre.
5. La cererea unei autorități competente, statele membre trebuie să îi furnizeze informațiile necesare pentru a asigura respectarea prezentului regulament.

Articolul 19

Raportare

1. Statele membre pun la dispoziția publicului și a Comisiei, cel târziu până la data de 30 aprilie a fiecărui an, informații privind aplicarea prezentului regulament pe parcursul anului calendaristic anterior. Aceste informații trebuie să includă planurile lor referitoare la controale, numărul și rezultatele controalelor efectuate asupra operatorilor și comercianților, inclusiv conținutul acestor controale, volumul produselor de bază și al altor produse relevante verificate în raport cu cantitatea totală de produse de bază și alte produse relevante introduse pe piață, țările de origine și de producție a produselor de bază și a altor produse relevante, precum și măsurile luate în caz de neconformitate și costurile recuperate în materie de controale.
2. Serviciile Comisiei trebuie să pună la dispoziția publicului, anual, o situație generală la nivelul Uniunii privind aplicarea prezentului regulament, realizată pe baza datelor transmise de statele membre în conformitate cu alineatul (1).

Articolul 20

Control sporit

În cazul în care produsele de bază sau alte produse relevante au fost obținute într-o țară sau într-o anumită parte a acesteia încadrată în categoria celor care prezintă un risc ridicat în conformitate cu articolul 27, sau dacă există riscul ca produsele de bază sau alte produse relevante obținute în respectivele țări sau în anumite părți ale acestora să intre în lanțul de aprovizionare relevant, fiecare stat membru trebuie să se asigure că cel puțin 15 % dintre operatorii care introduc, pun la dispoziție sau exportă de pe piața Uniunii fiecare dintre produsele de bază relevante de pe piața lor, precum și 15 % din cantitatea corespunzătoare fiecăruia dintre produsele de bază relevante introduse sau puse la dispoziție pe piața lor sau exportate de pe piața lor din țări sau anumite părți ale acestora care prezintă un risc ridicat fac obiectul controalelor anuale efectuate de autoritățile sale competente.

Articolul 21

Măsuri provizorii

În cazul în care, în urma controalelor menționate la articolele 15 și 16, au fost detectate posibile deficiențe grave ori au fost identificate riscuri în temeiul articolului 14 alineatul (6), autoritățile competente pot lua măsuri provizorii imediate, inclusiv confiscarea sau suspendarea introducerii sau a punerii la dispoziție pe piața Uniunii și a exportului de pe piața Uniunii a produselor de bază și a altor produse relevante.

Articolul 22

Măsuri de supraveghere a pieței

1. Fără a aduce atingere articolului 23, în cazul în care autoritățile competente stabilesc că un operator sau un comerciant nu și-a respectat obligațiile care îi revin în temeiul prezentului regulament sau că un produs de bază sau un alt produs relevant nu este conform cu prezentul regulament, acestea trebuie să solicite fără întârziere operatorului sau comerciantului în cauză să ia măsuri corective adecvate și proporționale pentru a pune capăt situației de neconformitate.

2. În sensul alineatului (1), măsurile corective care se impun a fi întreprinse de operator sau de comerciant trebuie să includă cel puțin unul sau mai multe dintre următoarele elemente:
- (a) remedierea oricărei situații formale de neconformitate, în special în ceea ce privește cerințele prevăzute la capitolul 2 din prezentul regulament;
 - (b) împiedicarea introducerii, punerii la dispoziție pe piața Uniunii sau exportului din Uniune a produsului de bază sau a altui produs relevant;
 - (c) retragerea de pe piață sau rechemarea imediată a produsului de bază sau a altui produs relevant;
 - (d) distrugerea produsului de bază sau a altui produs relevant sau donarea acestuia în scopuri caritabile sau de interes public.
3. Dacă operatorul sau comerciantul nu ia măsurile corective menționate la alineatul (2) sau dacă situația de neconformitate menționată la alineatul (1) se menține, autoritățile competente trebuie să se asigure că produsul este retras sau rechemat sau punerea sa la dispoziție ori exportul de pe piața Uniunii sunt interzise sau restricționate.

Articolul 23

Sanctiuni

1. Statele membre trebuie să stabilească normele privind sancțiunile aplicabile pentru încălcarea dispozițiilor prezentului regulament de către operatori și comercianți și să ia măsurile necesare pentru a garanta aplicarea acestora. Statele membre trebuie să notifice aceste dispoziții Comisiei și să o informeze fără întârziere cu privire la orice modificare ulterioară a acestora.
2. Aceste sancțiuni trebuie să fie efective, proporționale și cu efect de descurajare. Sancțiunile trebuie să includă, cel puțin:
- (a) amenzi proporționale cu daunele ecologice produse și cu valoarea produselor de bază sau a altor produse relevante, calculând nivelul sancțiunilor astfel încât să se asigure că acestea privează persoanele responsabile de avantajele economice obținute ca urmare a încălcărilor comise de acestea și majorând progresiv amenzile pentru încălcările repetate; cuantumul maxim al acestor amenzi este de cel puțin 4 % din cifra de afaceri anuală a operatorilor sau a comercianților din statul membru sau statele membre în cauză;
 - (b) confiscarea produselor de bază și a altor produse relevante de la operator și/sau comerciant;
 - (c) confiscarea veniturilor obținute de operator și/sau comerciant în urma unei tranzacții cu produsele de bază și alte produse relevante în cauză;
 - (d) excluderea temporară de la procedurile de achiziții publice.

Capitolul 4

Proceduri privind produsele de bază și alte produse relevante care intră sau ies de pe piața Uniunii

Articolul 24

Controale

1. Produsele de bază și alte produse relevante plasate sub regimul vamal „punere în liberă circulație” sau „export” trebuie să facă obiectul controalelor și al măsurilor prevăzute în prezentul capitol. Aplicarea prezentului capitol nu aduce atingere niciunei alte dispoziții din prezentul regulament, nici altor acte legislative ale Uniunii care reglementează punerea în liberă circulație sau exportul de mărfuri, în special Codul vamal al Uniunii și articolele sale 46, 47, 134 și 267. Cu toate acestea, capitolul VII din Regulamentul (UE) 2019/1020 al Parlamentului European și al Consiliului³⁵ nu se aplică controalelor asupra produselor de bază și a altor produse relevante care intră pe piața Uniunii în ceea ce privește aplicarea și asigurarea respectării prezentului regulament.
2. Autoritățile competente trebuie să fie responsabile de asigurarea respectării în ansamblu a prezentului regulament în ceea ce privește produsele de bază și alte produse relevante care intră sau ies de pe piața Uniunii. În special, autoritățile competente trebuie să fie responsabile de stabilirea respectării cerințelor prezentului regulament de către un astfel de produs de bază sau alt produs relevant, prin controalele prevăzute la articolul 14 alineatul (1). Autoritățile competente trebuie să îndeplinească aceste sarcini în conformitate cu dispozițiile relevante prevăzute în capitolul 3 din prezentul regulament.
3. Autoritățile vamale trebuie să verifice corectitudinea declarațiilor vizând produsele de bază și alte produse relevante care intră sau ies de pe piața Uniunii. Aceste controale se bazează în principal pe analiza riscurilor, cu scopul de a identifica și a evalua riscurile și de a elabora contramăsurile necesare, fiind efectuate într-un cadru comun de gestionare a riscurilor la nivelul Uniunii.
4. Numărul de referință al declarației privind diligența necesară atribuit de sistemul de informații menționat la articolul 31 în legătură cu un produs de bază sau cu un alt produs relevant care intră sau iese din Uniune trebuie pus la dispoziția autorităților vamale în momentul depunerii declarației vamale de punere în liberă circulație sau de export pentru produsul de bază sau alt produs relevant, cu excepția cazului în care declarația privind diligența necesară este depusă în temeiul articolului 26 alineatul (2).
5. La primirea unei declarații vamale de punere în liberă circulație sau de export pentru un produs de bază sau un alt produs relevant care intră sau iese de pe piața Uniunii,

³⁵ Regulamentul (UE) 2019/1020 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 iunie 2019 privind supravegherea pieței și conformitatea produselor și de modificare a Directivei 2004/42/CE și a Regulamentelor (CE) nr. 765/2008 și (UE) nr. 305/2011.

autoritățile vamale trebuie să verifice statutul declarației privind diligența necesară utilizând interfața electronică menționată la articolul 26 alineatul (1). Orice modificare a statutului în sistemul de informații menționat la articolul 31, care are loc înainte de punerea în liberă circulație sau de exportul respectivului produs de bază sau alt produs, trebuie notificată automat autorităților vamale care supraveghează produsul de bază sau alt produs relevant.

6. În cazul în care, în urma analizei riscurilor în temeiul articolului 14 alineatul (4), statutul declarației privind diligența necesară corespunzătoare indică în sistemul de informații instituit în temeiul articolului 31 că un produs de bază sau un alt produs relevant trebuie să fie verificat înainte de a fi introdus sau pus la dispoziție pe piața UE sau exportat, autoritățile vamale trebuie să suspende punerea în liberă circulație sau exportul produsului de bază sau al altui produs relevant.
7. În cazul în care toate celelalte cerințe și formalități prevăzute de dreptul Uniunii sau de dreptul intern referitoare la punerea în liberă circulație sau la export sunt îndeplinite, autoritățile vamale permit punerea în liberă circulație sau exportul unui produs de bază sau al altui produs relevant în oricare dintre următoarele circumstanțe:
 - (a) în urma analizei riscurilor în temeiul articolului 14 alineatul (4), autoritățile competente nu au indicat în sistemul de informații instituit în temeiul articolului 31 că produsul de bază sau alt produs relevant necesită suspendarea punerii în liberă circulație sau a exportului în conformitate cu alineatul (6);
 - (b) în cazul în care punerea în liberă circulație sau exportul a fost suspendat în conformitate cu alineatul (6), autoritățile competente nu au solicitat, în termenul de 3 zile lucrătoare indicat la articolul 14 alineatul (7), necesitatea de a menține suspendarea punerii în liberă circulație sau a exportului produsului de bază sau a altui produs relevant;
 - (c) în cazul în care autoritățile competente au notificat autorităților vamale, prin intermediul sistemului de informații instituit în temeiul articolului 31, că suspendarea punerii în liberă circulație sau a exportului produselor de bază și a altor produse relevante poate fi anulată.

Punerea în liberă circulație sau exportul nu sunt considerate ca fiind o dovadă a conformității cu dreptul Uniunii și, în special, cu prezentul regulament.

8. În cazul în care autoritățile competente concluzionează că un produs de bază sau un alt produs relevant care intră sau iese de pe piața Uniunii nu este conform cu prezentul regulament, acestea trebuie să informeze autoritățile vamale în consecință prin intermediul sistemului de informații instituit în temeiul articolului 31. Autoritățile competente pot indica, de asemenea, în sistemul de informații că se opun plasării produsului de bază sau a altui produs relevant sub alte regimuri vamale specifice.

După notificarea statutului respectiv, autoritățile vamale nu vor permite punerea în liberă circulație sau exportul produsului de bază sau al altui produs relevant. Acestea trebuie să includă și următoarea inscripție în sistemul informatic vamal și, după caz, pe factura comercială care însoțește produsul de bază sau alt produs relevant și pe orice alt document însoțitor relevant: „Produs de bază sau alt produs neconform – nu

se autorizează punerea în liberă circulație/exportul – Regulamentul (UE) 2021/XXXX.” *[OP trebuie să indice trimiterea la prezentul regulament]*

În cazul în care produsul de bază sau alt produs relevant este declarat ulterior ca fiind plasat sub alte regimuri vamale și cu condiția ca autoritățile competente să nu fi ridicat obiecții cu privire la o astfel de plasare, notificarea trebuie inclusă de către operator în declarațiile vamale și înregistrată, în aceleași condiții, în sistemul de prelucrare a datelor vamale și, dacă este posibil, pe documentele de însoțire utilizate în legătură cu oricare dintre aceste regimuri.

9. Notificările și cererile în temeiul alineatelor (5)-(8) din prezentul articol se efectuează prin intermediul interfeței electronice menționate la articolul 26 alineatul (1). Alineatele (5)-(8) se aplică de îndată ce interfața electronică menționată la articolul 26 alineatul (1) este în vigoare.
10. Autoritățile vamale pot distruge un produs de bază sau un alt produs relevant neconform, la cererea autorităților competente sau în cazul în care consideră această acțiune ca fiind necesară și proporțională. Costul unei astfel de măsuri este suportat de persoana fizică sau juridică care deține produsul de bază sau alt produs relevant. Articolele 197 și 198 din Regulamentul (UE) nr. 952/2013 se aplică în consecință. La cererea autorităților competente, produsele de bază și alte produse relevante neconforme pot fi, în mod alternativ, confiscate și puse de autoritățile vamale la dispoziția autorităților competente.

Articolul 25

Schimbul de informații și cooperarea între autorități

1. Pentru a permite abordarea bazată pe riscuri menționată la articolul 14 alineatul (3) în cazul produselor de bază și al altor produse relevante care intră sau ies de pe piața Uniunii și pentru a se asigura că verificările sunt eficace și efectuate în conformitate cu cerințele prezentului regulament, Comisia, autoritățile competente și autoritățile vamale trebuie să coopereze îndeaproape și să facă schimb de informații.
2. Autoritățile vamale și autoritățile competente trebuie să coopereze în conformitate cu articolul 47 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 952/2013 și să facă schimb de informații necesare pentru îndeplinirea funcțiilor ce le revin în temeiul prezentului regulament, inclusiv prin mijloace electronice.
3. Schimburile de informații privind riscurile trebuie să aibă loc:
 - (a) între autoritățile vamale în conformitate cu articolul 46 alineatul (5) din Regulamentul (UE) nr. 952/2013; precum și
 - (b) între autoritățile vamale și Comisie în conformitate cu articolul 16 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 952/2013.
4. În cazul în care, în legătură cu produsele de bază și cu alte produse relevante care fac obiectul prezentului regulament și care se află fie în depozitare temporară, fie sunt plasate sub un regim vamal, altul decât „punerea în liberă circulație”, autoritățile vamale de la primul punct de intrare au motive să creadă că aceste produse de bază și

alte produse relevante nu sunt conforme cu prezentul regulament, ele trebuie să transmită toate informațiile relevante către biroul vamal competent din țara de destinație.

Articolul 26

Interfețe electronice

1. Comisia trebuie să dezvolte o interfață electronică pe baza mediului aferent ghișeului unic al UE pentru vămi care să permită transmiterea de date, în special notificările și cererile menționate la articolul 24 alineatele (5)-(8), între sistemele vamale naționale și sistemul de informații menționat la articolul 31. Această interfață electronică trebuie să fie operativă în termen de cel mult patru ani de la data adoptării actului relevant de punere în aplicare menționat la alineatul (3).
2. Comisia poate dezvolta o interfață electronică pe baza mediului aferent ghișeului unic al UE pentru vămi care să permită:
 - (a) punerea la dispoziție de către comercianți și operatori a declarației privind diligența necesară în ceea ce privește un produs de bază sau un alt produs relevant prin intermediul mediului aferent ghișeului unic național pentru vămi menționat la **articolul 8 din Regulamentul [OP trebuie să verifice numărul de referință și numărul articolului după adoptarea propunerii]** și să primească feedback în acest sens din partea autorităților competente; precum și
 - (b) transmiterea declarației privind diligența necesară către sistemul de informații menționat la articolul 31 din prezentul regulament.
3. Comisia trebuie să adopte acte de punere în aplicare care specifică detaliile privind modalitățile de punere în aplicare pentru alineatele (1) și (2) și care definesc, în special, datele, inclusiv formatul acestora, care trebuie transmise în conformitate cu alineatele (1) și (2). Actele de punere în aplicare pot stabili, de asemenea, că anumite date specifice disponibile în declarația privind diligența necesară și care se impun pentru activitățile autorităților vamale, printre care supravegherea și combaterea fraudei, sunt transmise și înregistrate în sistemele vamale ale UE și naționale. Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 34 alineatul (2).

Capitolul 5

Sistemul de evaluare comparativă la nivel de țară și cooperarea cu țările terțe

Articolul 27

Evaluarea țărilor

1. Prezentul regulament instituie un sistem pe trei niveluri pentru evaluarea țărilor sau a anumitor părți ale acestora. Cu excepția cazului în care, în conformitate cu prezentul articol, țările sunt identificate ca prezentând un grad scăzut sau ridicat de risc, se consideră că acestea prezintă un grad standard de risc. Comisia poate identifica țările sau anumite părți ale acestora care prezintă un grad scăzut sau ridicat de risc de a obține produse de bază sau alte produse relevante care nu sunt conforme cu articolul 3 litera (a). Lista țărilor sau a anumitor părți ale acestora care prezintă un grad scăzut sau ridicat de risc trebuie publicată printr-un act (acte) de punere în aplicare care urmează să fie adoptat(e) în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 34 alineatul (2). Lista respectivă trebuie actualizată, după caz, în funcție de noile elemente de probă.
2. Identificarea țărilor sau a anumitor părți ale acestora care prezintă un grad scăzut și ridicat de risc în conformitate cu alineatul (1) trebuie să aibă în vedere informațiile furnizate de țara în cauză și să se bazeze pe următoarele criterii de evaluare:
 - (a) rata defrișării și degradării pădurilor;
 - (b) rata de extindere a terenurilor agricole pentru produsele de bază relevante;
 - (c) evoluția producției în materie de produse de bază și alte produse relevante;
 - (d) dacă o contribuție stabilită la nivel național (CSN) către Convenția-cadru a Națiunilor Unite asupra schimbărilor climatice acoperă emisiile și absorbțiile din agricultură, din silvicultură și din exploatarea terenurilor, care asigură faptul că emisiile provenite din defrișări și din degradarea pădurilor sunt contabilizate pentru angajamentul țării de a reduce sau de a limita emisiile de gaze cu efect de seră specificat în CSN;
 - (e) acordurile și alte instrumente încheiate între țara în cauză și Uniune, care vizează defrișările sau degradarea pădurilor și facilitează conformitatea produselor de bază și a altor produse relevante cu cerințele prezentului regulament și punerea lor efectivă în aplicare;
 - (f) dacă țara în cauză are în vigoare legi naționale sau subnaționale, inclusiv în conformitate cu articolul 5 din Acordul de la Paris, și ia măsuri eficace de asigurare a respectării legislației pentru a evita și a sancționa activitățile care generează defrișări și degradarea pădurilor și, în special, dacă se aplică sancțiuni suficient de aspre pentru a priva entitățile de beneficiile care rezultă din defrișări sau din degradarea pădurilor.
3. Comisia trebuie să notifice țărilor în cauză intenția sa de a modifica o categorie de risc existentă și să le invite să furnizeze orice informații considerate utile în acest sens. Comisia trebuie să acorde țărilor o perioadă suficientă de timp pentru a oferi un răspuns, care poate include informații cu privire la măsurile luate de țara respectivă pentru remedierea situației în cazul în care statutul său sau statutul unor părți ale acesteia ar putea fi schimbat într-o categorie cu grad mai ridicat de risc.

Comisia include în notificare următoarele informații:

 - (a) motivul sau motivele care stau la baza intenției de a schimba identificarea riscului țării sau a anumitor părți ale acesteia;

- (b) invitația de a răspunde în scris Comisiei cu privire la intenția de a schimba statutul de risc al țării sau al anumitor părți ale acesteia;
 - (c) consecințele identificării sale ca țară cu grad ridicat sau scăzut de risc.
4. Comisia trebuie să informeze fără întârziere autoritățile competente cu privire la includerea sau eliminarea unei țări de pe lista menționată la alineatul (1).

Articolul 28

Cooperarea cu țările terțe

1. Comisia trebuie să colaboreze cu țările producătoare vizate de prezentul regulament pentru a dezvolta parteneriate și relații de cooperare în vederea abordării în comun a fenomenului defrișărilor și al degradării pădurilor. Astfel de parteneriate și mecanisme de cooperare se vor axa pe conservarea, refacerea și utilizarea durabilă a pădurilor, pe defrișări, degradarea pădurilor și tranziția către metode privind o producție durabilă de produse de bază, prelucrare și comercializare în vederea consumului. Parteneriatele și mecanismele de cooperare pot include dialoguri structurate, programe și acțiuni de sprijin, acorduri administrative și dispoziții în acordurile existente sau în acordurile care permit țărilor producătoare să efectueze tranziția către o producție agricolă care să faciliteze conformitatea produselor de bază și a altor produse relevante cu cerințele prezentului regulament. Aceste acorduri și punerea lor efectivă în aplicare vor fi luate în considerare ca parte a evaluării comparative în temeiul articolului 27 din prezentul regulament.
2. Parteneriatele și cooperarea ar trebui să permită participarea deplină a tuturor părților interesate, inclusiv a societății civile, a populațiilor indigene, a comunităților locale și a sectorului privat, inclusiv a IMM-urilor și a micilor fermieri.
3. Parteneriatele și cooperarea trebuie să promoveze dezvoltarea unor procese integrate de amenajare a teritoriului, legislații relevante, stimulente fiscale și alte instrumente pertinente pentru îmbunătățirea conservării pădurilor și a biodiversității, gestionarea durabilă și refacerea pădurilor destructurate, combaterea conversiei pădurilor și a ecosistemelor vulnerabile către alte utilizări ale terenurilor, optimizarea câștigurilor pentru peisaj, securitatea proprietății, productivitatea și competitivitatea agriculturii, lanțuri de aprovizionare transparente, consolidarea drepturilor comunităților dependente de păduri, inclusiv a micilor fermieri, a populațiilor indigene și a comunităților locale, și asigurarea accesului public la documente de gestionare a pădurilor și la alte informații relevante.
4. Comisia trebuie să se angajeze în discuții internaționale bilaterale și multilaterale privind politicile și acțiunile de stopare a defrișărilor și a degradării pădurilor, inclusiv în cadrul forurilor multilaterale precum Convenția privind diversitatea biologică, Organizația Națiunilor Unite pentru Alimentație și Agricultură, Convenția Națiunilor Unite pentru combaterea deșertificării, Adunarea Organizației Națiunilor Unite pentru mediu, Forumul Națiunilor Unite pentru păduri, Convenția-cadru a Națiunilor Unite asupra schimbărilor climatice, Organizația Mondială a Comerțului, G7 și G20. Un astfel de angajament trebuie să includă promovarea tranziției către producția agricolă durabilă și gestionarea durabilă a pădurilor, precum și dezvoltarea unor lanțuri de aprovizionare transparente și durabile, precum și continuarea

eforturilor de identificare și aprobare a unor definiții și standarde solide care să asigure un nivel ridicat de protecție a ecosistemelor forestiere.

Capitolul 6

Suspiciuni motivate

Articolul 29

Suspiciuni motivate ale persoanelor fizice sau juridice

1. Persoanele fizice sau juridice trebuie să aibă dreptul de a prezenta autorităților competente suspiciuni motivate atunci când consideră, pe baza unor circumstanțe obiective, că unul sau mai mulți operatori sau comercianți nu respectă dispozițiile prezentului regulament.
2. Autoritățile competente trebuie să evalueze în mod prudent și imparțial suspiciunile motivate și să ia măsurile care se impun, inclusiv verificări și audieri ale operatorilor și comercianților, în vederea detectării potențialelor încălcări ale dispozițiilor prezentului regulament și, după caz, măsuri provizorii în temeiul articolului 21 pentru a împiedica introducerea, punerea la dispoziție pe piața Uniunii și exportul de pe piața Uniunii a produselor de bază și a altor produse relevante care fac obiectul anchetei.
3. Autoritatea competentă trebuie să informeze, cât mai curând posibil și în conformitate cu dispozițiile relevante ale legislației interne, persoanele fizice și juridice menționate la alineatul (1) care au prezentat observații autorității, cu privire la decizia sa de a aproba sau refuza cererea de acțiune, indicând motivele care au stat la baza acestei decizii.

Articolul 30

Accesul la justiție

1. Orice persoană fizică sau juridică având un interes suficient, inclusiv cele care au prezentat suspiciuni motivate în conformitate cu articolul 29, pot angaja o procedură de revizuire la un tribunal sau la orice alt organism public independent și imparțial în ceea ce privește legalitatea procedurală și de fond a deciziilor, acțiunilor sau lipsei de acțiuni ale autorității competente în temeiul prezentului regulament.
2. Prezentul regulament nu aduce atingere dispozițiilor legislației interne care impune epuizarea căilor administrative de atac înainte de angajarea unei proceduri judiciare.

Capitolul 7

Sistemul de informații

Articolul 31

Sistemul de informații „Registru”

1. Comisia trebuie să instituie și să mențină, până la data prevăzută la articolul 36 alineatul (2), un sistem de informații („registru”) care conține declarațiile privind diligența necesară puse la dispoziție în temeiul articolului 4 alineatul (2).
2. Sistemul de informații trebuie să asigure cel puțin următoarele funcționalități:
 - (a) înregistrarea operatorilor, a comercianților și a reprezentanților autorizați ai acestora în UE; în cazul operatorilor care plasează produsele de bază și alte produse relevante sub regimul vamal de „punere în liberă circulație” sau „export”, în profilul de înregistrare al acestora va fi inclus numărul de înregistrare și identificare a operatorilor economici (EORI), stabilit în temeiul articolului 9 din Regulamentul (UE) nr. 952/2013;
 - (b) înregistrarea declarațiilor privind diligența necesară, inclusiv transmiterea către operatorul sau comerciantul în cauză a unui număr de referință pentru fiecare declarație privind diligența necesară;
 - (c) înregistrarea rezultatului controalelor efectuate asupra declarațiilor privind diligența necesară;
 - (d) interconectarea cu serviciile vamale prin intermediul mediului aferent ghișeului unic al UE pentru vămi* [odată cu adoptarea regulamentului, se poate face trimitere la acesta în mod direct], în conformitate cu articolul 26, inclusiv pentru a permite notificările și cererile în temeiul articolului 24 alineatele (5)-(8);
 - (e) permiterea stabilirii profilului de risc al operatorilor, al comercianților și al produselor de bază și al altor produse relevante în scopul identificării transporturilor cu risc ridicat în conformitate cu analiza riscurilor prevăzută la articolul 14 alineatul (4);
 - (f) permiterea asistenței administrative și a cooperării dintre autoritățile competente și Comisie pentru a face schimb de informații și date;
 - (g) permiterea comunicării între autoritățile competente și operatori și comercianți în scopul punerii în aplicare a prezentului regulament.
3. Comisia stabilește, prin intermediul unor acte de punere în aplicare, norme pentru funcționarea sistemului de informații, inclusiv norme privind protecția datelor cu caracter personal și schimbul de date cu alte sisteme informatice. Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 33 alineatul (2) din prezentul regulament.

4. Comisia trebuie să ofere acces la sistemul de informații respectiv autorităților vamale, autorităților competente, operatorilor și comercianților în conformitate cu obligațiile care le revin în temeiul prezentului regulament.
5. În conformitate cu politica UE privind datele deschise și, în special, cu Directiva (UE) 2019/1024³⁶, Comisia trebuie să ofere publicului larg acces la seturile de date complete anonimizate ale sistemului de informații într-un format deschis care pot fi prelucrabile automat și care asigură interoperabilitatea, reutilizarea și accesibilitatea.

Capitolul 8

Revizuire

Articolul 32

Revizuire

1. În termen de cel mult doi ani de la intrarea în vigoare, Comisia trebuie să realizeze o primă revizuire a prezentului regulament și să prezinte Parlamentului European și Consiliului un raport în acest sens, însoțit, dacă este cazul, de o propunere legislativă. Raportul trebuie să se axeze în special pe o evaluare a necesității și a fezabilității extinderii domeniului de aplicare al prezentului regulament la alte ecosisteme, inclusiv la terenuri cu stocuri mari de carbon și la terenuri cu o valoare ridicată a biodiversității, cum ar fi pajiștile, turbăriile și zonele umede și alte produse de bază.
2. În termen de cel mult cinci ani de la intrarea în vigoare și, ulterior, cel puțin o dată la cinci ani, Comisia trebuie să realizeze o revizuire generală a prezentului regulament și să prezinte Parlamentului European și Consiliului un raport în acest sens, însoțit, dacă este cazul, de o propunere legislativă. Primul dintre rapoarte trebuie să includă, în special, pe baza unor studii specifice, o evaluare în raport cu următoarele:
 - (a) necesitatea și fezabilitatea unor instrumente suplimentare de facilitare a comerțului pentru a sprijini realizarea obiectivelor regulamentului, inclusiv prin recunoașterea sistemelor de certificare;
 - (b) impactul regulamentului asupra fermierilor, în special a micilor fermieri, a populațiilor indigene și a comunităților locale, precum și eventualul sprijin suplimentar necesar pentru tranziția către lanțuri de aprovizionare durabile.
3. Fără a aduce atingere revizuirii generale prevăzute la alineatul (1), Comisia trebuie să efectueze o primă revizuire a anexei I în termen de cel mult doi ani de la intrarea în vigoare a prezentului regulament și, ulterior, la intervale regulate, pentru a evalua dacă este oportună modificarea sau extinderea listei de produse relevante din anexa I pentru a se asigura că toate produsele care conțin, au fost hrănite sau au fost obținute

³⁶ Directiva (UE) 2019/1024 a Parlamentului European și a Consiliului din 20 iunie 2019 privind datele deschise și reutilizarea informațiilor din sectorul public (JO L 172, 26.6.2019, p. 56).

cu produse de bază relevante sunt incluse în lista respectivă, cu excepția cazului în care cererea pentru produsele respective are un efect neglijabil asupra defrișărilor. Revizuirile trebuie să se bazeze pe o evaluare a efectului produselor de bază și al altor produse relevante asupra defrișărilor și a degradării pădurilor și să țină seama de modificările la nivel de consum, astfel cum indică dovezile științifice.

4. În urma revizuirii prevăzute la alineatul (3), Comisia poate adopta acte delegate în conformitate cu articolul 33 pentru a modifica anexa I în vederea includerii produselor relevante care conțin sau au fost obținute utilizând produse de bază relevante.

Capitolul 9

Dispoziții finale

Articolul 33

Exercitarea delegării de competențe

1. Competența de a adopta acte delegate este conferită Comisiei în condițiile prevăzute în prezentul articol.
2. Competența de a adopta acte delegate menționată la articolul 9 alineatul (3), la articolul 10 alineatul (8) și la articolul 32 alineatul (4) este conferită Comisiei pentru o perioadă de cinci ani de la ZZ/LL/AA. Comisia prezintă un raport privind delegarea de competențe cu cel puțin șase luni înainte de încheierea perioadei de cinci ani. Delegarea de competențe se prelungește tacit cu perioade de timp identice, cu excepția cazului în care Parlamentul European sau Consiliul se opune prelungirii respective cu cel puțin trei luni înainte de încheierea fiecărei perioade.
3. Delegarea de competențe menționată la articolul 9 alineatul (3), la articolul 10 alineatul (8) și la articolul 32 alineatul (4) poate fi revocată în orice moment de Parlamentul European sau de Consiliu. O decizie de revocare pune capăt delegării competențelor specificate în decizia respectivă. Decizia produce efecte din ziua care urmează datei publicării acesteia în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* sau de la o dată ulterioară menționată în decizie. Decizia nu aduce atingere actelor delegate care sunt deja în vigoare.
4. Înainte de adoptarea unui act delegat, Comisia consultă experții desemnați de fiecare stat membru în conformitate cu principiile prevăzute în Acordul interinstituțional din 13 aprilie 2016 privind o mai bună legiferare.
5. De îndată ce adoptă un act delegat, Comisia îl notifică simultan Parlamentului European și Consiliului.
6. Un act delegat adoptat în temeiul articolului 9 alineatul (3), al articolului 10 alineatul (8) și al articolului 32 alineatul (4) intră în vigoare numai în cazul în care nici Parlamentul European, nici Consiliul nu au formulat obiecții în termen de două

luni de la notificarea acestuia către Parlamentul European și Consiliu, sau în cazul în care, înaintea expirării termenului respectiv, Parlamentul European și Consiliul au informat Comisia că nu vor formula obiecții. Respectivul termen se prelungește cu [două luni] la inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului.

Articolul 34

Procedura comitetului

1. Comisia este asistată de un comitet. Respectivul comitet reprezintă un comitet în înțelesul Regulamentului (UE) nr. 182/2011³⁷.
2. În cazul în care se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 5 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011, având în vedere dispozițiile articolului 11.

Articolul 35

Abrogări

Regulamentul (UE) nr. 995/2010 se abrogă de la data aplicării prezentului regulament prevăzută la articolul 36 alineatul (2).

Articolul 36

Intrare în vigoare și data aplicării

1. Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.
2. Articolele 3-12, 14-22, 24, 29 și 30 se aplică după 12 luni de la intrarea în vigoare a prezentului regulament.
3. Articolele menționate la alineatul (2) se aplică după 24 de luni de la intrarea în vigoare a prezentului regulament operatorilor care sunt microîntreprinderi³⁸ înființate până la 31 decembrie 2020, cu excepția produselor care intră sub incidența anexei la Regulamentul (UE) nr. 995/2010.

Adoptat la Bruxelles,

Pentru Parlamentul European,
Președintele

Pentru Consiliu,
Președintele

³⁷ Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie.

³⁸ Astfel cum sunt definite la articolul 3 alineatul (1) din Directiva 2013/34/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 privind situațiile financiare anuale, situațiile financiare consolidate și rapoartele conexe ale anumitor tipuri de întreprinderi, de modificare a Directivei 2006/43/CE a Parlamentului European și a Consiliului și de abrogare a Directivelor 78/660/CEE și 83/349/CEE ale Consiliului.

FIȘĂ FINANCIARĂ LEGISLATIVĂ

1. CADRUL PROPUNERII/INIȚIATIVEI

1.1. Titlul propunerii/inițiativei

1.2. Domeniul (domeniile) de politică vizat(e)

1.3. Propunerea/inițiativa se referă la:

1.4. Obiectiv(e)

1.4.1. Obiectiv(e) general(e)

1.4.2. Obiectiv(e) specific(e)

1.4.3. Rezultatul (rezultatele) și impactul preconizate

1.4.4. Indicatori de performanță

1.5. Motivele propunerii/inițiativei

1.5.1. Cerința (cerințele) care trebuie îndeplinită (îndeplinite) pe termen scurt sau lung, inclusiv un calendar detaliat pentru punerea în aplicare a inițiativei

1.5.2. Valoarea adăugată a intervenției Uniunii (aceasta poate rezulta din diferiți factori, de exemplu mai buna coordonare, securitatea juridică, o mai mare eficacitate sau complementaritate). În sensul prezentului punct, „valoarea adăugată a intervenției Uniunii” este valoarea ce rezultă din intervenția Uniunii care depășește valoarea ce ar fi fost obținută dacă ar fi acționat doar statele membre.

1.5.3. Învățămintele desprinse din experiențele anterioare similare

1.5.4. Compatibilitatea cu cadrul financiar multianual și posibilele sinergii cu alte instrumente corespunzătoare

1.5.5. Evaluarea diferitelor opțiuni de finanțare disponibile, inclusiv a posibilităților de realocare a creditelor

1.6. Durata și impactul financiar ale propunerii/inițiativei

1.7. Modul (modurile) de gestiune preconizat(e)

2. MĂSURI DE GESTIUNE

2.1. Dispoziții în materie de monitorizare și de raportare

2.2. Sistemul (sistemele) de gestiune și de control

2.2.1. Justificarea modului (modurilor) de gestiune, a mecanismului (mecanismelor) de punere în aplicare a finanțării, a modalităților de plată și a strategiei de control propuse

2.2.2. Informații privind riscurile identificate și sistemul (sistemele) de control intern instituit(e) pentru atenuarea lor

2.2.3. Estimarea și justificarea raportului cost-eficacitate al controalelor (raportul dintre „costurile controalelor și valoarea fondurilor aferente gestionate”) și evaluarea nivelurilor preconizate ale riscurilor de eroare (la plată și la închidere)

2.3. Măsuri de prevenire a fraudelor și a neregulilor

3. IMPACTUL FINANCIAR ESTIMAT AL PROPUNERII/INIȚIATIVEI

3.1. Rubrica (rubricile) din cadrul financiar multianual și linia (liniile) bugetară (bugetare) de cheltuieli afectată (afectate)

3.2. Impactul financiar estimat al propunerii asupra creditelor

3.2.1. Sinteza impactului estimat asupra creditelor operaționale

3.2.2. Realizările preconizate finanțate din credite operaționale

3.2.3. Sinteza impactului estimat asupra creditelor administrative

3.2.4. Compatibilitatea cu cadrul financiar multianual actual

3.2.5. Contribuțiile terților

3.3. Impactul estimat asupra veniturilor

FIȘĂ FINANCIARĂ LEGISLATIVĂ

1. CADRUL PROPUNERII/INIȚIATIVEI

1.1. Titlul propunerii/inițiativei

Propunere de regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind anumite produse de bază și alte produse relevante asociate cu defrișările și degradarea pădurilor

1.2. Domeniul (domeniile) de politică vizat(e)

09 – Mediu și politici climatice

1.3. Propunerea/inițiativa se referă la:

☒ o acțiune nouă

☐ o acțiune nouă întreprinsă ca urmare a unui proiect-pilot/a unei acțiuni pregătitoare¹

☐ prelungirea unei acțiuni existente

☒ o fuziune sau o redirectionare a uneia sau mai multor acțiuni către o altă/o nouă acțiune

1.4. Obiectiv(e)

1.4.1. Obiectiv(e) general(e)

Obiectivul general este de a reduce nivelul defrișărilor și al degradării pădurilor cauzate de consumul și de producția UE. Se preconizează că aceasta va reduce, la rândul său, emisiile de gaze cu efect de seră și pierderea biodiversității de care UE este responsabilă.

1.4.2. Obiectiv(e) specific(e)

Obiectivul specific nr.

Reducerea nivelului defrișărilor și al degradării pădurilor cauzate de consumul și de producția UE:

- reducerea la minimum a consumului de produse provenite din lanțuri de aprovizionare asociate cu defrișări sau cu degradarea pădurilor;
- creșterea cererii de produse de bază și alte produse legale care „nu implică defrișări” și comercializarea acestora la nivelul UE.

¹ Astfel cum se menționează la articolul 58 alineatul (2) litera (a) sau (b) din Regulamentul financiar.

1.4.3. Rezultatul (rezultatele) și impactul preconizate

A se preciza efectele pe care propunerea/inițiativa ar trebui să le aibă asupra beneficiarilor vizati/grupurilor vizate.

Regulamentul propus va preveni defrișările cauzate de consumul și producția din UE a celor șase produse de bază incluse în domeniul de aplicare, cu beneficii preconizate care depășesc cu mult suprafața de 71 920 de hectare de pădure mai puțin afectată anual de defrișările și degradarea pădurilor în frunte cu UE până în 2030. Aceasta ar însemna, de asemenea, o reducere de cel puțin 31,9 milioane de tone metrice de emisii de carbon în atmosferă în fiecare an, ca urmare a consumului și a producției de produse de bază relevante în UE, ceea ce s-ar putea traduce prin economii de cel puțin 3,2 miliarde EUR pe an. În plus, se preconizează că regulamentul va contribui în mod decisiv la protejarea biodiversității, la crearea unor condiții de concurență echitabile pentru întreprinderile care își desfășoară activitatea pe piața UE, precum și la realizarea obiectivelor specifice ale regulamentului: reducerea la minimum a consumului de produse provenite din lanțuri de aprovizionare asociate cu defrișări sau cu degradarea pădurilor, precum și creșterea cererii de produse de bază și alte produse legale care „nu implică defrișări” și comercializarea acestora la nivelul UE.

1.4.4. Indicatori de performanță

A se preciza indicatorii care permit monitorizarea progreselor și a realizărilor obținute.

1. Cel puțin 71 920 de hectare de pădure nu vor mai suferi anual acțiuni de defrișare sau degradare a pădurilor ca urmare a consumului sau a producției în UE de produse de bază incluse în domeniul de aplicare.
2. Cel puțin 31,9 milioane de tone metrice de carbon pe an nu vor mai fi emise în atmosferă ca urmare a consumului și a producției în UE de produse de bază incluse în domeniul de aplicare.
3. Un număr mai mic de specii de animale și plante va fi pe cale de dispariție din cauza defrișărilor și a degradării pădurilor în frunte cu UE.
4. Operatorii și comercianții care se ocupă de produsele de bază relevante în UE vor dispune de un cadru juridic clar și previzibil al UE care să creeze condiții de concurență echitabile în ceea ce privește obligațiile de prevenire a defrișărilor și a degradării pădurilor.
5. Cantitatea de produse vândute în UE care provin din lanțuri de aprovizionare asociate cu defrișări sau cu degradarea pădurilor va fi redusă.
6. Consumul și producția în UE de produse de bază și de alte produse care „nu implică defrișări” vor crește.

1.5. Motivele propunerii/inițiativei

1.5.1. Cerința (cerințele) care trebuie îndeplinită (îndeplinite) pe termen scurt sau lung, inclusiv un calendar detaliat pentru punerea în aplicare a inițiativei

Regulamentul propus va fi direct aplicabil de la data intrării sale în vigoare. O serie de acte de punere în aplicare/acte delegate, precum și sarcini administrative, vor fi desfășurate într-un orizont de timp de 5 ani de la data prevăzută la articolul 36 alineatul (1).

O listă detaliată a acțiunilor preconizate este oferită mai jos:

1. Înainte de data prevăzută la articolul 36 alineatul (2):

(a) o ofertă publică (sau un acord administrativ) pentru un contract de dezvoltare a sistemului național de evaluare comparativă în conformitate cu criteriile specificate în regulament;

(b) o ofertă publică pentru o evaluare a impactului vizând produse de bază și alte produse suplimentare, precum și alte ecosisteme vulnerabile;

(c) o ofertă publică pentru un contract de sprijinire a Comisiei în vederea îndeplinirii sarcinilor prevăzute în regulament;

(d) un contract sau un acord administrativ pentru dezvoltarea sistemului de informații în vederea stocării și efectuării schimbului de date în ceea ce privește operatorii și declarațiile pe proprie răspundere.

2. În termen de cinci ani de la data prevăzută la articolul 36 alineatul (1):

(a) Comisia adoptă liste de țări și anumite părți ale acestora cu grad scăzut și ridicat de risc prin intermediul unui act delegat/de punere în aplicare;

(b) Comisia adoptă un domeniu adaptat de aplicare al produselor prin intermediul unui act delegat/de punere în aplicare;

(c) o ofertă publică pentru un contract de sprijinire a primei evaluări a regulamentului.

(d) Comisia efectuează și aprobă prima evaluare a regulamentului, însoțită, după caz, de o propunere legislativă care formulează posibile modificări.

1.5.2. Valoarea adăugată a intervenției Uniunii (aceasta poate rezulta din diferiți factori, de exemplu mai buna coordonare, securitatea juridică, o mai mare eficacitate sau complementaritate). În sensul prezentului punct, „valoarea adăugată a intervenției Uniunii” este valoarea ce rezultă din intervenția Uniunii care depășește valoarea ce ar fi fost obținută dacă ar fi acționat doar statele membre.

Motivele acțiunii la nivel european (ex ante)

Factorii determinanți ai defrișărilor și ai degradării pădurilor sunt legați de comerțul UE și de comerțul internațional. Acțiunea la nivelul UE este esențială pentru a permite abordarea coordonată și armonizată a chestiunilor legate de comerțul internațional și pentru a asigura condiții de concurență echitabile pentru întreprinderi, în ceea ce privește cerințele care trebuie îndeplinite înainte de introducerea sau punerea produselor la dispoziție pe piața Uniunii sau exportul acestora de pe piața Uniunii. Acțiunea la nivelul UE ar beneficia, de asemenea, de experiența anterioară a UE în ceea ce privește gestionarea lanțurilor de aprovizionare complexe (de exemplu, ce derivă din legislația privind exploatarea forestieră ilegală).

Numai o acțiune la nivelul UE ar garanta atingerea efectivă a obiectivelor intervenției, și anume reducerea defrișărilor în frunte cu UE și, prin urmare, reducerea emisiilor de GES și a pierderii biodiversității cauzate de consumul și de producția în UE, precum și reducerea la minimum a consumului de produse de bază și de alte produse asociate cu defrișările.

Valoarea adăugată a Uniunii preconizată a fi creată (ex-post)

Intervenția UE va asigura cerințe armonizate pentru produsele de bază și alte produse incluse în domeniul de aplicare al regulamentului care sunt introduse pe piața UE, indiferent dacă acestea sunt produse în interiorul sau în afara UE. Aceasta va asigura condiții de concurență echitabile pentru întreprinderile care își desfășoară activitatea în UE, care vor fi supuse acelorași obligații, indiferent de țara UE în care își au sediul. Intervenția va reduce în mod semnificativ defrișările (a se vedea rezultatele preconizate mai sus), emisiile de GES și pierderea biodiversității în frunte cu UE.

Propunerea ar trebui să contribuie, de asemenea, la reducerea la minimum a consumului de produse provenite din lanțuri de aprovizionare asociate cu defrișări sau cu degradarea pădurilor, precum și la creșterea cererii de produse de bază și alte produse legale care „nu implică defrișări” și comercializarea acestora la nivelul UE.

1.5.3. *Învățămintele desprinse din experiențele anterioare similare*

Evaluarea Regulamentului UE privind lemnul și a Regulamentului FLEGT, vizând legalitatea lemnului introdus pe piața UE, indică necesitatea modernizării cadrului legislativ. În prezent, nu există norme ale UE care să vizeze reducerea impactului consumului UE asupra defrișărilor și a degradării pădurilor. Propunerea se bazează pe lecțiile învățate în urma verificării adecvării în ceea ce privește îmbunătățirea sistemului due diligence propus (în comparație cu cel al Regulamentului EUTR) și pe lipsa de eficacitate a tratatelor comerciale bilaterale specifice (acordurile de parteneriat voluntare FLEGT din sectorul lemnului) pentru a combate defrișările de care UE este responsabilă.

1.5.4. *Compatibilitatea cu cadrul financiar multianual și posibilele sinergii cu alte instrumente corespunzătoare*

Comisia Europeană a aprobat un plan major de redresare bazat pe un buget consolidat pe termen lung pentru următorul cadru financiar multianual, precum și pe un nou instrument de redresare, „Next Generation EU”.

Inițiativa este întreprinsă sub egida Pactului verde european, care ghidează strategia de redresare a UE. Scopul său este ca UE să devină neutră din punct de vedere climatic până în 2050, iar nivelul pierderii biodiversității să fie redus. Aceasta include obiectivul de promovare a produselor și a lanțurilor valorice care nu implică defrișări și degradarea pădurilor. De asemenea, susține crearea unor lanțuri mai durabile de aprovizionare cu alimente și stabilirea de către UE a unor noi standarde pentru creșterea durabilă și utilizarea influenței sale economice pentru a defini standarde internaționale care să fie în concordanță cu ambițiile UE în materie de mediu și climă. Inițiativa face parte, de asemenea, din prioritățile stabilite în Strategia în domeniul biodiversității pentru 2030 și în Strategia „De la fermă la consumator”.

Inițiativa se încadrează la rubrica 3 (Resurse naturale și mediu), titlul 9 (Mediu și politici climatice) din cadrul financiar multianual. Astfel cum se explică în continuare, punerea în aplicare a acestui act legislativ va necesita resurse umane suplimentare, precum și unele cheltuieli de sprijin. Cheltuielile de sprijin vor fi acoperite de Programul UE pentru mediu și politici climatice (LIFE) 2021-2027.

1.5.5. Evaluarea diferitelor opțiuni de finanțare disponibile, inclusiv a posibilităților de realocare a creditelor

Punerea în aplicare a regulamentului va determina intrarea unui număr mare și divers de sectoare economice în domeniul de aplicare al regulamentului, ceea ce va necesita resurse umane suplimentare, resurse de achiziții pentru contractanții externi și acorduri administrative între serviciile Comisiei.

Pentru punerea în aplicare a regulamentului, vor fi necesare cinci ENI suplimentare în cadrul DG ENV, inclusiv cooperarea internațională. Pentru punerea în aplicare a regulamentului sunt necesare două ENI suplimentare în cadrul DG INTPA, responsabile de cooperare și dezvoltare, precum și 1 ENI suplimentar pentru TAXUD, în special vizând obligații legate de domeniul vamal.

Nevoile se bazează pe calcularea resurselor alocate instrumentelor legislative destinate combaterii exploatării forestiere ilegale (Regulamentul UE privind lemnul și Regulamentul FLEGT), primul urmând a fi înlocuit cu inițiativa propusă. Personalul actual disponibil în cadrul DG ENV este de 3,25 AD + 1 AST + 1 SND liber + 0,5 ENI ca agent contractual. Aceasta vizează: (a) punerea în aplicare, monitorizarea și revizuirea a două regulamente ale UE (Regulamentul UE privind lemnul și Regulamentul FLEGT); (b) negocierea și punerea în aplicare a acordurilor de parteneriat voluntare încheiate cu cinci țări (Indonezia, Vietnam, Laos, Thailanda și Malaysia) și cooperarea cu alte țări producătoare și consumatoare, inclusiv cu o structură permanentă de cooperare cu China; (c) reprezentarea UE în forurile multilaterale: FAO, Forumul Națiunilor Unite pentru păduri (UNFF) și Organizația Internațională pentru Esențele de Lemn Tropical (ITTO); (d) punerea în aplicare a acțiunilor suplimentare prevăzute în Comunicarea Comisiei intitulată „Intensificarea acțiunii UE pentru protejarea și refacerea pădurilor la nivel mondial²”.

Noua propunere nu numai că va integra legislația UE existentă, ci va extinde în mod semnificativ domeniul de aplicare al acțiunilor și complexitatea punerii în aplicare,

²

<https://eur-lex.europa.eu/legal-content/RO/TXT/HTML/?uri=CELEX:52019DC0352&from=EN>.

ceea ce implică nevoia de noi resurse. Noua propunere va implica extinderea domeniului de aplicare de la un produs de bază (lemn) la șase produse de bază (adăugându-se carnea de vită, uleiul de palmier, soia, cacao și cafea) și la produsele derivate ale acestora și își va extinde acoperirea pentru a depăși cadrul juridic și pentru a include durabilitatea. Se preconizează că aceasta va crește, la rândul său, valoarea sectoarelor economice în cauză, precum și numărul părților interesate și al țărilor terțe afectate în mod direct și puternic de regulament. Vor exista mai multe reuniuni ale grupului de experți (de la cinci la șase) și mai mulți membri ai grupului (doar din statele membre pentru a include părțile interesate și țările terțe). În plus față de sistemul de informații dedicat Regulamentului FLEGT, va exista un nou sistem (a se vedea mai jos). Se preconizează că sistemul de evaluare comparativă la nivel de țară (a se vedea mai jos) va implica o cooperare mai strânsă cu zeci de țări. Vizibilitatea politică și caracterul sensibil al regulamentului vor crește în comparație cu situația anterioară care vizează doar lemnul, deoarece va afecta sectoare care sunt esențiale pentru economiile anumitor țări (de exemplu, cacao în Côte d'Ivoire și Ghana; ulei de palmier în Indonezia și Malaysia; soia și carne de vită în Brazilia și Argentina) care necesită un angajament bilateral intensificat, inclusiv la nivel de experți. De asemenea, se vor intensifica sarcinile de reprezentare ale DG ENV în cadrul forurilor internaționale. Obligațiile de raportare ale statelor membre vor crește în acord cu domeniul mai larg de produse de bază și cu valoarea sectoarelor economice implicate. Tranziția către noul regulament, abrogarea Regulamentului EUTR și adaptarea Regulamentului FLEGT vor implica sarcini suplimentare în primii cinci ani de la data punerii sale în aplicare.

Toate aceste activități și sarcini noi vor spori substanțial volumul de muncă al DG ENV. Pondere politică și economică mai ridicată a noului regulament va necesita mai multe activități de pregătire și analiză pentru a gestiona mai multe interacțiuni – atât la nivel politic, cât și la nivel de lucru – cu alte departamente ale Comisiei, cu Consiliul și cu Parlamentul European, cu părțile interesate, cu țările terțe și cu organizațiile internaționale. Sarcinile de raportare suplimentare îndeplinite de DG ENV și instrumentele adăugate (sistemul de informații și sistemul de evaluare comparativă) gestionate de DG ENV vor necesita măsuri suplimentare de supraveghere din partea DG ENV. Raționalizarea și îmbunătățirea punerii în aplicare în comparație cu Regulamentul UE privind lemnul și cu Regulamentul FLEGT – care, astfel cum reiese din verificarea adecvării, prezentau o serie de deficiențe – ținând seama, de asemenea, de domeniul de aplicare mai larg, vor necesita mai multe resurse din partea DG ENV dedicate monitorizării punerii în aplicare în statele membre.

Toate aceste sarcini implică o capacitate ridicată de discernământ politic, cunoștințe în materie de politici, abilități analitice, independență și reziliență, care pot fi îndeplinite numai de funcționari AD. Având în vedere complexitatea lanțurilor de aprovizionare cu produsele de bază în cauză și diferențele geografice la nivel global, se recomandă urmărirea unui anumit grad de specializare în cadrul echipei DG ENV responsabile cu punerea în aplicare. Aceasta poate fi realizată pe produs de bază, pe regiune sau pe sarcină, dar va necesita resurse suplimentare de personal, astfel cum se prevede mai sus. Externalizarea va fi utilizată pe cât posibil (a se vedea mai jos), însă presupune și activități de supraveghere. În plus, există sarcini esențiale care implică un grad ridicat de sensibilitate politică și care trebuie îndeplinite de Comisie.

Nevoile în materie de resurse se vor intensifica la nivelul DG ENV, DG INTPA și DG TAXUD. DG ENV va trebui să lucreze la exercițiul complex de evaluare comparativă la nivel de țară (atât din punct de vedere tehnic, cât și diplomatic), continuând, în același timp, punerea în aplicare a obligațiilor juridice anterioare în acest nou context, inclusiv cooperarea internațională (colaborarea permanentă cu țările partenere, atât la nivel de consumatori, cât și de producători, esențială pentru evitarea scurgerilor). DG INTPA se va concentra în special asupra unor noi programe de cooperare în cadrul parteneriatelor în domeniul forestier, care vor viza, printre alte obiective, susținerea țărilor producătoare în vederea respectării regulamentului. Parteneriatele în domeniul forestier vor fi puse la dispoziția tuturor țărilor relevante, inclusiv a celor angajate în prezent în negocieri sau în punerea în aplicare a acordurilor de parteneriat voluntare. DG TAXUD va acționa în vederea punerii în aplicare a politicii generale a regulamentului, precum și în ceea ce privește lucrările pregătitoare și elaborarea legislației secundare ce reglementează produsele de bază relevante și produsele care intră sau ies de pe piața Uniunii. Aceste activități vor necesita resurse umane suplimentare la nivelul DG ENV, DG INTPA și DG TAXUD.

Înainte de intrarea în vigoare și în primii cinci ani de la data punerii în aplicare, va fi totodată necesar un buget de achiziții publice pentru contractanții externi care vor sprijini prima revizuire a domeniului de aplicare al produsului, prima evaluare a regulamentului și punerea generală în aplicare a regulamentului. Bugetul estimat pentru aceste trei contracte în primii cinci ani este de 3 050 000 EUR. Această estimare se bazează pe contracte de achiziții anterioare având aceleași caracteristici.

De asemenea, se impune dezvoltarea registrului privind diligența necesară, o bază de date care să conecteze autoritățile vamale ale statelor membre, alte autorități competente ale statelor membre și Comisia, precum și să stocheze și să faciliteze informațiile furnizate de operatori (în esență, înregistrarea acestora și declarațiile pe proprie răspundere). Aceasta se poate realiza fie prin intermediul unui contractant extern, fie printr-un acord administrativ încheiat cu serviciile Comisiei. DG ENV a facilitat o estimare bugetară de 1,5 milioane EUR pentru o perioadă de cinci ani pentru a crea și a menține baza de date cu funcționalitățile necesare. În plus, TAXUD a depus un buget de 950 000 EUR în primii cinci ani de funcționare pentru activitatea IT necesară adaptării sistemelor vamale la modificările impuse de regulament. Opțiunile de dezvoltare și achiziții aferente în materie de tehnologia informației vor face obiectul aprobării prealabile de către Consiliul pentru tehnologia informației și securitate cibernetică al Comisiei Europene.

În ceea ce privește crearea și funcționarea evaluării comparative la nivel de țară, acestea ar putea fi realizate prin intermediul unui acord administrativ sau al unui contract extern. Un buget provizoriu de 4 369 000 EUR este prevăzut pentru primii cinci ani. Acesta este de aproape cinci ori mai mare decât suma prevăzută în evaluarea impactului, care a fost calculată în ore de lucru. Acest lucru se datorează faptului că evaluarea comparativă prevăzută în evaluarea impactului era o versiune simplificată, care a fost extinsă cu noi criterii de evaluare, precum și cu sarcini sporite de cooperare cu țările afectate, în propunerea legislativă finală. Aceste noi caracteristici sunt utilizarea intensivă a forței de muncă – evaluarea legislației și asigurarea respectării legislației în fiecare țară reprezintă un efort ambițios – și vor presupune un număr mult mai mare de ore de lucru. Suma revizuită a fost calculată

ținând seama de experiența dobândită în urma prezentării generale, pe țări, a Regulamentului UE privind lemnul.

1.6. Durata și impactul financiar ale propunerii/inițiativei

☐ durată limitată

- ☐ în vigoare de la [ZZ/LL]AAAA până la [ZZ/LL]AAAA
- ☐ Impactul financiar din AAAA până în AAAA pentru creditele de angajament și din AAAA până în AAAA pentru creditele de plată.

☒ durată nelimitată

- Punere în aplicare cu o perioadă de creștere în intensitate din 2023 până în 2027,
- urmată de o perioadă de funcționare la capacitate maximă.

1.7. Modul (modurile) de gestiune preconizat(e)³

☒ Gestiune directă asigurată de Comisie

- ☒ prin intermediul departamentelor sale, inclusiv al personalului din delegațiile Uniunii;
- ☐ prin intermediul agențiilor executive.

☐ Gestiune partajată cu statele membre

☐ Gestiune indirectă, cu delegarea sarcinilor de execuție bugetară:

- ☐ țărilor terțe sau organismelor pe care le-au desemnat acestea;
- ☐ organizațiilor internaționale și agențiilor acestora (a se preciza);
- ☐ BEI și Fondului European de Investiții;
- ☐ organismelor menționate la articolele 70 și 71 din Regulamentul financiar;
- ☐ organismelor de drept public;
- ☐ organismelor de drept privat cu misiune de serviciu public, cu condiția să li se furnizeze garanții financiare adecvate;
- ☐ organismelor de drept privat dintr-un stat membru care sunt responsabile cu punerea în aplicare a unui parteneriat public-privat și care prezintă garanții financiare adecvate;

³ Explicații detaliate privind modurile de gestiune, precum și trimerile la Regulamentul financiar sunt disponibile pe site-ul BudgWeb:
<https://myintracomm.ec.europa.eu/budgweb/EN/man/budgmanag/Pages/budgmanag.aspx>.

- ☐ persoanelor cărora li se încredințează executarea unor acțiuni specifice în cadrul PESC, în temeiul titlului V din TUE, și care sunt identificate în actul de bază relevant.
- *Dacă se indică mai multe moduri de gestiune, a se furniza detalii suplimentare în secțiunea „Observații”.*

Observații

--

2. MĂSURI DE GESTIUNE

2.1. Dispoziții în materie de monitorizare și de raportare

A se preciza frecvența și condițiile aferente acestor norme.

Fișa financiară legislativă privește cheltuielile cu personalul, achizițiile publice și, eventual, acordurile administrative. Se aplică norme standard pentru acest tip de cheltuieli

2.2. Sistemul (sistemele) de gestiune și de control

2.2.1. Justificarea modului (modurilor) de gestiune, a mecanismului (mecanismelor) de punere în aplicare a finanțării, a modalităților de plată și a strategiei de control propuse

Modul de gestiune a inițiativei este gestiunea directă asigurată de Comisie. Comisia va fi asistată de un grup de experți care reunește reprezentanți ai statelor membre și părți interesate: Grupul de experți al Comisiei/Platformei multipartite privind protejarea și refacerea pădurilor la nivel mondial. Comisia va fi asistată și de un comitet.

În ansamblu, inițiativa vizează cheltuielile cu personalul, achizițiile publice și, eventual, acordurile administrative. Se aplică norme standard pentru acest tip de cheltuieli.

2.2.2. Informații privind riscurile identificate și sistemul (sistemele) de control intern instituit(e) pentru atenuarea lor

În ansamblu, inițiativa vizează cheltuielile cu personalul, achizițiile publice și, eventual, acordurile administrative. Se aplică norme standard pentru acest tip de cheltuieli.

2.2.3. Estimarea și justificarea raportului cost-eficacitate al controalelor (raportul dintre „costurile controalelor și valoarea fondurilor aferente gestionate”) și evaluarea nivelurilor preconizate ale riscurilor de eroare (la plată și la închidere)

În ansamblu, inițiativa vizează cheltuielile cu personalul, achizițiile publice și, eventual, acordurile administrative. Se aplică norme standard pentru acest tip de cheltuieli.

2.3. Măsuri de prevenire a fraudelor și a neregulilor

A se preciza măsurile de prevenire și de protecție existente sau preconizate, de exemplu din strategia antifraudă.

În ansamblu, inițiativa vizează cheltuielile cu personalul, achizițiile publice și, eventual, acordurile administrative. Se aplică norme standard pentru acest tip de cheltuieli.

3. IMPACTUL FINANCIAR ESTIMAT AL PROPUNERII/INIȚIATIVEI

3.1. Rubrica (rubricile) din cadrul financiar multianual și linia (liniile) bugetară (bugetare) de cheltuieli afectată (afectate)

- Linii bugetare existente

În ordinea rubricilor din cadrul financiar multianual și a liniilor bugetare.

Rubrica din cadrul financiar multianual	Linia bugetară	Tipul de cheltuieli	Contribuție			
	Număr	Dif/Nedif. ⁵⁷	din partea țărilor AELS ⁵⁸	din partea țărilor candidate ⁵⁹	din partea țărilor terțe	în sensul articolului 21 alineatul (2) litera (b) din Regulamentul financiar
3	09 02 01 – Natura și biodiversitatea	Dif.	DA	NU	NU	NU
7	20.01.02.01 – Remunerații și indemnizații	Nedif.	NU	NU	NU	NU
7	20 02 06 02 – Costuri aferente conferințelor și reuniunilor	Nedif.	NU	NU	NU	NU

⁵⁷ Dif. = credite diferențiate / Nedif. = credite nediferențiate.

⁵⁸ AELS: Asociația Europeană a Liberului Schimb.

⁵⁹ Țările candidate și, după caz, candidații potențiali din Balcanii de Vest.

3.2. Impactul financiar estimat al propunerii asupra creditelor

3.2.1. Sinteza impactului estimat asupra creditelor operaționale

- ☐ Propunerea/inițiativa nu implică utilizarea de credite operaționale
- ☒ Propunerea/inițiativa implică utilizarea de credite operaționale, conform explicațiilor de mai jos:

milioane EUR (cu trei zecimale)

Rubrica din cadrul financiar multianual	3	Resurse naturale și mediu
--	---	---------------------------

DG: ENV			Anul 2022	Anul 2023	Anul 2024	Anul 2025	Anul 2026	Anul 2027	TOTAL (2022-2027)
• Credite operaționale									
09 02 01 – Natura și biodiversitatea	Angajamente	(1a)	0,500	1,789	1,680	1,610	1,890	1,450	8,919
	Plăți	(2a)	0,500	1,789	1,680	1,610	1,890	1,450	8,919
Credite cu caracter administrativ finanțate din bugetul unor programe specifice ⁶⁰									
Linia bugetară		(3)							
TOTAL credite pentru DG ENV	Angajamente	=1a+1b +3	0,500	1,789	1,680	1,610	1,890	1,450	8,919
	Plăți	=2a+2b +3	0,500	1,789	1,680	1,610	1,890	1,450	8,919

⁶⁰ Asistență tehnică și/sau administrativă și cheltuieli de sprijin pentru punerea în aplicare a programelor și/sau a acțiunilor UE (fostele linii „BA”), cercetare indirectă, cercetare directă.

DG: TAXUD			Anul 2022	Anul 2023	Anul 2024	Anul 2025	Anul 2026	Anul 2027	TOTAL (2022-2027)
• Credite operaționale									
09 02 01 – Natura și biodiversitatea	Angajamente	(1a)	—	0,150	0,300	0,250	0,125	0,125	0,950
	Plăți	(2a)	—	0,150	0,300	0,250	0,125	0,125	0,950
Credite cu caracter administrativ finanțate din bugetul unor programe specifice ⁶¹									
Linia bugetară		(3)							
TOTAL credite pentru DG TAXUD	Angajamente	=1a+1b +3	—	0,150	0,300	0,250	0,125	0,125	0,950
	Plăți	=2a+2b +3	—	0,150	0,300	0,250	0,125	0,125	0,950

• TOTAL credite operaționale	Angajamente	(4)							
	Plăți	(5)							
• TOTAL credite cu caracter administrativ finanțate din bugetul unor programe specifice		(6)							
TOTAL credite de la RUBRICA 3 din cadrul financiar multianual	Angajamente	= 4 + 6	0,500	1,939	1,980	1,860	2,015	1,575	9,869
	Plăți	= 5 + 6	0,500	1,939	1,980	1,860	2,015	1,575	9,869

⁶¹ Asistență tehnică și/sau administrativă și cheltuieli de sprijin pentru punerea în aplicare a programelor și/sau a acțiunilor UE (fostele linii „BA”), cercetare indirectă, cercetare directă.

Suma raportată mai sus va fi necesară pentru a sprijini diverse sarcini de punere în aplicare legate de dispozițiile legislative, care vor fi îndeplinite de DG ENV.

Printre activitățile care fac obiectul achizițiilor publice se numără efectuarea unui studiu care să sprijine prima revizuire a domeniului de aplicare al produsului (prevăzut în buget în 2022), a unui studiu care să sprijine prima evaluare a regulamentului (prevăzut în buget în 2026) și a unui contract de sprijin pentru punerea generală în aplicare a regulamentului (prevăzut în buget în mod egal de-a lungul primilor cinci ani de aplicare).

În plus, alte două activități care ar putea fi dezvoltate fie printr-un contract extern, fie prin acorduri administrative încheiate cu serviciile Comisiei au fost incluse provizoriu în această categorie. Acestea sunt dezvoltarea și funcționarea sistemului de informații, precum și dezvoltarea și funcționarea sistemului de evaluare comparativă la nivel de țară. Ambele activități au fost prevăzute în buget de-a lungul primilor cinci ani de punere în aplicare.

În cele din urmă, sunt incluse anumite sume pentru a acoperi acțiunile de dezvoltare informatică și întreținere a interfețelor electronice dintre sistemele vamale naționale și sistemul de informații în ceea ce privește schimburile de informații dintre autoritățile vamale și autoritățile competente. Acestea sunt incluse în costul total al sistemului de informații.

Toate costurile, cu excepția cheltuielilor administrative și în domeniul resurselor umane								
Atribuții	Resurse	2022	2023	2024	2025	2026	2027	TOTAL
Punerea generală în aplicare	Contract de sprijin general	—	0,450	0,450	0,450	0,450	0,450	2,250
Sistemul de evaluare comparativă	Contract de sprijin sau acord administrativ	—	1,009	0,840	0,840	0,840	0,840	4,369
Sistemul de informații „Registru” (ENV+TAXUD)	Contract de sprijin sau acord administrativ	—	0,480	0,690	0,570	0,425	0,285	2,450
Revizuirea domeniului de aplicare al produsului	Contract de sprijin pentru evaluarea impactului	0,500	—	—	—	—	—	0,500
Prima evaluare	Contract de sprijin pentru evaluare	—	—	—	—	0,300	—	0,300
		0,500	1,939	1,980	1,860	2,015	1,575	9,869

Rubrica din cadrul financiar multianual	7	„Cheltuieli administrative”
--	----------	-----------------------------

Această secțiune ar trebui completată utilizând „datele bugetare cu caracter administrativ” care trebuie introduse mai întâi în [anexa la fișa financiară legislativă](#) (anexa V la normele interne), încărcată în DECIDE pentru consultarea interservicii.

milioane EUR (cu trei zecimale)

		Anul 2022	Anul 2023	Anul 2024	Anul 2025	Anul 2026	Anul 2027	TOTAL (2022-2027)
DG: ENV								
• Resurse umane		—	0,760	0,760	0,760	0,760	0,760	3,800
• Alte cheltuieli administrative ⁶²		—	0,114	0,114	0,114	0,114	0,114	0,570
TOTAL PENTRU DG ENV	Credite	—	0,874	0,874	0,874	0,874	0,874	4,370

		Anul 2022	Anul 2023	Anul 2024	Anul 2025	Anul 2026	Anul 2027	TOTAL (2022-2027)
DG: INTPA								
• Resurse umane		—	0,304	0,304	0,304	0,304	0,304	1,520
• Alte cheltuieli administrative		—	—	—	—	—	—	—
TOTAL PENTRU DG INTPA	Credite	—	0,304	0,304	0,304	0,304	0,304	1,520

⁶² Articolul 34 prevede instituirea unui nou comitet în înțelesul Regulamentului (UE) nr. 182/2011. În plus, grupul de experți din cadrul Platformei privind defrișările deja existent, lipsit însă de competențe decizionale, va asista Comitetul.

		Anul 2022	Anul 2023	Anul 2024	Anul 2025	Anul 2026	Anul 2027	TOTAL (2022-2027)
DG: TAXUD								
• Resurse umane		—	0,152	0,152	0, 52	0,152	0,152	0,760
• Alte cheltuieli administrative		—	—	—	—	—	—	—
TOTAL PENTRU DG TAXUD	Credite	—	0,152	0,152	0,152	0,152	0,152	0,760

TOTAL credite de la RUBRICA 7 din cadrul financiar multianual	(Total angajamente = Total plăți)	—	1,330	1,330	1,330	1,330	1,330	6,650
--	---	---	-------	-------	-------	-------	-------	-------

milioane EUR (cu trei zecimale)

		Anul 2022	Anul 2023	Anul 2024	Anul 2025	Anul 2026	Anul 2027	TOTAL (2022-2027)
TOTAL credite de la RUBRICILE 1-7 din cadrul financiar multianual	Angajamente	0,500	3,269	3,310	3,190	3,345	2,905	16,519
	Plăți	0,500	3,269	3,310	3,190	3,345	2,905	16,519

3.2.2. Realizările preconizate finanțate din credite operaționale

Credite de angajament în milioane EUR (cu trei zecimale)

A se indica obiectivele și			Anul N	Anul N+1	Anul N+2	Anul N+3	A se introduce atâtia ani câți sunt considerați necesari pentru a reflecta durata impactului (a	TOTAL
-------------------------------	--	--	-----------	-------------	-------------	-------------	--	-------

realizările ↓																		se vedea punctul 1.6)	
	REALIZĂRI																		
	Tip ⁶³	Costuri medii	Nr.	Costuri	Nr.	Costuri	Nr.	Costuri	Nr.	Costuri	Nr.	Costuri	Nr.	Costuri	Nr.	Costuri	Nr. total	Costuri totale	
OBIECTIVUL SPECIFIC NR. 1 ⁶⁴ ...																			
– Realizare																			
– Realizare																			
– Realizare																			
Subtotal pentru obiectivul specific nr. 1																			
OBIECTIVUL SPECIFIC NR. 2...																			
– Realizare																			
Subtotal pentru obiectivul specific nr. 2																			
TOTALURI																			

⁶³ Realizările se referă la produsele și serviciile care trebuie furnizate (de ex.: numărul de schimburi de studenți finanțate, numărul de km de drumuri construiți etc.).

⁶⁴ Conform descrierii de la punctul 1.4.2. „Obiectiv(e) specific(e) ...”.

3.2.3. Sinteza impactului estimat asupra creditelor administrative

- ☐ Propunerea/inițiativa nu implică utilizarea de credite cu caracter administrativ
- ☒ Propunerea/inițiativa implică utilizarea de credite cu caracter administrativ, conform explicațiilor de mai jos:

milioane EUR (cu trei zecimale)

	Anul 2022	Anul 2023	Anul 2024	Anul 2025	Anul 2026	Anul 2027	TOTAL (2023-2027)
--	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------	----------------------

RUBRICA 7 din cadrul financiar multianual							
Resurse umane	—	1,216	1,216	1,216	1,216	1,216	6,080
Alte cheltuieli administrative	—	0,114	0,114	0,114	0,114	0,114	0,570
Subtotal RUBRICA 7 din cadrul financiar multianual	—	1,330	1,330	1,330	1,330	1,330	6,650

În afara RUBRICII 7⁶⁵ din cadrul financiar multianual							
Resurse umane							
Alte cheltuieli cu caracter administrativ							
Subtotal în afara RUBRICII 7 din cadrul financiar multianual							

TOTAL	—	1,330	1,330	1,330	1,330	1,330	6,650
--------------	---	-------	-------	-------	-------	-------	--------------

Necesarul de credite administrative va fi acoperit de creditele alocate deja pentru gestionarea acțiunii și/sau care au fost redistribuite, completate, dacă este necesar, cu resursele suplimentare ce ar putea fi alocate DG-ului care gestionează acțiunea în cadrul procedurii de alocare anuală și ținând seama de constrângerile bugetare.

⁶⁵ Asistență tehnică și/sau administrativă și cheltuieli de sprijin pentru punerea în aplicare a programelor și/sau a acțiunilor UE (fostele linii „BA”), cercetare indirectă și cercetare directă.

3.2.3.1. Necesarul de resurse umane estimat

- ☐ Propunerea/inițiativa nu implică utilizarea de resurse umane.
- ☒ Propunerea/inițiativa implică utilizarea de resurse umane, conform explicațiilor de mai jos:

Estimări în echivalent normă întreagă

	Anul 2022	Anul 2023	Anul 2024	Anul 2025	Anul 2026	Anul 2027
• Posturi din schema de personal (funcționari și agenți temporari)						
20 01 02 01 (la sediu și în reprezentanțele Comisiei)	0,0	8,0	8,0	8,0	8,0	8,0
20 01 02 03 (în delegații)						
01 01 01 01 (cercetare indirectă)						
01 01 01 11 (cercetare directă)						
Alte linii bugetare (a se preciza)						
• Personal extern (în echivalent normă întreagă: ENI)⁶⁶						
20 02 01 (AC, END, INT din „pachetul global”)						
20 02 03 (AC, AL, END, INT și JPD în delegații)						
XX 01 xx yy zz⁶⁷	– la sediu					
	– în delegații					
01 01 01 02 (AC, END, INT – cercetare indirectă)						
01 01 01 12 (AC, END, INT – cercetare directă)						
Alte linii bugetare (a se preciza)						
TOTAL	0,0	8,0	8,0	8,0	8,0	8,0

XX este domeniul de politică sau titlul din buget în cauză.

Necesarul de resurse umane va fi asigurat din efectivele de personal ale DG-urilor în cauză alocate deja pentru gestionarea acțiunii și/sau redistribuite intern în cadrul DG-urilor, completate, după caz, cu resurse suplimentare ce ar putea fi acordate DG-ului care gestionează acțiunea în cadrul procedurii anuale de alocare și ținând seama de constrângerile bugetare.

Descrierea sarcinilor care trebuie efectuate:

Funcționari și personal temporar	Pentru DG ENV, sunt necesare 5 posturi AD pentru punerea în aplicare generală a regulamentului, inclusiv cooperarea internațională, precum și pentru activități pregătitoare și de elaborare a legislației secundare în conformitate cu termenele propuse în regulament. Pentru DG INTPA, sunt necesare 2 posturi AD pentru gestionarea aspectelor în materie de cooperare și dezvoltare legate de regulament, în special înființarea de parteneriate în domeniul forestier. Pentru DG TAXUD, este necesar 1 post AD pentru punerea în aplicare a
----------------------------------	--

⁶⁶ AC = agent contractual; AL = agent local; END = expert național detașat; INT = personal pus la dispoziție de agenți de muncă temporară; JPD = tânăr profesionist în delegații.

⁶⁷ Subplafonul pentru personal extern acoperit din creditele operaționale (fostele linii „BA”).

	politicii generale a regulamentului, pentru activități pregătitoare și de elaborare a legislației secundare în ceea ce privește produsele de bază și alte produse relevante care intră sau ies de pe piața Uniunii, precum și pentru nevoile în materie de punere în aplicare a interfeței în temeiul articolului 26.
Personal extern	nu se aplică

3.2.4. Compatibilitatea cu cadrul financiar multianual actual

Propunerea/inițiativa:

- ☒ poate fi finanțată integral prin realocarea creditelor în cadrul rubricii relevante din cadrul financiar multianual (CFM).
- Costurile prevăzute în cadrul liniei bugetare 09 02 01 vor fi suportate de programul LIFE și vor fi planificate în cadrul exercițiilor planului anual de gestionare al DG ENV. Resursele umane necesare vor fi asigurate de preferință printr-o alocare suplimentară în cadrul procedurii anuale de alocare a resurselor umane.
- ☐ impune necesitatea utilizării marjei nealocate din cadrul rubricii corespunzătoare din CFM și/sau a utilizării instrumentelor speciale, astfel cum sunt definite în Regulamentul privind CFM.

A se explica necesitatea efectuării acestei acțiuni, precizând rubricile și liniile bugetare vizate, sumele aferente și instrumentele propuse a fi utilizate.

- ☐ necesită revizuirea CFM.

A se explica necesitatea efectuării acestei acțiuni, precizând rubricile și liniile bugetare vizate, precum și sumele aferente.

3.2.5. Contribuțiile terților

Propunerea/inițiativa:

- ☒ nu prevede cofinanțare din partea terților
- ☐ prevede cofinanțare din partea terților, estimată mai jos:

Credite în milioane EUR (cu trei zecimale)

	Anul N ⁶⁸	Anul N+1	Anul N+2	Anul N+3	A se introduce atâția ani câți sunt considerați necesari pentru a reflecta durata impactului (a se vedea punctul 1.6)			Total
A se preciza organismul care asigură cofinanțarea								
TOTAL credite cofinanțate								

⁶⁸ Anul N este anul în care începe punerea în aplicare a propunerii/inițiativei. Vă rugăm să înlocuiți „N” cu primul an estimat de punere în aplicare (de exemplu: 2021). Se procedează la fel pentru anii următori.

3.3. Impactul estimat asupra veniturilor

- ☒ Propunerea/inițiativa nu are impact financiar asupra veniturilor.
- ☐ Propunerea/inițiativa are următorul impact financiar:
 - ☐ asupra resurselor proprii
 - ☐ asupra altor venituri
 - vă rugăm să precizați dacă veniturile sunt alocate unor linii de cheltuieli
☐

milioane EUR (cu trei zecimale)

Linia bugetară pentru venituri:	Credite disponibile pentru exercițiul financiar în curs	Impactul propunerii/inițiativei ⁶⁹					A se introduce atâția ani câți sunt considerați necesari pentru a reflecta durata impactului (a se vedea punctul 1.6)	
		Anul N	Anul N+1	Anul N+2	Anul N+3			
Articolul								

Pentru veniturile alocate, a se preciza linia (liniile) bugetară (bugetare) de cheltuieli afectată (afectate).

Alte observații (de exemplu, metoda/formula utilizată pentru calcularea impactului asupra veniturilor sau orice alte informații).

⁶⁹ În ceea ce privește resursele proprii tradiționale (taxe vamale, cotizații pentru zahăr), sumele indicate trebuie să fie sume nete, și anume sumele brute după deducerea unei cote de 20 % pentru costurile de colectare.